

Crearea îngrijirii

PR4 - Curs de formare privind abilitățile și strategiile de comunicare în procesul de recrutare a familiilor adoptive

Numărul proiectului: 2021-1-AT01-KA220-ADU-000028452

Partener principal la cursul de formare

KMOP - Centrul de acțiune socială și inovare

Parteneri

Universitatea Innsbruck, Austria (coordonator de proiect)

KMOP - Centrul de acțiune socială și inovare, Grecia

Compass GMBH, Austria

AFEJI, Franța

Mise Hero, Republica Cehă

Amadora Inova, Portugalia

Aproximar, Cooperativa de Solidariedade Social, Portugalia

San Giuseppe Onlus, Italia

EaSI - Asociația Europeană pentru Inovare Socială, România

Autori

Theodora Morou, KMOP

Elli Doufexi Kaplani, KMOP

Marina Lepage, Afeji

Léa Audollent, Afeji

Annamaria Agueli, San Giuseppe

Angela Maria Loporchio, San Giuseppe

Olcay Belli, Compass GmbH

Erol Yıldız, Universitatea din Innsbruck

José Fernandes, Amadora Inova

Neuza Simões, Amadora Inova

Anastasia Sîrbu, Aproximar

Teresa Sousa, Aproximar

Daria Badescu, EaSI

Sorina Maria Cocei, EaSI

Conținut

Introducere.....	6
Prezentare generală a modulului.....	8
Modulul 1: Sensibilizarea cu privire la îngrijirea prin plasament a minorilor neînsoțiți	9
Introducere	9
Activități de învățare	10
Modulul 2: Combaterea stereotipurilor/prejudecăților și impactul acestora	18
Introducere	18
Activități de învățare	19
Modulul 3: Angajament eficient cu potențialii părinți adoptivi.....	28
Introducere	28
Activități de învățare	28
Revizuirea literaturii referitoare la sistemul de plasament și la convingerile bazate pe stereotipuri și prejudecăți privind familiile de plasament și copiii neînsoțiți din sistemul de plasament.....	35
Introducere. Importanța plasamentului familial, cu accent pe rolul acestuia pentru copiii neînsoțiți și separați.....	36
Definiții	36
Statisticile privind copiii din centrele de plasament comparativ cu centrele rezidențiale și evoluția acestor cifre	37
Statistici UE	37
Realitățile țărilor partenere.....	39
Stereotipurile și convingerile bazate pe prejudecăți cu privire la plasament, familiile de plasament și copiii neînsoțiți și separați și impactul acestora asupra procesului de recrutare.....	46
Cadrul juridic și instituțional pentru plasament familial	49
Cadrul juridic al țărilor partenere.....	49
<i>Austria</i>	49
<i>Grecia</i>	50
<i>România</i>	51
<i>Portugalia</i>	53
<i>Franța</i>	54
<i>Republica Cehă</i>	57
<i>Italia</i>	59
Instituții și organizații care oferă servicii legate de plasament familial	60
<i>Austria</i>	60

<i>Grecia</i>	61
<i>România</i>	62
<i>Portugalia</i>	63
<i>Franța</i>	64
<i>Republica Cehă</i>	65
<i>Italia</i>	66
Abordarea și comunicarea cu familiile adoptive candidate	67
Tipuri de familii adoptive candidate.....	67
Dificultățile cu care se confruntă familiile adoptive candidate și nevoile pe care le au	68
<i>Austria</i>	68
<i>Grecia</i>	69
<i>România</i>	70
<i>Portugalia</i>	71
<i>Franța</i>	72
<i>Republica Cehă</i>	73
<i>Italia</i>	74
Abordarea nevoilor familiilor adoptive candidate	75
Abordarea și comunicarea cu copiii	77
Dificultăți cu care se confruntă copiii în procesul de adopție, cu accent pe copiii neînsoțiți și separați	77
Abordarea nevoilor copiilor. O abordare centrată pe copii	79
Strategii de recrutare	80
Profesioniști în plasament. Dificultăți cu care se confruntă profesioniștii din domeniul îngrijirii familiale și nevoile pe care le au	80
<i>Austria</i>	80
<i>Grecia</i>	81
<i>România</i>	82
<i>Portugalia</i>	83
<i>Franța</i>	84
<i>Republica Cehă</i>	85
<i>Italia</i>	86
Către o nouă abordare a recrutării.....	87
Competențe pe care profesioniștii din domeniul îngrijirii familiale ar trebui să le cultive	87
Rolul profesioniștilor în demistificarea miturilor legate de plasament. Strategii practice axate pe - dar fără a se limita la - plasament familial pentru copiii neînsoțiți și separați.....	88

Instrument practic pentru ca profesioniștii să implice toate familiile și să sensibilizeze comunitatea cu privire la nevoia de asistenți maternali și dezinstituționalizare.....	90
Instrumente practice pentru monitorizarea și evaluarea părinților adoptivi după decizia de plasament.....	98
Referințe	100

Introducere

Bine ați venit la cursul de formare conceput de partenerii proiectului Creating Care. Prezentul document cuprinde module și activități destinate profesioniștilor din domeniul îngrijirii prin plasament pentru a le oferi un instrument practic și pentru a le spori competențele în vederea angajării tuturor familiilor și a sensibilizării comunității cu privire la nevoia de familii de plasament și la dezinstituționalizarea minorilor neînsoțiți. Modulele create includ strategii care să le sporească expertiza și eficiența în recrutarea familiilor de plasament prin punerea lor în aplicare directă în mediul lor de lucru. Curriculum-ul include, de asemenea, o analiză a literaturii însoțitoare pentru a sprijini formatorul în punerea în aplicare a activităților.

Analiza literaturii de specialitate servește drept resursă fundamentală, oferind o înțelegere cuprinzătoare a fundamentelor teoretice, a celor mai bune practici și a abordărilor bazate pe dovezi relevante pentru fiecare țară din acest proiect (Austria, Grecia, Franța, Republica Cehă, Portugalia, Italia și România). Prin citirea și înțelegerea aprofundată a acestei secțiuni, veți obține informații valoroase și o apreciere mai profundă a contextului și a raționamentului din spatele activităților.

Iată cum puteți maximiza beneficiile acestui document:

- Începeți cu modulele: Începeți prin a explora activitățile prezentate în module. Fiecare activitate este concepută pentru a fi practică, realizabilă și direct aplicabilă activității dumneavoastră.
- Participați la analiza literaturii: După ce v-ați familiarizat cu activitățile, intrați în analiza literaturii de specialitate. Această secțiune oferă informații generale esențiale, cercetări de sprijin și cadre teoretice care stau la baza activităților.
- Conectați teoria la practică: Utilizați informațiile din analiza literaturii de specialitate pentru a înțelege mai bine de ce fiecare activitate este structurată astfel. Acest lucru nu numai că vă va ajuta să implementați activitățile mai eficient, dar vă va permite, de asemenea, să le adaptați pentru a răspunde nevoilor și contextului dumneavoastră specific.
- Reflectați și aplicați: Pe măsură ce integrați aceste activități în practica dvs. profesională, acordați-vă timp să reflectați asupra rezultatelor și să analizați modul în care cunoștințele teoretice vă informează experiențele practice.

Adoptând această abordare cuprinzătoare, nu numai că vă veți îmbogăți practica profesională, dar veți contribui și la o cultură a învățării și îmbunătățirii continue în cadrul organizației, colegilor, rețelei profesionale etc. Vă încurajăm să profitați la maximum de aceste resurse și așteptăm cu nerăbdare să vedem impactul pozitiv pe care îl vor avea asupra activității dumneavoastră. Vă mulțumim pentru angajamentul

dumneavoastră față de dezvoltarea profesională și pentru că ați ales să vă implicați în modulele noastre.

Prezentare generală a modulului

Modul	Activitate	Materiale necesare
1: Sensibilizarea cu privire la îngrijirea în regim de plasament a minorilor neînsoțiți	Sesiune de brainstorming pentru sensibilizarea cu privire la îngrijirea Foster	Documente Stilouri
	Haideți să ne creăm propriile campanii!	Broșură tipărită Stilouri
	Factorii care contribuie la "siguranța", "stabilitatea" și "bunăstarea" copiilor	Tablă albă și stilou pentru tablă
2: Combaterea stereotipurilor/prejudecăților și impactul acestora	Îngrijirea în plasament. Perspective comparate	Afiș alb mare Stilouri post-it colorat Broșuri tipărite
	Jocul cu scobitori	1 cutie de autocolante colorate 1 cutie completă de scobitori 3 cărți culturale
	Modelul de sensibilitate interculturală al lui Bennett	Fișe care explică fiecare etapă a modelului lui Bennett
	3: Recrutarea și comunicarea eficientă cu potențialii părinți adoptivi	Ce ai face dacă...?
3: Recrutarea și comunicarea eficientă cu potențialii părinți adoptivi	Cum să recrutați în mod eficient potențiali părinți adoptivi	Hârtie Marcaje Post it note
	Planul de comunicare	Instrument tipărit sau fișier Excel partajat

Modulul 1: Sensibilizarea cu privire la îngrijirea în regim de plasament a minorilor neînsoțiți

Introducere

Minorii neînsoțiți ajung într-o țară străină fără un părinte sau tutore legal, ceea ce îi plasează printre cele mai vulnerabile grupuri țintă. Ei se confruntă adesea cu provocări și incertitudini unice, ceea ce face imperativ ca noi, ca o comunitate globală, să luăm măsuri proactive pentru a le asigura siguranța, bunăstarea și integrarea.

Acest modul, împreună cu analiza bibliografică care vă este pusă la dispoziție, urmărește să vă doteze cu cunoștințele și instrumentele necesare pentru a înțelege problemele critice din jurul minorilor neînsoțiți, responsabilitățile legale și etice asociate cu îngrijirea acestora și modalitățile prin care persoanele și comunitățile pot contribui la integrarea lor cu succes. Promovând un sentiment de conștientizare și empatie, putem avea împreună un impact semnificativ asupra vieții acestor tineri, oferindu-le îngrijirea, sprijinul și oportunitățile pe care le merită.

Pentru acest modul este important să urmați activitățile în ordinea în care vă sunt prezentate. După finalizarea acestuia, participanții ar trebui să fie capabili să:

- Înțelegerea principiilor de bază pentru campanii eficiente de sensibilizare.
- Elaborarea de strategii inovatoare de sensibilizare.
- Aplicați cunoștințele pentru a crea campanii personalizate pentru potențialii părinți adoptivi, copii și publicul larg.
- Proiectarea elementelor-cheie ale campaniilor țintite.
- Utilizați mesaje dezvoltate în activitatea de zi cu zi pentru a spori siguranța, stabilitatea și bunăstarea copiilor.
- Concentrați-vă asupra factorilor care contribuie la siguranța, stabilitatea și bunăstarea copilului, precum și asupra abilităților de ascultare eficientă.
- Analizați greșelile frecvente de ascultare pentru a vă îmbunătăți abilitățile de ascultare.

Durata totală: 2h:15m.

Activități de învățare

1.1 Sesiune de brainstorming pentru sensibilizarea cu privire la îngrijirea Foster

Titlul activității	Sesiune de brainstorming pentru sensibilizarea cu privire la îngrijirea Foster
Durată	45 de minute
Obiective de învățare	Împărtășirea diverselor experiențe și strategii de sensibilizare în rândul profesioniștilor din domeniul îngrijirii familiale. Înțelegerea principiilor de bază ale creării unor campanii eficiente de sensibilizare. Elaborarea de strategii inovatoare de sensibilizare adaptate la instituțiile participanților.
Materiale	Hârtie, pixuri
Instrucțiuni	Introducere (5 minute): Urați bun venit participanților și prezentați pe scurt obiectivele sesiunii. Subliniați importanța învățării colective și a colaborării în crearea unor campanii de sensibilizare cu impact. Faza 1: Împărtășirea experiențelor (15 minute): Inițiați un cerc de împărtășire în care profesioniștii cu experiență își împărtășesc poveștile de succes și provocările în ceea ce privește sensibilizarea cu privire la plasament. Încurajați-i să discute despre strategiile care au funcționat bine. Faza 2: Introducere în principiile campaniei (10 minute): Prezentarea conceptelor cheie ale creării campaniilor de sensibilizare: obiective, public țintă, mesaje, canale și evaluare. Împărtășiți studii de caz din viața reală privind campanii de sensibilizare de succes privind plasamentul familial, subliniind impactul și strategiile acestora. Faza 3: Brainstorming și dezvoltarea strategiei (15 minute): Rugați participanții să facă brainstorming în grupuri mici pentru a genera strategii inovatoare de sensibilizare adaptate la instituțiile lor. Încurajați gândirea creativă și gândirea neconvențională. Împărtășire în grup și reflecție (5 minute): Invitați participanții să împărtășească strategiile alese și elementele cheie cu grupul mai mare. Deschideți discuția pentru un scurt feedback și o perspectivă din partea publicului.

Sfaturi pentru facilitatori	Promovarea unui mediu favorabil incluziunii și susținerii, care încurajează participarea activă. Mențineți discuțiile concentrate și încurajați participanții să împărtășească anecdote personale și exemple din lumea reală. Utilizați întrebări deschise pentru a stimula conversații mai profunde. Gestionați eficient timpul pentru a vă asigura că fiecare fază este acoperită în mod adecvat.
Handouts	N/A
Adaptări pentru mediul online	Utilizați platformele de videoconferință pentru discuții de grup, cercuri de partajare și discuții de grup. Utilizați sălile de întâlnire pentru interacțiuni în grupuri mai mici. Partajați videoclipuri sau prezentări de studii de caz pentru vizualizare online. Creați documente colaborative sau whiteboard-uri online pentru brainstorming și dezvoltarea de strategii. Această sesiune de brainstorming pentru sensibilizarea cu privire la îngrijirea copiilor în plasament urmărește să valorifice expertiza colectivă a profesioniștilor din domeniul îngrijirii copiilor în plasament, promovând un schimb vibrant de idei și strategii. Până la sfârșitul sesiunii, participanții vor fi înzestrați cu idei și planuri pentru a spori eforturile de sensibilizare în cadrul instituțiilor lor.
Referințe	

1.2 Haideti să ne creăm propriile campanii!

Concepte-cheie pentru activitate

Atunci când se pregătește o campanie de comunicare, trebuie luate în considerare următoarele aspecte¹ :

Scopul campaniei	Obiectivul campaniei se referă la ceea ce vă propuneți să realizați. Obiectivele dvs. trebuie să fie realiste, măsurabile și clar definite înainte de a începe elaborarea campaniei. De exemplu, obiectivul dumneavoastră ar putea fi creșterea cu 20% a numărului de apeluri telefonice efectuate de potențialii părinți adoptivi pentru a primi informații.
Audiență	De asemenea, ar trebui să vă definiți publicul și caracteristicile sale cheie. Încercați să identificați obiceiurile, comportamentele, convingerile, temerile, precum și alte caracteristici ale publicului dvs. pe care poate fi util să le cunoașteți pentru a obține rezultate optime. Încercați să adunați informații suplimentare despre modul în care le place să primească informații, limbajul pe care îl folosesc și locurile în care este mai probabil să caute sau să primească informații și să fie receptivi. De exemplu, puteți schița locurile în care persoanele care se gândesc să devină părinți adoptivi, dar sunt reticente, sunt mai predispuse să meargă, pentru a difuza afișe relevante.
Mesaj	Mesajul se referă la conceptul (conceptele) cheie și la ideea (ideile) pe care doriți să le promovați. Trebuie să vă asigurați că mesajul pe care îl alegeți este relevant pentru publicul dumneavoastră și poate stimula gândurile și sentimentele acestuia, rezonând cu nevoile sale. De asemenea, trebuie să folosiți un limbaj și expresii adecvate. De exemplu, dacă publicul dvs. se situează în intervalul de vârstă 30-40 de ani, puteți folosi expresii pe care aceștia le folosesc în viața de zi cu zi și evitați argoul folosit în mod obișnuit de tineri.
Mesager	Persoana care transmite mesajul trebuie să fie credibilă și să vorbească aceeași limbă ca și publicul dumneavoastră. Trebuie să fie o persoană pe care publicul o poate crede și în care poate avea încredere, fie că este vorba de o organizație sau de un individ. Atunci când selectați mesagerul, trebuie să vă gândiți dacă publicul îl va considera relevant și va dori să îl asculte. De exemplu, ați putea dori să angajați un cuplu care sunt părinți adoptivi, la vârsta grupului țintă.
Media	Mijloacele pe care le veți folosi pentru a vă comunica mesajul trebuie să fie utilizate în mod obișnuit de publicul țintă pentru a primi informații. Ar trebui să analizați dacă aceștia folosesc platforme online sau offline și să specificați care sunt cele pe care le preferă. Este optim să clarificați, de asemenea, media pe care o folosesc pentru a comunica, deoarece

¹ Pe baza modelului GAMMMA+ al RAN: https://home-affairs.ec.europa.eu/system/files/2019-12/ran_cn_academy_creating_implementing_effective_campaigns_brussels_14-15112019_en.pdf

	prezentarea campaniei dvs. în acestea poate încuraja publicul să vă împărtășească mesajul și poate contribui la un efect multiplicator. De exemplu, este posibil ca publicul dvs. să fie mai familiarizat cu Facebook decât cu TikTok.
Acțiune	Campania dvs. ar trebui să includă un apel la acțiune adresat publicului dvs., care să rezoneze cu emoțiile acestuia și să fie ușor de înțeles. Apelul la acțiune ar trebui să fie corelat direct cu obiectivul campaniei și să fie adaptat la platforma pe care o veți utiliza. Se recomandă ca acesta să fie simplu, direct și ușor de făcut și să includă verbe de comandă puternice. De exemplu, dacă obiectivul dvs. este să creșteți numărul de apeluri telefonice prin care solicitați informații, apelul dvs. la acțiune ar putea fi "Întrebați-ne!".
Durată	Atunci când decideți asupra duratei campaniei, gândiți-vă la resursele dvs. și la perioada în care mesajul dvs. poate fi relevant și actual. De exemplu, lucrurile pe care ar trebui să le luați în considerare pot include durata de funcționare a centrului de apel care oferă informații și suma de bani pe care o puteți cheltui pentru anunțurile de pe platformă.
Monitorizare și evaluare	Monitorizarea și evaluarea pot fi împărțite în patru etape: 1. Înainte de a începe campania, trebuie să adunați toate informațiile necesare despre diferitele aspecte menționate mai sus și să vă stabiliți obiectivul măsurabil. 2. Testarea diferitelor elemente și efectuarea de ajustări dacă și când este necesar. 3. În timpul derulării campaniei, pentru a evalua progresele înregistrate în ceea ce privește sensibilizarea publicului dumneavoastră și atingerea obiectivului dorit. 4. După finalizarea campaniei, când va trebui să adunați rezultatele și să măsurați cât de aproape ați fost de obiectivul dvs., precum și să elaborați lecțiile învățate pentru acțiunile viitoare.

<i>Titlul activității</i>	Haideți să ne creăm propriile campanii!
<i>Durată</i>	45'
<i>Obiective de învățare</i>	La finalizarea activității, cursanții vor fi capabili să: ➤ Aplicați cunoștințele și sfaturile dobândite pentru a dezvolta campanii personalizate pentru trei categorii de populație: potențiali părinți adoptivi, copii și publicul larg. ➤ Proiectarea aspectelor cheie ale unei campanii țintite. ➤ Să stabilească modalitățile prin care mesajele elaborate pot fi utilizate în activitatea lor de zi cu zi.

<i>Materiale</i>	Broșură tipărită, pixuri
<i>Instrucțiuni</i>	După ce au învățat și au făcut un brainstorming cu privire la aspectele esențiale ale creării campaniilor de sensibilizare, rugați participanții să își amintească timp de 2-3 minute de toate momentele în care au vorbit despre importanța și beneficiile plasamentului familial - în contexte formale și informale -, fie că a fost vorba de potențiali părinți, prieteni și rude, fie de copiii înșiși. Împărțiți participanții în trei grupuri și spuneți-le că, pe baza experienței și rolurilor lor, supraveghetorii lor i-au selectat pentru a concepe o campanie de sensibilizare. Un grup a fost selectat pentru a elabora o campanie privind beneficiile și importanța plasamentului familial, adresată potențialilor părinți adoptivi, unul copiilor și unul publicului larg. Distribuți modelul de elaborare a campaniei aflat în secțiunea de distribuire a prezentei activități și rugați-i să lucreze timp de 20' la această sarcină. Fiecare grup va trebui să aleagă un reprezentant care să prezinte activitatea în plen. [5' per grup, 15' în total] În timpul prezentărilor, adresați întrebări grupurilor pentru a le ajuta să analizeze ce ar putea funcționa mai bine. La finalizarea activității, rezumați pe scurt punctele-cheie menționate și invitați participanții să exploateze mesajele create în activitatea lor de zi cu zi. Adunați câteva idei cu privire la modul în care acest lucru ar putea fi realizat și invitați-i să se gândească la acest lucru după instruire.
<i>Sfaturi pentru facilitatori</i>	Pe parcursul derulării campaniilor, sprijiniți cele trei grupuri răspunzând la întrebări, discutând pe scurt ideile și încurajându-le să lucreze la următorii pași. <i>Facilitatorul trebuie să se familiarizeze cu următoarele capitole ale analizei literaturii de specialitate, concentrându-se asupra contextului său național:</i> • <i>Introducere. Importanța plasamentului familial, cu accent pe rolul acestuia pentru copiii neînsoțiți și separați</i> • <i>Cadrul juridic și instituțional pentru plasament familial</i> • <i>Abordarea și comunicarea cu familiile adoptive candidate</i> • <i>Abordarea și comunicarea cu copiii</i> • <i>Strategii de recrutare</i> Facilitatorul trebuie să introducă informații relevante, în funcție de subiectele și problemele pe care participanții le vor ridica în timpul elaborării planurilor de campanie. De exemplu, dacă aceștia construiesc campaniile pe statistici, facilitatorul trebuie să furnizeze informații privind statisticile relevante pentru contextul național. Respectiv, dacă campania

	este construită pe drepturile legale ale părinților adoptivi, aceștia trebuie să introducă informații relevante. Facilitatorul este responsabil de introducerea informațiilor, pe baza răspunsurilor participanților.	
<i>Broșuri</i>	Scopul campaniei (<i>ce se urmărește să se realizeze?</i>)	
	Publicul (<i>care va fi publicul țintă pentru acest demers? - fiți cât mai precis posibil</i>)	
	Mesajul (<i>care vor fi mesajele-cheie ale campaniei?</i>)	
	Mesager (<i>cine va disemina mesajele?</i>)	
	Media (<i>ce media vor fi exploatate pentru diseminare?</i>)	
	Acțiuni (<i>ce acțiuni vor fi dezvoltate pentru ca campania să atingă obiectivul (obiectivele) stabilit(e)?</i>)	
	Durata (<i>cât timp va dura campania?</i>)	
	Evaluare (<i>cum va fi evaluată campania și de către cine?</i>)	
<i>Adaptări pentru mediul online</i>	În cazul în care activitatea este implementată online, împărțiți cele trei grupuri în săli de discuții și intrați în săli în mod regulat pentru a susține procedura și a răspunde la întrebări.	
<i>Referințe</i>	Activitatea a fost dezvoltată de KMOP - Centrul de acțiune socială și inovare.	

1.3 Factorii care contribuie la "siguranța", "stabilitatea" și "bunăstarea" copiilor

Titlul activității	<i>Factorii care contribuie la "siguranța", "stabilitatea" și "bunăstarea" copiilor</i>
Durată	<i>45 de minute</i>
Obiective de învățare	<i>Crearea unei liste cu factorii care contribuie la siguranța, stabilitatea și bunăstarea copiilor</i> <i>Să reamintească factorii care contribuie la "siguranța", "stabilitatea" și "bunăstarea" copiilor și la abilitățile de ascultare eficiente.</i> <i>Înțelegerea factorilor care contribuie la "siguranța", "stabilitatea" și "bunăstarea" copiilor și a abilităților de ascultare eficiente.</i> <i>Să analizeze cele mai frecvente greșeli în timpul ascultării, astfel încât să îmbunătățească abilitățile de ascultare.</i>
Materiale	<i>Tablă albă și un stilou pentru tablă</i>
Instrucțiuni	<i>Pentru prima rundă, formatorul nu va da niciun indiciu cu privire la obiectivul formării, care este evidențierea importanței ascultării eficiente. Formatorul va împărți întregul grup în cupluri și le va cere să vorbească despre subiect. În fiecare rundă, o persoană din cuplu va începe să vorbească despre subiectul de mai jos, în timp ce cealaltă persoană va asculta. Tot ceea ce se întâmplă va fi împărtășit în grup, ulterior. Cuplurile vorbesc despre experiența lor de a asculta și de a vorbi în timpul conversației, despre ce ar putea fi mai bine, ce puncte au fost bune.</i> Subiectul <i>Îngrijirea în plasament joacă un rol important în sprijinirea siguranței, stabilității și bunăstării copiilor. Cuplurile vor vorbi despre modul în care pot fi asigurate nevoile de bază ale copiilor în plasament - siguranță, stabilitate și bunăstare, cuplurile vor vorbi despre acești factori.</i> <i>Pentru a doua rundă, vor exista 5 runde de exerciții (cuplurile vor rămâne aceleași) și vor exersa următoarele chei pentru o ascultare eficientă: Formatorul prezintă aceste chei și le explică pe scurt.</i> Cheia 1: Stați cu fața la vorbitor și mențineți contactul vizual. Cheia 2: Păstrați o minte deschisă. Cheia 3: Ascultați cuvintele și încercați să vă imaginați ce spune vorbitorul.

	Cheia 4: Așteptați ca vorbitorul să facă o pauză pentru a pune întrebări de clarificare. Cheia 5: Nu întrerupeți și nu vă impuneți "soluțiile". Cheia 6: Oferiți periodic feedback vorbitorului. <i>După terminarea ascultării, cuplurile vorbesc despre experiența lor de ascultare și discuție și evidențiază diferențele față de prima discuție. Cuplurile vor prezenta criteriile pentru nevoile de bază ale copiilor adoptați, siguranță, stabilitate și bunăstare, iar formatorul va enumera aceste criterii.</i>
Sfaturi pentru facilitatori	<i>Facilitatorul poate oferi câteva sugestii și exemple privind 5 runde de exerciții (cheile pentru o ascultare eficientă) pentru a doua rundă. În prima rundă, el sau ea nu ar trebui să menționeze abilitățile de ascultare eficientă, care este, de asemenea, obiectivul principal al activității.</i> <i>Facilitatorul trebuie să se familiarizeze cu capitolele "Abordarea și comunicarea cu familiile adoptive candidate" și "Abordarea și comunicarea cu copiii" din analiza literaturii de specialitate, concentrându-se pe contextul lor național.</i>
Handouts	N/A
Adaptări pentru mediul online	<i>Pentru setările online, formatorul poate împărți participanții în grupuri mai mici pentru discuții, iar discuțiile pot fi implementate în săli de discuții.</i>
Referințe	https://www.forbes.com/sites/womensmedia/2012/11/09/10-steps-to-effective-listening/?sh=3e8033b93891

Modulul 2: Combaterea stereotipurilor/prejudecăților și impactul acestora

Introducere

Mulți oameni au puține cunoștințe despre fenomenul de plasament familial, iar acest lucru cauzează multe prejudecăți în rândul acestor oameni, după cum reiese din aproape toate grupurile de discuții desfășurate în țările partenere. Prejudecățile, miturile false și convingerile legate de plasament sunt numeroase și diferite. Acestea sunt rezultatul unei lipse de cunoștințe pe această temă, al moștenirii culturale, al trecutului și al dificultății pentru mulți de a concepe paternitatea fără legătură cu posesia. Acest lucru îi determină pe unii să emită judecăți prejudiciabile, cum ar fi "Ce va face el sau ea când copilul se va întoarce definitiv în familia de origine?" sau "Copilul nu va fi niciodată cu adevărat al lui sau al ei; cine îl obligă să-l facă?". Asistentul maternal nu practică găzduirea din dorința de a posedea, ci din dorința de a oferi dragoste și ajutor unui copil și familiei sale, știind, în plus, că sfârșitul găzduirii nu înseamnă deloc sfârșitul relației cu copilul sau cu familia sa, o relație care, atunci când se formează și se consolidează, ca orice relație afectivă, nu se încheie odată cu întreruperea unui angajament juridic.

Pentru acest modul nu este important să urmați activitățile în ordinea în care vă sunt prezentate. După finalizarea acestuia, participanții ar trebui să fie capabili să :

- Creați un dialog pentru a compara perspectivele privind plasamentul familial și pentru a aborda prejudecățile și stereotipurile.
- Să dobândească cunoștințe în domeniul comunicării interculturale, să identifice diferențele interculturale și să ofere exemple.
- Dobândirea capacității de a evalua conștiința culturală a unei persoane prin observarea adaptabilității acesteia la diferite reacții.
- Promovarea unei atitudini mai deschise prin recunoașterea diferențelor culturale existente și a unicității fiecărei situații.
- Să înțeleagă modelul de sensibilitate interculturală al lui Bennett.
- Explorați și analizați factorii care contribuie la cele mai răspândite stereotipuri.

Durata totală: 2h

Activități de învățare

2.1 Îngrijirea în plasament. Compararea perspectivelor

Titlul activității	Îngrijirea în plasament. Perspective comparate
Durată	45 min.
Obiective de învățare	<i>Să creeze un dialog pentru a compara diferite perspective privind plasamentul familial. Să analizeze și să evalueze prejudecățile și stereotipurile cu privire la plasament pentru a crea un model comun de aplicat .</i>
Materiale	<i>poster alb mare, stilou, post-it colorat, materiale tipărite</i>
Instrucțiuni	<i>Lectura studiului de caz "Amelia"</i> <i>Împărțiți în 5 grupuri</i> <i>Fiecare grup își citește propriul conținut.</i> <i>Brainstorming</i> <i>Fiecare grup își scrie ideile pe post-it-uri și le așează pe poster</i> <i>Comentariu privind rezultatele</i>
Sfaturi pentru facilitatori	<i>Facilitatorul trebuie să se familiarizeze cu următoarele capitole ale analizei literaturii de specialitate, concentrându-se asupra contextului său național:</i> • <i>Cadrul juridic și instituțional pentru plasament familial</i> • <i>Abordarea și comunicarea cu familiile adoptive candidate</i> • <i>Abordarea și comunicarea cu copiii</i>
Broșuri	LECTURĂ A CAZULUI: Amelia este o fetiță italiană în vârstă de 7 ani. Tatăl ei este polonez și s-a întors singur în Polonia când Amelia era mică. Mama ei se numește Monika și este o femeie cu probleme cu drogurile. Când Amelia avea 6 ani, mama ei a căzut pe scări după ce a abuzat de droguri, iar micuța Amelia a cerut ajutor. Asistenții sociali, la ordinul tribunalului pentru minori, o protejează pe fetiță într-o comunitate educativă pentru minori. Mama decide să meargă într-o comunitate pentru problemele sale cu drogurile, ea se dezintoxică. După 4 luni Amelia este încredințată unei familii, au apărut multe probleme critice și temeri. ÎMPĂRȚIREA PE GRUPURI: GRUP/PERSPECTIVĂ 1- AMELIA

Citire:

Eu sunt Amelia, am 7 ani și merg la școală. Locuiesc cu o nouă familie de 6 luni, Sofia și Luca, dar mi-e foarte dor de mama mea. Ei mi-au spus că Sofia și Luca mă vor ajuta și vor fi fericiți, dar eu nu vreau părinți noi; o am deja pe mama.

O dată pe săptămână o pot suna pe mama prin video și ea muncește din greu pentru că într-o zi ne vom întoarce împreună. Îmi place școala, dar în clasa mea mi se spune mereu că mama m-a abandonat și că acum am o nouă mamă și nu pot avea două! Sunt foarte tristă pentru că Sofia este bună, dar eu am deja o mamă! Asistentul social vine des acasă și când îi spun ce îmi spun colegii, îmi răspunde că mama mă iubește foarte mult și că Sofia și Luca vor doar să mă ajute pe mine și pe mama să ne facem bine.

Eu cred, dar sunt puțin speriată.

Întrebări/Brainstorming

A înțeles Amelia pe deplin sensul traiului într-o familie adoptivă?

I-a explicat asistentul social în cuvinte simple Ameliei ce este plasamentul familial??

GRUP/PERSPECTIVĂ 2- MAMA AMELIEI

Citire:

Sunt Monica, am 40 de ani și locuiesc într-o comunitate de recuperare pentru persoanele cu probleme legate de droguri.

Am făcut multe greșeli; am pus viața fiicei mele în pericol și, prin urmare, ea a fost îndepărtată de mine. Mi-am dat seama că am făcut o greșală și mă vindec. Voi face orice pentru a mă împăca cu Amelia.

Astăzi, fiica mea locuiește cu o nouă familie, eu nu sunt de acord. Ea îi va iubi mai mult pe ei, care sunt mai bogați decât mine.

Asistentul social mi-a spus că nimeni nu vrea să mă înlocuiască, dar fetița are dreptul să trăiască ca toți copiii într-o familie și nu în instituție.

Întrebări/brainstorming

Care sunt prejudecățile privind custodia pentru mamă?

Ați primit suficiente informații despre proiectul de plasament familial?

GRUP/PERSPECTIVĂ 3- FAMILIA ADOPTIVĂ

Citire:

Suntem Sofia și Luca, avem deja 2 copii și am decis să ajutăm alți copii aflați în dificultate.

Prietenii noștri ne spun că Amelia nu va putea rămâne cu noi pentru totdeauna, pentru că vrea să se întoarcă la mama ei.

Suntem speriați pentru că mama știe unde locuim și nu vrem să avem probleme.

Nu este ușor să o ajutăm pe Amelia, ea ne vede ca pe niște străini răi, dar noi o iubim.

Întrebări/brainstorming:

Asistentul social a explicat bine obiectivele și calendarul plasamentului?

Familia a fost de acord să colaboreze și cu mama Ameliei?

Care sunt prejudecățile sau stereotipurile din proiectul de plasament familial?

GRUP/PERSPECTIVĂ 4- ASISTENTUL SOCIAL

Citare:

Eu sunt asistentul social care se ocupă de cazul Ameliei.

După 4 luni în instituție, am început să vorbesc cu Amelia și cu mama adoptivă.

Știu că există multe temeri și prejudecăți, împreună am definit obiective între copil, mamă și familia adoptivă.

Proiectul de plasament va dura până când mama Ameliei se va vindeca și va fi pregătită să trăiască în afara comunității, cu un loc de muncă și o casă. Familia adoptivă este disponibilă să o primească pe Amelia fără a întrerupe legătura cu mama ei.

Există multe întâlniri săptămânale cu ajutorul unui psiholog care însoțește familia în cadrul proiectului Foster.

Mama este uneori în cale.

Întrebări/brainstorming

Asistentul social a lucrat suficient la obiectivele proiectului de adopție?

Comportamentul mamei ar putea fi legat de comunicarea deficitară a obiectivelor custodiei familiale?

Ipotetizați o strategie de comunicare eficientă pentru a combate prejudecățile legate de custodie.

	GRUP/PERSPECTIVĂ 5- ȘCOALA Citare: <i>Eu sunt profesoara Ameliei. Fetița este cuminte, dar plânge din când în când.</i> <i>Știm că trăiește într-o familie nouă, deoarece mama ei se află într-o comunitate pentru dependenți de droguri.</i> <i>Adesea nu știm cum să ne comportăm. De exemplu, când este Ziua Mamei, Amelia este tristă pentru că spune că nu știe dacă ar trebui să scrie scrisoarea mamei ei sau noii mame.</i> <i>Am dori ca asistenții sociali să ne explice și nouă ce trebuie să răspundem și ce trebuie să facem. Ne pare rău că Amelia nu poate fi cu mama ei și ne pare rău că, într-o zi, va trebui și ea să își părăsească noua familie.</i> Întrebări/Brainstorming <i>Este important să sensibilizați școlile cu privire la problema plasamentului, implicând profesorii în proiectul de plasament?</i> <i>Ar putea școala să organizeze întâlniri cu părinții pentru a aborda prejudecățile legate de plasament?</i>
Adaptări pentru mediul online	GRUP/PERSPECTIVĂ 1- AMELIA GRUP/PERSPECTIVĂ 2- MAMA AMELIEI GRUP/PERSPECTIVĂ 3- FAMILIA ADOPTIVĂ GRUP/PERSPECTIVĂ 4- ASISTENTUL SOCIAL GRUP/PERSPECTIVĂ 5- ȘCOALA
Referințe	N/A

2.2 Jocul cu scobitori

Titlul activității	Jocul cu scobitori
Durată	30 de minute
Obiective de învățare	• Această activitate va oferi cunoștințe participanților, deoarece aceștia vor putea înțelege ce este comunicarea interculturală. În plus, aceștia vor putea <i>da exemple originale</i> de diferențe interculturale care pot apărea în timpul unei discuții cu o persoană dintr-o cultură diferită. • De asemenea, le va permite să își dezvolte noi abilități, deoarece vor fi capabili să evalueze gradul de conștientizare a diferențelor culturale al unei persoane, <i>determinând</i> dacă aceasta este capabilă să se adapteze răspunzând la reacțiile altei persoane. • În cele din urmă, le va oferi o atitudine mai deschisă, deoarece vor dobândi cunoștințe despre diferențele culturale existente și își vor putea aminti ce a împărtășit fiecare persoană pentru a <i>recunoaște</i> că toate situațiile sunt diferite și că, prin urmare, este necesar să facem un pas înapoi.
Materiale	1 cutie de autocolante colorate 1 cutie completă de scobitori 3 cărți culturale → Cardurile culturale sunt <u>pregătite în prealabil</u>. Acestea sunt cartonașe pe care este scrisă o specificitate culturală legată de o țară. Cardul descrie un comportament care este perceput din punct de vedere cultural ca fiind ofensator într-o anumită țară, în timp ce în altă parte nu este cazul.
Instrucțiuni	Mai întâi, împărțiți participanții în 3 grupuri, astfel încât să nu poată auzi ce se spune în celelalte grupuri. Fiecare grup primește autocolante colorate pe care le poate lipi pe jachetă pentru a se distinge (de exemplu, există un grup verde, un grup albastru etc.). Fiecare participant primește câteva scobitori pe care trebuie să le țină în mână dreaptă. Acestea sunt scobitorile pe care le va da celorlalți jucători. Mâna stângă trebuie să rămână goală, astfel încât să poată păstra scobitorile pe care le va primi. Fiecare grup primește o carte culturală. Aceasta este o carte pregătită în prealabil de conducătorul jocului pe care apare o specificitate culturală. Această specificitate corespunde unui obicei al unui anumit grup și, mai precis, unui comportament considerat ofensator într-o anumită țară. De

exemplu, "În Japonia, nu este bine văzut să te uiți insistent în ochii altei persoane".

Dați fiecărui grup o fișă culturală și rugați-i să o citească și să se gândească la modul în care pot acționa în funcție de aceasta (de exemplu, dacă în țara lor nu este bine văzut să privești insistent pe cineva în ochi, cum se vor comporta atunci când vorbesc cu cineva?)

După ce toate grupurile s-au familiarizat cu fișele lor, adunați-le într-o cameră și cereți-le să discute cu membrii celorlalte grupuri. Nu există reguli, cu excepția faptului că nu pot spune nimic legat de specificul lor cultural și că nu își pot dezvălui specificul.

Pe parcursul discuțiilor, unele persoane vor fi jignite pentru că se vor confrunța cu obiceiuri diferite (de exemplu, o persoană se va uita în ochii celeilalte persoane atunci când vorbește).

Ori de câte ori cineva este jignit de comportamentul altei persoane, pe care îl consideră lipsit de respect, îi va înmâna o scobitoare ca simbol al jenei sale. Scopul tuturor participanților este de a câștiga cât mai puține scobitori și, prin urmare, de a ghici specificul cultural al celorlalte grupuri pentru a evita să le jignească.

După cincisprezece minute, participanții sunt regrupați în grupurile lor și numără scobitorile pe care le-au câștigat (cele din mâna stângă). Grupul cu cele mai multe scobitori este considerat perdant, iar grupul cu cele mai puține scobitori este considerat câștigător, deoarece aceasta înseamnă că a fost mai capabil să se adapteze la cultura celui alt grup.

Apoi, fiecare grup trebuie să ajungă la un acord cu privire la specificitatea culturală a celorlalte grupuri și fiecare grup face o presupunere. După ce toate grupurile au făcut o presupunere, fiecare grup își dezvăluie fișa culturală, iar participanții o pot discuta, spunând dacă li s-a părut evidentă și cum s-au simțit atunci când au discutat cu persoane din acest grup.

Sfaturi pentru facilitatori	La început, participanții pot fi timizi, așa că nu ezitați să îi puneți să discute în perechi. Dacă două persoane din grupul albastru doresc să discute cu două persoane din grupul galben, este în regulă. La sfârșitul jocului, puteți întreba participanții ce au înțeles despre comunicarea interculturală și dacă toate specificitățile culturale sunt ușor de perceput. Dacă simțiți că participanții doresc să dezbată, puteți sugera o activitate bonus. Participanții voluntari pot povesti o situație în care au fost confrunțați cu probleme de comunicare interculturală. De exemplu, dacă cineva a plecat într-o călătorie într-o altă țară și i-a luat mult timp să realizeze că un gest pe care îl considera ofensator în propria cultură nu era ofensator în țara respectivă sau, dimpotrivă, că un gest obișnuit în propria țară era foarte prost perceput în țara pe care o vizita.
Broșuri	Iată cele 3 cărți culturale de care aveți nevoie: • În Japonia, nu este bine să privești insistent o persoană în ochi și nu ar trebui să te holbezi la persoana cu care vorbești. • În Laponia, trebuie să lăsați o tăcere între fiecare propoziție. Nu este bine văzut să întrerupi pe cineva sau să răspunzi prea repede. Trebuie să așteptați câteva secunde înainte de a răspunde. • În Rusia, zâmbetul unui străin nu este bine văzut, iar un zâmbet din partea unei persoane necunoscute poate fi interpretat ca fiind ipocrit sau chiar interesat. Trebuie să evitați să zâmbiți sau să râdeți. Iată un document pe care îl puteți utiliza pentru a imprima cele 3 carduri.
Adaptări pentru mediul online	Activitatea principală nu poate fi adaptată pentru participanții online, deoarece oamenii trebuie să se vadă față în față pentru a surprinde reacțiile partenerului lor și, prin urmare, să ghicească dacă l-au făcut să se simtă inconfortabil. Cu toate acestea, activitatea bonus poate fi realizată cu participanți online, deoarece constă în a spune povești despre comunicarea interculturală. Dacă toți participanții sunt adunați în jurul calculatorului (calculatoarelor), toți își pot împărtăși poveștile, indiferent de locație. Vă sfătuim insistent să vă faceți timp pentru activitatea bonus dacă participanții participă online la reuniune.
Referințe	Iată sursele dacă cineva dorește să exploreze istoria acestor specificități culturale (reale). Les cultures de la conversation (scienceshumaines.com)

	Why les Russes sourient less que les Occidentaux (huffingtonpost.fr) Dix erreurs à éviter au Japon - L'Express (lexpress.fr)

2.3 Modelul de sensibilitate interculturală al lui Bennett

Titlul activității	<i>Modelul de sensibilitate interculturală al lui Bennett</i>											
Durată	<i>45 de minute</i>											
Obiective de învățare	• <i>Să înțeleagă modelul de sensibilitate interculturală al lui Bennett</i> • <i>Să înțeleagă factorii stereotipurilor.</i> • <i>Să analizeze cele mai comune stereotipuri</i>											
Materiale	<i>Fișe care explică fiecare etapă a modelului lui Bennett</i>											
Instrucțiuni	<i>În acest exercițiu va fi prezentat modelul de sensibilitate interculturală al lui Bennett. Înainte de a introduce modelul, formatorul împarte participanții în grupuri mici (4,5 participanți) și le cere să:</i> • <i>Să scrie propria definiție a sensibilității interculturale</i> • <i>Descrieți o persoană din mediul său pe care o considerați foarte sensibilă la problemele interculturale</i> • <i>Descrieți o persoană pe care au întâlnit-o și care a fost insensibilă la problemele interculturale</i> <i>Apoi, participanții încearcă să pună cele șase etape ale modelului lui Bennett în ordinea corectă.</i> <table border="1" style="width: 100%; border-collapse: collapse;"> <tr> <td style="background-color: #e91e63; color: white; padding: 5px;"><i>Etapa - Minimizarea</i></td> <td style="padding: 5px;"><i>Individul recunoaște diferențele culturale la suprafață, dar consideră că toate culturile sunt fundamental similare.</i></td> </tr> <tr> <td style="background-color: #e91e63; color: white; padding: 5px;"><i>Etapa - Apărare</i></td> <td style="padding: 5px;"><i>Individul reacționează la amenințarea altor culturi prin denigrarea acestora (stereotipuri negative) și promovarea superiorității propriei culturi.</i></td> </tr> <tr> <td style="background-color: #e91e63; color: white; padding: 5px;"><i>Etapa - Integrare</i></td> <td style="padding: 5px;"><i>Individul extinde și încorporează viziuni asupra lumii bine cunoscute în propria sa viziune asupra lumii.</i></td> </tr> <tr> <td style="background-color: #e91e63; color: white; padding: 5px;"><i>Etapa - Negarea</i></td> <td style="padding: 5px;"><i>Individul neagă diferența sau existența altor culturi prin ridicarea de bariere psihologice sau fizice sub formă de izolare și separare de alte culturi.</i></td> </tr> <tr> <td style="background-color: #e91e63; color: white; padding: 5px;"><i>Etapa - Acceptare</i></td> <td style="padding: 5px;"><i>Individul acceptă și respectă diferențele culturale în ceea ce privește comportamentul și valorile. Totuși, a accepta nu înseamnă "a fi de acord".</i></td> </tr> </table>		<i>Etapa - Minimizarea</i>	<i>Individul recunoaște diferențele culturale la suprafață, dar consideră că toate culturile sunt fundamental similare.</i>	<i>Etapa - Apărare</i>	<i>Individul reacționează la amenințarea altor culturi prin denigrarea acestora (stereotipuri negative) și promovarea superiorității propriei culturi.</i>	<i>Etapa - Integrare</i>	<i>Individul extinde și încorporează viziuni asupra lumii bine cunoscute în propria sa viziune asupra lumii.</i>	<i>Etapa - Negarea</i>	<i>Individul neagă diferența sau existența altor culturi prin ridicarea de bariere psihologice sau fizice sub formă de izolare și separare de alte culturi.</i>	<i>Etapa - Acceptare</i>	<i>Individul acceptă și respectă diferențele culturale în ceea ce privește comportamentul și valorile. Totuși, a accepta nu înseamnă "a fi de acord".</i>
<i>Etapa - Minimizarea</i>	<i>Individul recunoaște diferențele culturale la suprafață, dar consideră că toate culturile sunt fundamental similare.</i>											
<i>Etapa - Apărare</i>	<i>Individul reacționează la amenințarea altor culturi prin denigrarea acestora (stereotipuri negative) și promovarea superiorității propriei culturi.</i>											
<i>Etapa - Integrare</i>	<i>Individul extinde și încorporează viziuni asupra lumii bine cunoscute în propria sa viziune asupra lumii.</i>											
<i>Etapa - Negarea</i>	<i>Individul neagă diferența sau existența altor culturi prin ridicarea de bariere psihologice sau fizice sub formă de izolare și separare de alte culturi.</i>											
<i>Etapa - Acceptare</i>	<i>Individul acceptă și respectă diferențele culturale în ceea ce privește comportamentul și valorile. Totuși, a accepta nu înseamnă "a fi de acord".</i>											

	<i>Etapa - Adaptare</i> <i>Individul își dezvoltă capacitatea de a-și schimba cadrul de referință pentru a selecta viziuni asupra lumii diverse din punct de vedere cultural, prin empatie și pluralism. Cu toate acestea, a se adapta nu înseamnă "a adopta"!</i> <i>Facilitatorul solicită participanților să compare răspunsurile lor cu modelul lui Bennett în ordinea corectă și să întrebe experiența participanților</i>
Sfaturi pentru facilitatori	<i>Facilitatorul trebuie să se familiarizeze cu următoarele capitole ale analizei literaturii de specialitate, concentrându-se asupra contextului său național:</i> • <i>Introducere. Importanța plasamentului familial, cu accent pe rolul acestuia pentru copiii neînsoțiți și separați</i> • <i>Abordarea și comunicarea cu familiile adoptive candidate</i> • <i>Strategii de recrutare</i>
Handouts	N/A
Adaptări pentru mediul online	<i>Pentru setările online, formatorul poate împărți participanții în grupuri mai mici pentru discuții, iar discuțiile pot fi implementate în săli de discuții.</i>
Referințe	https://organizingengagement.org/models/developmental-model-of-intercultural-sensitivity/

Modulul 3: Angajament eficient cu potențialii părinți adoptivi

Introducere

Asistenții sociali joacă un rol esențial în plasament și în conectarea sistemului cu familiile. Pe lângă implicarea lor în relația cu familiile, asistenții sociali se asigură, de asemenea, că există selecție și formare pentru familiile interesate și urmăresc să sprijine emoțional părinții și copiii în adaptarea la noul mediu familial. Astfel, în contextul recrutării familiilor de plasament, profesioniștii ar trebui să cultive următoarele competențe:

- Empatie și sensibilitate
- Comunicare eficientă
- Colaborare și lucru în echipă
- Reziliența și gestionarea stresului
- Angajament eficient

După finalizarea acestui modul, participanții ar trebui să fie capabili să:

- Să aplice principiile de bază ale comunicării cu potențialii părinți adoptivi.
- Asistați potențialii părinți adoptivi în rezolvarea întrebărilor legate de îngrijirea adoptivă.
- Oferirea de sprijin în situații de criză pentru potențialii părinți adoptivi.
- Elaborati anunțuri de recrutare eficiente pentru a atrage potențiali părinți adoptivi.
- Crearea și implementarea eficientă a unui plan de comunicare.

Durata totală: 2h:15m.

Activități de învățare

3.1 Ce ați face dacă...?

<i>Titlul activității</i>	Ce ai face dacă...?
<i>Durată</i>	1 oră
<i>Obiective de învățare</i>	La finalizarea activității, cursanții vor fi capabili să: ➤ Să aplice principiile <i>de bază ale comunicării</i> cu potențialii părinți adoptivi.➤ Sprijiniți potențialii părinți adoptivi în <i>rezolvarea întrebărilor referitoare la îngrijirea</i> adoptivă.➤ Sprijiniți potențialii părinți adoptivi în <i>momente de criză</i>.
<i>Materiale</i>	Broșuri tipărite (pilotare offline) Broșuri în documente Word separate (pilotare online)
<i>Instrucțiuni</i>	Prezentați participanților modulul de față și explicați că acesta se va axa pe recrutarea și comunicarea cu potențialii părinți adoptivi. Recapitulați pe scurt punctele principale ale modulului 2 privind stereotipurile și prejudecățile referitoare la plasamentul copiilor, care pot deteriora interesul și dorința potențialilor părinți adoptivi. [5'] Prezentați participanților activitatea, concentrându-vă pe comunicarea profesioniștilor cu candidații. Explicați că profesioniștii trebuie să fie pregătiți să răspundă la întrebări și să gestioneze potențiale situații de criză, cum ar fi faptul că potențialii părinți sunt neliniștiți din cauza procedurii sau a barierelor birocratice, încercând întotdeauna să combată potențialele stereotipuri și subliniind avantajele plasamentului familial. Explicați că, în această sesiune, participanții vor pune în aplicare o activitate de joc de rol și rugați-i să formeze trei grupuri. Grupurile A și B vor fi formate din trei cursanți - doi vor fi potențialii părinți adoptivi și unul va fi profesionistul din domeniul îngrijirii familiale; Grupul C va fi format din doi cursanți - unul va fi un singur potențial părinte adoptiv și unul va fi profesionistul. [10'] Distribuiți scenariile prezentate în secțiunea relevantă și explicați grupurilor că vor avea la dispoziție 10' pentru a distribui rolurile și a se pregăti pentru realizarea scenariului lor. [10'] Fiecare grup va avea la dispoziție 5' pentru a-și prezenta scenariul în plen și 5' pentru a-l discuta cu echipa. [10' per grup 30' în total] În timpul discuției, este posibil să ridicați unele dintre următoarele întrebări:

	• Există ceva ce ați fi făcut diferit? • Vă simțiți pregătiți pentru o astfel de situație în viața reală? Dacă da, cum v-ați putea pregăti mai bine? Dacă nu, ce v-ar trebui pentru a vă simți mai pregătiți? • Există resurse și/sau materiale care v-ar putea sprijini în astfel de situații? • După ce ați realizat scenariile sau ați fost martor la acestea, există schimbări pe care le-ați putea implementa în activitatea dumneavoastră de zi cu zi pentru a vă îmbunătăți practica? La finalizarea acestui proces, rezumați principalele puncte ridicate în timpul discuțiilor, concentrându-vă asupra pașilor pregătitori pe care profesioniștii îi pot lua și asupra schimbărilor pe care le pot implementa pentru a comunica mai bine cu potențialii părinți adoptivi.
<i>Sfaturi pentru facilitatori</i>	Ar fi util să se creeze un cod QR pentru raportul de analiză a literaturii, care conține informații importante privind aspectele discutate, astfel încât participanții să îl poată scana și citi în ritmul lor propriu. <i>Facilitatorul trebuie să se familiarizeze cu următoarele capitole ale analizei literaturii de specialitate, concentrându-se asupra contextului său național:</i> • <i>Introducere. Importanța plasamentului familial, cu accent pe rolul acestuia pentru copiii neînsoțiți și separați</i> • <i>Cadrul juridic și instituțional pentru plasament familial</i> • <i>Abordarea și comunicarea cu familiile adoptive candidate</i> • <i>Abordarea și comunicarea cu copiii</i> • <i>Strategii de recrutare</i>
<i>Broșuri</i>	Scenariu - Grupa A Doi candidați vin la biroul dvs. pentru a se înscrie în sistem ca părinți adoptivi. În timpul discuției, bănuți că motivele lor ar putea fi financiare, deoarece continuă să pună întrebări despre beneficiile relevante. Ce trebuie să faceți? <i>(Profesionistul ar putea investiga în continuare problema și dacă suspiciunile sale se dovedesc a fi corecte, cuplul nu va fi înscris în sistem)</i> Scenariu - Grupa B Un cuplu a fost desemnat să fie părinții adoptivi ai unui copil care pare îndepărtat de grupul mare de copii cazați în serviciul dumneavoastră. Deși știți că aceasta este o consecință a separării copilului de părinții săi biologici și a originii sale de refugiat, vă dați seama că părinții adoptivi sunt

	Îngrijorați și anxioși cu privire la modul de abordare a copilului. Ce trebuie să faceți? <i>(Profesionistul ar putea oferi informații despre UAM și nevoile lor, precum și despre modul de abordare a copilului)</i> Scenariu - Grupa C Un candidat se adresează biroului dvs. pentru a solicita informații despre cum poate deveni părinte adoptiv. După ce își dă seama de barierele birocratice, acesta devine confuz și începe să plângă. Cum reacționați? <i>(În mod ideal, profesionistul ar trebui să încerce să simplifice procedurile)</i>
<i>Adaptări pentru mediul online</i>	În cazul în care pilotarea are loc online, puteți împărți participanții în camere separate și le puteți cere să realizeze scenariile în contextul sesiunilor online. Scenariile vor fi trimise prin mesagerie de către sălile de ședință.
<i>Referințe</i>	Activitatea a fost dezvoltată de KMOP - Centrul de acțiune socială și inovare.

3.2 Cum să recrutați în mod eficient potențiali părinți adoptivi

Titlul activității	Cum să recrutați în mod eficient potențiali părinți adoptivi
Durată	<i>30 - 45 de minute</i>
Obiective de învățare	<i>La sfârșitul acestei activități, participanții vor fi capabili să conceapă un anunț de recrutare eficient și să îl folosească pentru a atrage potențiali părinți adoptivi.</i>
Materiale	<i>Hârtie, markere, post it notes.</i>
Instrucțiuni	<i>Pasul 1. Împărțiți participanții în echipe de 3-4 persoane.</i> <i>Etapa 2: Pentru a crea un anunț de recrutare eficient, echipele vor fi încurajate să utilizeze cele 5 W-uri: De ce, Cine, Unde, Ce și Când.</i> <i>De ce creați acest anunț? Identificați-vă obiectivele.</i> <i>Pe cine încercați să atingeți? Fiți specific. Gândiți-vă la publicul dvs. în termeni demografici, geografici, psihografici etc.</i>

	Unde vă veți promova anunțul? Există mai multe opțiuni disponibile - televiziune, radio, presă scrisă, digital, outdoor și altele. Obiectivele pe care le-ați identificat în "De ce" vă vor ajuta să determinați ce canal să utilizați. De asemenea, ar trebui să vă gândiți la publicul dumneavoastră și la cel mai bun loc pentru a-l atinge. (Obs: Pentru această activitate specială ne vom concentra pe presa scrisă și digitală) Cum va arăta anunțul dumneavoastră? Va trebui să vă gândiți la informațiile din text, precum și la imaginea care le va însoți. Când - definiți un calendar pentru anunțul dumneavoastră. Dacă utilizați canale digitale precum social media, luați în considerare cele mai bune momente în care publicul dvs. va fi online. Etapa 3: După discuții pe baza celor 5 W, fiecare echipă va crea un anunț. Ele pot desena sau descrie ceea ce ar dori să fie în partea vizuală și pot scrie informațiile în anunț. După ce toate echipele sunt pregătite, fiecare echipă își va prezenta pe rând anunțul, iar celelalte echipe vor oferi feedback (a scăpat ceva, cine poate îmbunătăți anunțul, care sunt punctele forte etc.)
Sfaturi pentru facilitatori	Acordați suficient timp participanților pentru a discuta și a veni cu idei. Dați sfaturi dacă sunt blocați și oferiți încurajări. Evitați să spuneți lucruri de genul "asta nu este bine", în schimb oferiți-le participanților o nouă perspectivă pentru a se gândi la ceea ce încearcă să realizeze. De asemenea, le puteți prezenta exemple de anunțuri de recrutare bune și proaste. Facilitatorul trebuie să se familiarizeze cu următoarele capitole ale analizei literaturii de specialitate, concentrându-se asupra contextului său național: • Introducere. Importanța plasamentului familial, cu accent pe rolul acestuia pentru copiii neînsoțiți și separați • Cadrul juridic și instituțional pentru plasament familial • Abordarea și comunicarea cu familiile adoptive candidate • Abordarea și comunicarea cu copiii • Strategii de recrutare

Handouts	Team: Why Why are you creating this announcement? Identify your objectives. Who Who are you trying to reach? Be specific. Think about your audience in terms of demographics, geographics, psychographics etc. Where Where are you going to advertise your announcement? There are several options available: television, radio, print, digital, outdoor, and more. The objectives you identified in your 'Why' will help you determine which channel to use. You should also think about your audience and the best place to reach them. (Obs: For this particular activity we will focus on print & digital) What What is your announcement going to look like? You will need to think about the text information and also about the visual accompanying it. When When - define a timeline for your announcement. If you use digital channels like social media take into consideration the best times when your audience will be online. Co-funded by the European Union Funded by the European Union. Views and opinions expressed are however those of the author(s) only and do not necessarily reflect those of the European Union or the European Education and Culture Executive Agency (EACEA). Neither the European Union nor EACEA can be held responsible for them.
Adaptări pentru mediul online	<i>Activitatea poate fi implementată online folosind un document Word și un software gratuit precum Canva sau Paint.</i>
Referințe	<i>Adăugați referința activității în cazul în care aceasta este adaptată dintr-un manual/curriculum existent.</i>
Resurse	https://studio.noel.co.uk/work/orkney-islands-council

3.3 Planul de comunicare

Titlul activității	Planul de comunicare
Durată	30min
Obiective de învățare	<i>La sfârșitul acestei activități, cursanții vor fi capabili să elaboreze un plan de comunicare și să aplice activitățile de diseminare prevăzute în conformitate cu planul.</i>
Materiale	<i>Instrument tipărit sau fișier Excel partajat</i>
Instrucțiuni	<i>Formați grupuri de ¼ persoane și cereți-le să completeze această fișă. Ideea este de a realiza un brainstorming cu privire la tipul de informații pe care echipa dorește să le comunice publicului său (de exemplu, o sesiune de sensibilizare pentru a disemina în comunitate măsura privind plasamentul familial). După aceea, grupul trebuie să stabilească o persoană care va fi responsabilă de această acțiune de diseminare/comunicare, să identifice publicul la care trebuie să ajungă acest livrabil, să stabilească frecvența cu care acesta va fi diseminat, precum și tipul de comunicare care va fi utilizat. Instrumentul are, de asemenea, o parte "observație", în care toți pot scrie informații suplimentare. Explicați că acest instrument poate fi folosit ca un fișier online partajat sau pe hârtie pentru a planifica activitățile și pentru a oferi o strategie standardizată de planificare în avans în ceea ce privește ceea ce practicienii doresc să comunice într-un mod care să atragă mai multe persoane dispuse să adopte copii. Fiecare grup ar trebui să aibă un plan de cel puțin 3 rezultate. Rugați un membru al grupului să își prezinte planul.</i>
Sfaturi pentru facilitatori	<i>Acordați timp oamenilor pentru a face brainstorming, pentru a scrie planul pe instrumentul tipărit, precum și pentru a prezenta restului grupurilor planurile lor. Comparați rezultatele și rezumați ideile care au fost generate.</i> <i>Facilitatorul trebuie să se familiarizeze cu următoarele capitole ale analizei literaturii de specialitate, concentrându-se asupra contextului său național:</i> • <i>Introducere. Importanța plasamentului familial, cu accent pe rolul acestuia pentru copiii neînsoțiți și separați</i> • <i>Cadrul juridic și instituțional pentru plasament familial</i> • <i>Abordarea și comunicarea cu familiile adoptive candidate</i> • <i>Abordarea și comunicarea cu copiii</i> • <i>Strategii de recrutare</i>

Broșuri	Communication Plan <table border="1" style="width: 100%; border-collapse: collapse;"> <thead> <tr> <th style="width: 16.6%;">Deliverable (Resources: evidence, workshop, training session)</th> <th style="width: 16.6%;">Responsible (Person in the team that is responsible for communicating, email, meeting)</th> <th style="width: 16.6%;">Target Audience (Children, schools, foster care families, responsible entities, for future ones)</th> <th style="width: 16.6%;">Type of communication (Email or social media, do yourself meeting, etc.)</th> <th style="width: 16.6%;">Frequency of Communication (Weekly, monthly, yearly)</th> <th style="width: 16.6%;">Observations</th> </tr> </thead> <tbody> <tr><td> </td><td> </td><td> </td><td> </td><td> </td><td> </td></tr> <tr><td> </td><td> </td><td> </td><td> </td><td> </td><td> </td></tr> <tr><td> </td><td> </td><td> </td><td> </td><td> </td><td> </td></tr> <tr><td> </td><td> </td><td> </td><td> </td><td> </td><td> </td></tr> </tbody> </table> Project Number: 2021-1-AT01-KA220-ADU-00009952	Deliverable (Resources: evidence, workshop, training session)	Responsible (Person in the team that is responsible for communicating, email, meeting)	Target Audience (Children, schools, foster care families, responsible entities, for future ones)	Type of communication (Email or social media, do yourself meeting, etc.)	Frequency of Communication (Weekly, monthly, yearly)	Observations																								
Deliverable (Resources: evidence, workshop, training session)	Responsible (Person in the team that is responsible for communicating, email, meeting)	Target Audience (Children, schools, foster care families, responsible entities, for future ones)	Type of communication (Email or social media, do yourself meeting, etc.)	Frequency of Communication (Weekly, monthly, yearly)	Observations																										
Adaptări pentru mediul online	<i>Această activitate poate fi implementată online într-un fișier Excel partajat (sau alt fișier în care este posibil să se deseneze un tabel)</i>																														
Referințe	<i>Instrument adaptat din inițiativa Schools&Solutions (2020) - IO3: Ghid pentru implementarea unui centru școlar restaurativ și parteneriatul cu școlile și comunitatea locală</i>																														

Revizuirea literaturii de specialitate privind sistemul de plasament și convingerile bazate pe stereotipuri și prejudecăți privind familiile de plasament și copiii neînsoțiți din sistemul de plasament

Introducere. Importanța plasamentului familial, cu accent pe rolul acestuia pentru copiii neînsoțiți și separați

Rolul plasamentului este de o importanță crucială pentru copiii care nu pot locui cu familiile lor biologice, deoarece le oferă un mediu familial sigur, stabil și grijuliu pentru a se vindeca de trecut, a crește în liniște și a prospera în viitor.

Motivele care stau la baza incapacității unor copii de a locui cu familiile lor biologice variază foarte mult în funcție de circumstanțele și nevoile specifice ale copiilor, inclusiv boala sau decesul unui părinte, abuzul fizic, emoțional sau sexual sau neglijarea, violența domestică la care au asistat sau problemele de sănătate mintală sau abuzul de substanțe ale unui părinte.

Îngrijirea în plasament este, de asemenea, destul de importantă pentru copiii în mișcare care sunt separați de părinții lor. Prin intermediul acestuia, copiii neînsoțiți și separați li se oferă un cadru protector în care sunt satisfăcute mai mult decât nevoile lor de bază, cum ar fi cazarea, alimentația, asistența medicală. De asemenea, familiile de plasament oferă acestor copii sprijin emoțional și un sentiment de apartenență. În plus, plasamentul familial asigură continuitatea îngrijirii acestora. Plasarea lor în familii de plasament îi ajută să mențină o rutină, precum și oportunități educaționale și sociale. Important este și faptul că plasamentul familial poate facilita integrarea copiilor neînsoțiți și separați în societățile în care trăiesc, deoarece, făcând parte dintr-o familie, le este mai ușor să învețe limba, obiceiurile și valorile.

Deși copiii se pot teme că plasamentul îi poate despărți de familiile lor naturale, nu este așa. Plasamentul familial reprezintă o soluție temporară. Scopul său final este reunificarea acestora cu familiile lor naturale, odată ce au fost rezolvate motivele pentru care au fost îndepărtați. Numai în cazul în care acest lucru nu este fezabil, plasamentul familial poate servi ca o cale către soluția de îngrijire permanentă bazată pe familie reprezentată de adopție.

Definiții

Îngrijirea în plasament este un aranjament temporar de locuit pentru copiii care nu pot locui cu familiile lor biologice din motive multiple, cum ar fi: neglijarea, abuzul, boala părinților boli ale părinților (Ferrara, et al., 2013). Aceasta include plasarea unui copil care trăiește în astfel de condiții de către o autoritate competentă în alt mediu familial decât cel propriu, fără a modifica relațiile juridice ale copilului cu familia sa biologică sau cu

tutorele său. Familiile adoptive sunt selectate, calificate, aprobate și supravegheate pentru a oferi această îngrijire.

O caracteristică specifică a plasamentului familial în raport cu alte forme de îngrijire bazate pe familie este aceea că urmărește să asigure bunăstarea copilului și, în același timp, să rezolve problemele care au condus la plasamentul acestuia în plasament (Ross, 1981, p. 905). Plasamentul este destinat să fie o soluție temporară. Scopul său final este reunificarea copilului cu familia sa biologică, odată ce motivele care au dus la îndepărtarea sa au fost rezolvate (Katz, 1971, p. 283). Numai dacă acest lucru nu este posibil, plasamentul familial poate duce la adoptarea copilului, adică la plasarea permanentă a copilului în familia de plasament.

Copiii în mișcare care trăiesc într-o țară diferită de a lor, fără îngrijire părintească, pot primi un sprijin semnificativ prin plasarea lor în familii de plasament. Aceștia pot fi fie "copii separați", adică copii care sunt separați de o persoană care i-a îngrijit anterior, în mod legal sau cutumiar, dar care pot fi totuși însoțiți de o altă rudă, fie "neînsoțiți", adică copii care nu sunt îngrijiți de o altă rudă sau de un adult care, prin lege sau cutumă, este responsabil pentru aceasta (Adunarea Generală a ONU, 2010, p. 6).

[Statisticile privind copiii din centrele de plasament comparativ cu centrele rezidențiale și evoluția acestor cifre](#)

Statistici UE

Austria

În decembrie 2021, peste 12 500 de copii și adolescenți din Austria nu locuiau cu părinții lor biologici. Aproximativ 5 000 trăiesc în familii adoptive, în timp ce restul se află în comunități rezidențiale, sate pentru copii, case sau centre de criză administrate de serviciile de protecție a copilului și a tinerilor (Wiener Zeitung, 2021).

Cantitate			Procentaj %	
Total	Case rezidențiale	Îngrijire în plasament	Case rezidențiale	Îngrijire în plasament
12678	7762	5061	60,5	39,5

Republica Cehă

Ca și alte țări partenere, Republica Cehă acordă prioritate posibilității de plasare a copilului în familii adoptive față de opțiunea de îngrijire rezidențială (instituțională), ori

de câte ori este posibil. A fost aprobat un act juridic (nr. 363/2021) care permite plasarea unui copil sub trei ani în îngrijire rezidențială numai până la 12/2023. În conformitate cu această intenție, este creată o rețea largă de organizații de sprijin pentru a ajuta în mod activ familiile care au optat pentru plasament familial. Datele statistice naționale sunt prezentate după cum urmează:

	2016	2017	2018	2019	2020	2021
<i>Total centre de plasament (nou-veniți anul respectiv)</i>	10922 (1892)	11362 (1935)	11643 (1767)	11931 (1722)	12094 (1564)	12351 (1656)
<i>Îngrijire temporară</i>	692	730	671	703	616	665
<i>Total îngrijire rezidențială</i>	6593	6677	6527	6799	6436	6173

Franța

Potrivit misiunii URM a Ministerului Justiției, în 2020, au existat 9 501 minori încredințați consiliilor departamentale prin decizie a sistemului judiciar în 2020, față de 16 760 în 2019, aceasta fiind o scădere de 43%. Dintre acești URM, foarte puțini solicită protecție prin azil. În 2019, doar 755 de URM erau solicitanți de azil.

Grecia

Conform celor mai recente date din 10/2021 referitoare la plasament și adopție încărcate în sistemul informatic www.anynet.gr, în prezent există 1.505 minori care trăiesc în adăposturi, dintre care 589 sunt eligibili pentru plasament. Au fost finalizate 447 de plasamente (la 7/2020) și au fost depuse 274 de cereri de plasament (până la 4/1/22).

Italia

În 2019, 708 copii au intrat în plasament preadoptional în Italia. Între 2010 și 2019, cel mai mare număr de minori în faza preadoptională a fost înregistrat în 2013, când 1 126 de copii au fost repartizați potențialelor lor viitoare familii. În 2019, 1 239 de copii au fost declarați adoptabili de către Tribunalul italian pentru minori (Statista, 2021).

Portugalia

Analizând numărul de copii aflați în plasament familial în ultimii ani, se poate observa o scădere de 70 % între 2009 și 2018 (ISS, 2019). Unii autori definesc această fază ca fiind o

fază de "regres" a evoluției plasamentului, ca urmare a lipsei campaniilor de sensibilizare, a sprijinului tehnic și a formării inițiale pentru candidații la plasament și familiile de plasament (Delgado, 2013; Magalhães & Batista, 2021). Cifrele din 2020 arată că un total de 6706 de copii și tineri au fost plasați într-un anumit tip de măsură de protecție. Din acest total, 5787 au fost plasați în îngrijire rezidențială și doar 202 au fost plasați în plasament familial (care va consta într-o creștere de 6 % din 2019) (Institutul de Securitate Socială, 2018; 2020).

România

Numărul de copii plasați în centre de plasament a scăzut în ultimii ani, după cum arată o prezentare generală între 2017 și 2019.

2017	2018	2019
18,197	17,096	15,572

Cu toate acestea, o proporție relativ mare de copii aflați în situații de risc sunt plasați în centre de plasament și doar un număr mai mic în centre instituționale/rezidențiale. Numărul de 09/2021

<i>Copii în familii adoptive îngrijire</i>	32.700 (din care 17.177 pentru asistenții maternali și 11.267 către familia extinsă)
<i>Copii în centre rezidențiale instituții</i>	13.097

Realitățile țărilor partenere

Austria

În Austria, se subliniază faptul că obiectivul principal al îngrijirii în afara familiei este întoarcerea copilului în familia sa de origine de îndată ce situația părinților se îmbunătățește. Prin urmare, părinții adoptivi ar trebui să fie pregătiți să se despartă din nou de copil. Cu toate acestea, dacă este în interesul superior al copilului, dacă s-a stabilit o relație părinte-copil sau dacă întoarcerea în familia de origine nu mai este posibilă, părinții adoptivi pot, de asemenea, să solicite custodia deplină sau să solicite adopția.

Custodia minorilor neînsoțiți solicitanți de azil și a celor care nu solicită azil urmează norme specifice: În cazul în care un minor ai cărui părinți sunt necunoscuți este găsit pe teritoriul federal, agenția de protecție a copilului și a tinerilor își asumă custodia (§ 207 ABGB). După cum a precizat Curtea Supremă a Austriei în decizia sa din 19 octombrie 2005, acest principiu se aplică tuturor minorilor, indiferent de vârstă și fără distincție între cetățenii austrieci și cei străini. Cu toate acestea, adolescenții cu vârste cuprinse între 14 și 18 ani care vin în Austria fără părinți, părinți sau alți tutori sunt în prezent în mare parte pe cont propriu. De regulă, aceștia nu sunt însoțiți în timpul interogatoriului lor de către poliție, al deciziei privind cererea de azil, al examinărilor medicale și al oricăror alte examinări, inclusiv al diagnosticării vârstei. Sunt garantate doar cazarea într-un adăpost de bază și reprezentarea lor juridică în cadrul procedurii de azil. Abia după ce tinerii sunt admiși în procedura de azil, serviciul de asistență socială pentru copii și tineri devine activ. Acest lucru poate dura câteva săptămâni sau luni. În Austria, minorii neînsoțiți devin capabili de contract atunci când ating vârsta majoratului (18 ani) și nu mai au dreptul la custodie. În plus, aceștia trebuie să părăsească centrele speciale de îngrijire pentru minorii neînsoțiți.

Grecia

Statisticile și datele privind plasamentul familial în Grecia sunt disponibile pe platforma deschisă care oferă tuturor cetățenilor acces la informații privind problemele legate de copii a Ministerului Muncii și Afacerilor Sociale, www.paidi.gov.gr. Datele care sunt publicate acolo la fiecare trei luni sunt preluate din sistemul de informații privind plasamentul familial și adopția, www.anynet.gr. Anynet include toate informațiile și acțiunile necesare pentru adopție și plasament familial. Responsabil pentru organizarea și prezentarea datelor este Centrul Național de Solidaritate Socială. Trebuie remarcat faptul că datele disponibile se referă la plasament și adopție în general. Până în prezent, nu există date separate pentru copiii neînsoțiți și separați.

Conform celor mai recente date (04.04.2023), în prezent există 1.377 de minori care trăiesc în unitățile de protecție a copilului (Centrul Național de Solidaritate Socială, 2023, p. 3). În ceea ce privește plasamentele și adopțiile finalizate, de la începutul propunerii electronice de conectare (și anume, 01.07.2020) și până la 03.10.2021, au avut loc 419 plasamente și 386 adopții (Centrul Național de Solidaritate Socială, 2021, p. 6). Întrucât, de la 04.10.2021 până la 04.04.2023, au avut loc 134 de plasamente și 243 de adopții (Centrul Național de Solidaritate Socială, 2023, p. 6). După cum se poate deduce din cele de mai sus, există o scădere notabilă a ambelor tipuri de îngrijire în cadrul familiei, chiar dacă a doua perioadă este cu trei luni mai lungă.

În ceea ce privește plasamentele și adopțiile în curs, cererile de plasament (414) sunt remarcabil mai mici decât cele de adopție (2.598) (Centrul Național de Solidaritate

Socială, 2023, p. 8). Această diferență importantă evidențiază faptul că majoritatea părinților candidați preferă adopția, datorită caracterului său permanent. În paralel, minorii aflați în proces de plasament (590) sunt mult mai mulți decât cei care sunt în proces de adopție (144) (Centrul Național de Solidaritate Socială, 2023, p. 4). Luând în considerare faptele de mai sus, se observă o disjunctie între minorii aflați în proces de plasament și candidații la plasament, adică nu există mulți candidați la plasament în timp ce există mulți copii în proces de plasament, și o disjunctie opusă între minorii pentru adopție și potențialii părinți pentru aceștia, adică există mulți candidați la plasament și nu mulți copii în proces de adopție.

România

Având în vedere cele mai recente date (Ministerul Familiei, Tineretului și Egalității de Șanse, [statisticile din decembrie 2022](#)) privind numărul de copii aflați în sistemul de îngrijire, observăm o schimbare pozitivă semnificativă în ceea ce privește plasamentele în centre de plasament. Numărul de copii (30 400) aflați în grija unor asistenți maternali profesioniști (asistenți maternali), rude sau alte familii/persoane este vizibil mai mare în comparație cu îngrijirea rezidențială (11 629 - publică și privată). În plus, numărul asistenților maternali profesioniști activi în ultima lună a anului 2022 este de 11 542.

Trebuie subliniat faptul că, la nivel național, asistența maternală este cea mai importantă formă de îngrijire de tip familial în cadrul sistemului de protecție specială. Serviciile de asistență maternală sunt coordonate de direcțiile generale pentru asistență socială și protecția copilului din întreaga țară.

Numărul tot mai mare de copii aflați în îngrijirea familiei este rezultatul punerii în aplicare a Strategiei naționale pentru protecția și promovarea drepturilor copilului 2014-2020, ale cărei principii includ *"Asigurarea stabilității, continuității și complementarității îngrijirii personalizate pentru fiecare copil și importanța capitală a asigurării unui mediu familial pentru copiii din sistemul de protecție specială"* (Strategia națională pentru protecția și promovarea drepturilor copilului 2014-2020).

Procesul îndelungat de dezinstituționalizare, care a început în anii 1990, este susținut în continuare prin stabilirea ca obiectiv prioritar al strategiei naționale a tranziției continue de la îngrijirea instituțională a copiilor la îngrijirea comunitară.

Fig.1 Evoluția numărului de copii în sistemul de protecție specială între 1997 și 31 decembrie 2022

(Sursa: https://www.mmuncii.ro/j33/images/buletin_statistic/copil_2022.pdf. Linia portocalie marchează tendința generală descendentă a serviciilor instituționale rezidențiale publice și private de la sfârșitul anului 1997 până în 2022)

O serie de obiective sunt aliniate la acest obiectiv principal, împărțite în următoarele niveluri, cum ar fi creșterea eficienței și eficacității sistemului actual de servicii de îngrijire de tip familial, interzicerea instituționalizării copiilor de vârstă fragedă, dezvoltarea serviciilor alternative la îngrijirea instituțională, dezvoltarea abilităților de viață independentă ale copiilor pentru a-i pregăti să părăsească sistemul de protecție specială.

Pentru a evidenția diferența în cifre a evoluției pozitive a politicii de dezinstituționalizare și având în vedere Fig.1 de mai sus, menționăm 22.798 de copii instituționalizați în 2013 (Ministerul Muncii și Solidarității Sociale, [Date statistice 2022](#)) care au scăzut la 11.629 la sfârșitul anului 2022.

De asemenea, un alt aspect important care a contribuit la scăderea numărului de copii din sistemul de protecție specială este dezvoltarea serviciilor de prevenire a separării copiilor de părinții lor, cum ar fi centrele de zi, centrele de reabilitare, centrele de consiliere.

Portugalia

Analizând numărul de copii aflați în plasament familial în ultimii ani, putem observa o scădere de 70 % între 2009 și 2018 (ISS, 2019). Unii autori definesc această fază ca fiind o fază de "regres" a evoluției plasamentului, din cauza lipsei campaniilor de sensibilizare, a sprijinului tehnic și a formării inițiale pentru candidații la plasament și familiile de plasament (Delgado, 2013; Magalhães & Batista, 2021). În 2017, din cei 7 553 de copii plasați, doar 246 erau în familii de plasament. În plus, trebuie remarcat faptul că doar 18

din cei 885 de copii cu vârsta sub șase ani se aflau în familii de plasament, reprezentând doar 2% din această grupă de vârstă. În ciuda unei reduceri de aproape 25 % a numărului total de copii cu măsuri de protecție, instituționalizarea a crescut de la 91 % la 97 %, în comparație cu plasamentul familial, care a scăzut de la 9 % la 3 %. Cifrele din 2020 arată că un total de 6706 de copii și tineri au fost plasați într-un anumit tip de măsură de protecție. Din acest total, 5787 au fost plasați în îngrijire rezidențială și doar 202 au fost plasați în plasament familial (care constă într-o creștere de 6 % față de 2019) (Institutul de Securitate Socială, 2018; 2020).

Franța

În general, în Franța, plasamentul este stigmatizat, atât pentru copiii din plasament, cât și pentru familiile de plasament. Copiii aflați în plasament sunt adesea supuși unei stigmatizări permanente, negative și demoralizante. Ei sunt adesea victimele unor stereotipuri: se spune despre ei că sunt nepoliticoși, indisciplinați, fără viitor, pierduți în avans și incapabili să obțină rezultate bune la școală (Viala, 2019). Aceste prejudecăți - cu care copiii se confruntă la școală și în viața lor de zi cu zi - nu reflectă realitatea, pot împiedica integrarea lor și sunt sinonime cu suferința pentru mulți copii aflați în îngrijire.

Familiile de plasament sunt, de asemenea, supuse multor clișee: sunt percepute ca fiind crude, excesiv de stricte și abuzive, în special din cauza faptului că mass-media prezintă o imagine negativă și răspândită a profesiei de îngrijitor familial în Franța. Deși, din păcate, unele familii de plasament corespund clișeului, majoritatea copiilor sunt bine îngrijiți și beneficiază de o bună protecție și de o viață echilibrată.

Realitatea pentru asistenții maternali din Franța este în principal o lipsă de interes pentru profesie, care nu este suficient de apreciată. Există o lipsă reală de recunoaștere a profesiei, care își pierde motivația de a practica. Asistenții familiari (familia de plasament) se simt neglijați de stat și de organizațiile care ar trebui să îi supravegheze și care uneori nu se prezintă la vizitele create pentru a-i sprijini pe asistenții familiari în activitatea lor. De asemenea, este dificil să se recruteze familii de plasament, deoarece este o profesie precară: salariul lor nu este uneori suficient pentru a acoperi nevoile copilului. În cele din urmă, o mare parte a familiilor de plasament sunt vârstnice - vârsta medie în această profesie este de 55 de ani - ceea ce este un motiv de îngrijorare pentru viitorul profesiei (Landreau, 2021). Foarte puțini tineri sunt atrași de această profesie care se confruntă cu o adevărată criză profesională. Criza Covid-19 a condus, de asemenea, la demisii, deoarece dificultățile profesionale au crescut: închiderea a provocat stres în rândul copiilor îngrijiți și a crescut anumite probleme comportamentale, ceea ce i-a determinat pe unii profesioniști să demisioneze (Illy, 2021).

Nici minorii neînsoțiți nu sunt scutiți de stereotipuri și sunt supuși multor prejudecăți. Se consideră că eșuează la școală, că au dificultăți de integrare în țara gazdă și că sunt delincvenți. De fapt, ei sunt asociați în principal cu delincvența, ceea ce, în unele discursuri politice, conduce la declarații radicale în care sunt stigmatizați. La 1 octombrie 2020, agenția ONU pentru copii, *UNICEF*, a condamnat stigmatizarea minorilor neînsoțiți în Franța (Ouest France, 2020). Cauza: mediatizarea excesivă a anumitor cazuri de violență, care duce la confuzii care stigmatizează tot mai mulți minori neînsoțiți. Situația minorilor neînsoțiți este, de asemenea, deosebit de criticată pentru modul în care aceștia sunt tratați de autorități. La sosirea în Franța, minorii neînsoțiți sunt supuși unei evaluări a minorității lor de către prefectură. În timpul acestei evaluări - care ar trebui să dureze 5 zile - minorii sunt cazați în hoteluri, ceea ce le permite să fie adăpostiți pentru o perioadă scurtă. Cu toate acestea, se dovedește că echipele de evaluare sunt foarte ocupate, ceea ce întârzie procedura. În 2017, procedura a durat în medie 40 de zile, adică 40 de zile în care sunt lăsați să se descurce singuri și nu primesc niciun sprijin (Duclos-Grisier et al., 2023).

În cele din urmă, situația de primire a minorilor neînsoțiți în Franța este neobișnuită prin faptul că aceștia sunt trimiși în mod regulat către serviciile de protecție a copilului (*ASE: Aide Sociale à l'Enfance*), cum ar fi casele sociale pentru copii (*MECS: Maisons d'Enfants à Caractère Social*) sau casele de copii (*foyers de l'enfance*). Se fac puține eforturi pentru a se asigura că minorii neînsoțiți sunt îndrumați către familii adoptive desemnate de guvern. Pentru a remedia această situație, o serie de asociații au încurajat crearea de "familii de solidaritate", familii care preiau gratuit minori neînsoțiți, fără sprijinul Departamentului. Cu toate acestea, conflictul din Ucraina din 2022 a avut un impact asupra încurajării solidarității în Franța. De exemplu, orașul Lille a apelat la toate rețelele de familii solidare și la familiile desemnate de Departament pentru a primi ucraineni. Ca urmare, toate acestea au fost saturate, iar minorii neînsoțiți nu au putut beneficia de aceasta.

Republica Cehă

În Republica Cehă, sistemul de plasament familial joacă un rol esențial în furnizarea de sprijin și îngrijire pentru copiii care nu pot locui cu familiile lor biologice. Scopul său este de a le asigura bunăstarea, siguranța și dezvoltarea generală. Cu toate acestea, ca în multe alte țări, sistemul de plasament nu este imun la stereotipuri și la potențialul de intimidare bazat pe aceste stereotipuri.

Stereotipurile legate de plasament pot proveni din diverse concepții greșite și din lipsa de conștientizare. Unii oameni pot percepe copiii adoptați ca fiind persoane cu probleme sau cu probleme, perpetuând etichetele negative și stigmatizarea. Astfel de stereotipuri pot

duce la hărțuire sau excludere, ceea ce reprezintă o provocare pentru copiii adoptați să se simtă acceptați și integrați în comunitățile lor.

Intimidarea bazată pe stereotipurile din centrele de plasament poate lua diverse forme. Acestea pot implica insulte verbale, izolare socială sau chiar agresiune fizică. Copiii din centrele de plasament se pot confrunta cu provocări suplimentare în gestionarea acestor situații, deoarece s-ar putea să se confrunte deja cu stresul emoțional de a fi separați de familiile lor biologice. La fel ca și copiii hărțuiți, și părinții acestora se confruntă cu o criză dacă află despre hărțuire și aceasta începe să fie gestionată. Pentru a aborda această problemă, este esențial să se promoveze educația și conștientizarea cu privire la plasament în cadrul societății cehe. Prin disiparea concepțiilor greșite și promovarea înțelegerii, putem reduce prevalența stereotipurilor și, ulterior, putem reduce intimidarea bazată pe aceste stereotipuri.

Situația copiilor hărțuiți și a familiilor acestora poate fi foarte dificilă, în special din cauza lipsei de înțelegere și de sprijin din partea profesorilor și a asistenților sociali. Părinții copiilor intimidați se simt adesea neajutorați și se învinovățesc pentru situația copilului lor (Markéta Švamberg Šauerová, 2023).

Italia

În Italia, plasamentele în afara familiei sunt reglementate de Legea 184/1983, cu modificările ulterioare. Există trei plasamente principale pentru copiii care au nevoie de îngrijire temporară în afara familiei: casele de copii (mici servicii rezidențiale cu îngrijitori profesioniști, în principal asistenți sociali și pedagogi sociali); familiile de plasament neprofesionale (familii sau persoane singure care îngrijesc un copil la domiciliu, fără plată directă din partea sistemului de asistență socială, dar cu un anumit sprijin financiar); și familiile de plasament profesionale (familii cu unul sau ambii părinți plătiți ca îngrijitori profesioniști, de obicei angajați de o organizație de voluntariat). În general, principalele caracteristici ale plasamentului sunt temporalitatea, menținerea relațiilor cu familia de origine, prognoza întoarcerii minorului la familia de origine. Spre deosebire de adopția legală, care este un angajament pe viață, încredințarea este pentru o perioadă limitată de până la 24 de luni, cu posibilitatea unei prelungiri de 24 de luni la ordinul unui judecător; în mod ideal, contactele cu familia de origine a copilului sunt menținute pe toată perioada. În plus, legea stipulează că, până la 31 decembrie 2006, niciun minor nu poate fi plasat într-o instituție, preferința fiind dată plasamentului familial sau, ca opțiune secundară, plasamentului într-o comunitate de tip familial (Ciampa et al., 2014). Minorii neînsoțiți se confruntă cu riscuri speciale: Acești copii - neavând mijloace de subzistență - sunt împinși aproape fatal în brațele organizațiilor, ale infractorilor activi în traficul de persoane sau în alte forme de exploatare. Date statistice: În 2019, 708 copii au intrat în plasament preadoptional în Italia. Între 2010 și 2019, cel mai mare număr de minori aflați

În faza preadoptivă a fost înregistrat în 2013, când 1 126 de sugari au fost repartizați potențialelor lor viitoare familii (Statista, 2021). În 2019, 1 239 de copii au fost declarați adoptabili de către Tribunalul italian pentru minori. Motivele care îi determină pe oameni să solicite plasamentul familial sunt multe și variate: de exemplu, o primă motivație poate fi umanitară, adică de a ajuta un minor și familia sa aflată în dificultate, fiind conștienți că minorul ar putea, totuși, să se întoarcă în familia sa atunci când părinții își vor recăpăta abilitățile și situația inconfortabilă va fi rezolvată. O altă motivație poate fi dorința de a-și educa copiii pentru a-i face să înțeleagă că este corect să îi ajute pe alții. Emoțiile implicate în aceste cazuri sunt puternice și pot fi pozitive și negative.

[Stereotipurile și convingerile bazate pe prejudecăți cu privire la plasament, familiile de plasament și copiii neînsoțiți și separați și impactul acestora asupra procesului de recrutare](#)

Mulți oameni au puține cunoștințe despre fenomenul de plasament familial, iar acest lucru cauzează multe prejudecăți în rândul acestor oameni, după cum reiese din aproape toate grupurile de discuții desfășurate în țările partenere. Prejudecățile, miturile false și convingerile legate de plasament sunt numeroase și diferite. Acestea sunt rezultatul unei lipse de cunoștințe pe această temă, al moștenirii culturale, al trecutului și al dificultății pentru mulți de a concepe paternitatea fără legătură cu posesia. Acest lucru îi determină pe unii să emită judecăți prejudiciabile, cum ar fi "Ce va face el sau ea când copilul se va întoarce definitiv în familia de origine?" sau "Copilul nu va fi niciodată cu adevărat al lui sau al ei; cine îl obligă să-l facă?". Asistentul maternal nu practică găzduirea din dorința de a poseda, ci din dorința de a oferi iubire și ajutor unui copil și familiei sale, știind, în plus, că sfârșitul găzduirii nu înseamnă deloc sfârșitul relației cu copilul sau cu familia sa, o relație care, atunci când se formează și se consolidează, ca orice relație afectivă, nu se încheie odată cu întreruperea unui angajament juridic. Printre cele mai răspândite prejudecăți și mituri false cu privire la plasament, a fost posibil să se colecteze următoarele afirmații:

- *Familia de origine va interfera cu siguranță în dezvoltarea copilului*
Relațiile cu familia de origine sunt planificate sau nu și întotdeauna mediate de serviciile sociale. Organizarea lor depinde de motivul plasamentului, consensual sau judiciar, în funcție de dificultatea familiei de origine de a crește copilul. Cu siguranță, relațiile cu familia naturală pot fi un aspect obositor. Totuși, există și o posibilitate de cooperare pozitivă bazată pe un interes comun pentru copil, uneori acestea putând deveni chiar prietenii personale.
- *Copiii adoptați provin întotdeauna din situații familiale dramatice*

Când oamenii se gândesc la plasament, în general își imaginează deficiențe parentale grave sau chiar abuzuri asupra copiilor; în realitate, situațiile dificile ale familiilor sunt diverse. De exemplu, o familie se poate confrunta cu o problemă medicală importantă și poate să nu aibă timp să se ocupe pe deplin de un copil. Pot exista probleme organizatorice pentru familiile numeroase cu un singur părinte. Problemele de la locul de muncă îi pot determina pe părinți să absenteze timp îndelungat sau să plece brusc, ceea ce perturbă rutina. Nu există întotdeauna relații conflictuale sau dramatice în spatele necesității de a iniția un proiect de plasament pentru un copil.

- *Pentru a deveni un îngrijitor familial, trebuie să aveți un anumit venit*
Consistența economico-patrimonială a beneficiarilor nu este inclusă în criteriile de selecție a solicitantului. Deținerea unei stabilități economice suficiente contribuie la îndeplinirea cu seninătate a rolului la care sunt chemați îngrijitorii.
- *Custodia nu este potrivită pentru copiii biologici*
Dacă sunt bine pregătiți și însoțiți în mod adecvat, plasamentul familial reprezintă o mare experiență de creștere și îmbogățire pentru copiii părinților adoptivi. Experiența directă a solidarității, a angajamentului și a împărtășirii față de cei de vârsta lor care trec prin situații dificile îi poate deschide spre o mai mare conștientizare a valorii, responsabilității și apropierii familiei. Asumarea unor mici angajamente de îngrijire sau intimitate poate contribui la maturizarea lor psihonoțională.
- *Doresc plasament familial, dar sunt necăsătorit/necăsătorită*
Coabitării singuri, necăsătoriți, pot face orice fel de plasament, cu normă întreagă, cu jumătate de normă, de urgență etc. Ca și cuplurile căsătorite, trebuie să urmeze cursul pregător la serviciile sociale locale, iar odată ce sunt eligibile, își vor avea perechea. Prin urmare, singura cerință reală stabilită prin lege este cea a majoratului.
- *Dacă luați un copil în plasament, vi-l vor lua mai devreme sau mai târziu*
Proiectele de adopție pot avea o durată variabilă: câteva luni, câțiva ani sau, în unele cazuri, nu au termen, configurându-se ca primiri definitive până la obținerea autonomiei minorului acceptat. În mod firesc, în timpul interviurilor de cunoaștere și al întâlnirilor pregătitoare, se va putea stabili, cu ajutorul operatorilor, care este proiectul la care se simte cel mai dispus să se angajeze.
- *Mai bine să adopti un copil decât un adolescent*

În acest sens, pare să persiste convingerea că plasamentul familial este delicat dacă copiii sunt mici; dacă sunt mai mari, Comunitatea este în regulă. Și, în schimb, nu numai copiii și tinerii cu vârste cuprinse între zero și 18 ani pot merge în plasament. Dar preadolescenții și adolescenții sunt un grup relativ mare care are mare nevoie de persoane dispuse să îi însoțească spre maturitate într-o perioadă foarte delicată și vitală a vieții.

- *Dacă plasamentul ar trebui să fie doar o experiență trecătoare, la fel de bine ar putea fi ca minorul să rămână în Comunitate*

Comunitățile sunt vitale pentru protecția și ajutorul copiilor și adolescenților, dar rămânerea într-un mediu familiar, chiar și pentru o perioadă limitată de timp, este în general o soluție mai bună pentru aceștia. O familie poate asigura o continuitate și o specificitate excelente în îngrijirea minorului, oferindu-i un loc "cald" și primitiv atâta timp cât are nevoie. Știm că este esențial pentru fiecare copil să poată avea relații privilegiate care să îl facă să se simtă "special și unic" pentru cineva.

Cadrul juridic și instituțional pentru plasament familial

Cadrul juridic al țărilor partenere

Austria

Dezvoltarea legislației privind părinții și copiii în Austria a început odată cu introducerea Codului civil austriac în 1811. În prezent, adopția este reglementată de articolele 191-203 din Codul civil austriac, care stabilește condițiile pentru adopție: *"Adopția unui copil minor se acordă dacă aceasta servește bunăstării copilului și dacă o relație [între copil și părinții săi adoptivi] a fost stabilită sau ar trebui să fie stabilită"* (articolul 194 din Codul civil austriac).

Sarcinile Agenției pentru protecția copilului și tineretului sunt multiple. În ceea ce privește plasamentul familial, acestea includ: Selecția, pregătirea și asistența - Plasarea unui copil cu vârsta sub 16 ani în plasament familial este pregătită în mod corespunzător în funcție de importanța sa pentru dezvoltarea minorului. Pe lângă selectarea responsabilă a părinților adoptivi și medierea contactelor cu copilul adoptat, serviciile de protecție a tineretului au sarcina de a oferi părinților adoptivi (îngrijitori adoptivi) formare și asistență de perfecționare și consiliere atât acestora, cât și copilului adoptat și familiei de origine. Ca și în cazul adopției, se verifică dacă solicitanții sunt apți (capacitatea de a crește un copil, capacitatea de a face față stresului, starea de sănătate, condițiile de trai și de venit etc.). Permisul de plasament se eliberează întotdeauna numai pentru un anumit copil. Nu există o cerință oficială privind vârsta minimă a părinților adoptivi, însă este necesară o anumită experiență de viață și experiență în relaționarea cu copiii. În mod ideal, diferența de vârstă dintre copilul și părinții adoptivi nu ar trebui să depășească 40 de ani. Persoanele singure pot, de asemenea, să primească copii în plasament dacă sunt potrivite. În unele state federale, este posibil să fie angajat ca părinte adoptiv în anumite condiții. Acest lucru presupune o formare continuă, consiliere, securitate socială (pensie, sănătate, asigurare de accidente și de șomaj) și un salariu puțin peste pragul salarial marginal.

Alocația de plasament - Legislația provincială reglementează alocația de plasament pe care părinții de plasament o primesc în momentul depunerii cererii, pentru a ușura poverile asociate cu plasamentul. Se iau în considerare condițiile locale și costurile de întreținere.

Comunicarea cu autoritățile: Birourile sus-menționate ale Agenției de Protecție a Copilului și Tineretului și persoana de contact respectivă la nivel municipal sau regional pot fi contactate pentru orice întrebări sau dificultăți. În plus, vizite la domiciliu sau întâlniri sunt organizate în mod regulat, cel puțin o dată pe an, cu persoanele de contact

ale autorității locale responsabile. Părinții adoptivi sau persoanele care doresc să devină părinți adoptivi pot, de asemenea, să apeleze la rundele de părinți adoptivi oferite, de exemplu, de centrele părinte-copil sau de municipalitățile din Austria pentru schimb de experiență, asistență etc.

În Austria, se aplică drepturile generale ale copiilor stabilite prin lege. Acestea includ:

- *Drepturi de audiere.* De la vârsta de zece ani, copiii trebuie să fie audiați de instanță în cadrul procedurilor privind custodia sau drepturile de contact. Copiii mai mici trebuie, de asemenea, interogați pe cât posibil; acest lucru poate fi făcut de instanță, de un expert sau de asistența instanței familiale. Voința copilului devine din ce în ce mai importantă în funcție de vârsta acestuia. Interesul superior al copilului primează asupra voinței în caz de îndoială. Cu toate acestea, în principiu, cu cât copilul este mai în vârstă, cu atât este mai probabil ca dorințele sale să fie respectate.
- *Dreptul de petiție.* De la vârsta de paisprezece ani, copiii au dreptul de a depune petiții în instanță în mod independent, adică fără implicarea unui părinte, în procedurile privind custodia sau drepturile de contact.
- *Avocatul copilului.* În cadrul procedurilor privind custodia sau drepturile de contact, instanța poate numi un avocat al copilului. Avocatul copilului este un însoțitor cu pregătire psihosocială pentru copiii în vârstă de până la 14 ani. Sarcina sa este de a-l informa cu privire la procedură și de a se asigura că voința copilului este auzită și luată în considerare în instanță. Acesta poate dezvălui conținutul conversațiilor părinților sau instanței numai cu acordul copilului.

Grecia

În Grecia, plasamentul familial este reglementat de articolele 1655-1665 din Codul civil, precum și de legea 4538/2018, denumită: "Măsuri pentru promovarea plasamentului familial și a adopției și alte dispoziții" (Monitorul Oficial A' 85, 2018). În plus, decizia ministerială 4489/11.10.2019 se referă la formarea la care trebuie să participe viitorii părinți adoptivi (Poulopoulos, et al., 2019).

Pentru ca părinții adoptivi candidați să fie considerați potriviți, aceștia trebuie să îndeplinească cumulativ următoarele cerințe: a. să aibă peste 25 de ani, dar nu peste 75 de ani, în timp ce diferența minimă de vârstă dintre copil și părinte este de 18 ani, iar cea maximă de 60 de ani, b. părinții adoptivi trebuie să aibă o bună sănătate psihologică, intelectuală și corporală și să nu sufere de boli transmisibile, c. părinții adoptivi și cei care locuiesc cu aceștia nu trebuie să fie condamnați definitiv, precum și nu trebuie să fie în curs împotriva lor nicio urmărire penală pentru infracțiunile care duc la decăderea din răspunderea părintească, în conformitate cu articolul 1537 din Codul civil grec și cu

legislația existentă privind drogurile și traficul de persoane, d. părinții adoptivi trebuie să facă dovada că pot acoperi cheltuielile de bază pentru alimentația, educația și tratamentul medical al copilului, e. părinții adoptivi trebuie să fie înscrși în Registrul național al candidaților la statutul de părinte adoptiv (articolul 8 alineatul (2) din Legea 4538/2018).

Dacă cineva dorește să devină părinte adoptiv, are loc o procedură în patru etape: a. completarea unei cereri pe site-ul www.anynet.gr și anexarea documentelor necesare, b. cercetarea/investigația socială care explorează mediul viitorilor părinți adoptivi, c. atunci când cercetarea socială este finalizată cu succes, viitorii părinți adoptivi participă la o formare care este condiția prealabilă a înregistrării lor în Registrul național al candidaților la statutul de părinte adoptiv, d. candidații sunt puși în contact cu copiii care sunt considerați potriviți pentru a fi plasați în mediul respectiv. Contactul implică mai multe întâlniri, întotdeauna sub responsabilitatea unității de protecție a copilului care are în grijă copilul. O echipă pluridisciplinară formată din oameni de știință din cadrul organismului de supraveghere al părintelui adoptiv și al organismului de supraveghere al unității de protecție a copilului care are responsabilitatea copilului vor colabora pentru a lua decizia finală.

Trebuie remarcat faptul că una dintre noutățile Legii 4538/2018 este că, în plus față de familia nucleară tipică, aceasta se referă la faptul că pot deveni părinți adoptivi și persoanele care au încheiat un parteneriat civil (cu sau fără copii) sau persoanele fizice, necăsătorite, divorțate sau văduve (cu sau fără copii), care pot fi rude de sânge cu copilul adoptat (adopție prin rudenie).

Merită menționat, de asemenea, faptul că, pentru fiecare minor înregistrat în Registrul național al minorilor, în termen de 90 de zile de la plasament, Departamentul pentru protecția și îngrijirea copilului, care este responsabil de înregistrarea acestuia, elaborează un plan individualizat de reabilitare a familiei. Acest plan include o propunere motivată pentru reabilitarea lor, luând în considerare nevoile individualizate și interesul superior al copilului. După cum se menționează în Codul civil grec, în plasament *"relația juridică dintre minor și familia sa naturală sau tutore și, în special, competențele de îngrijire părintească sau de tutelă rămân neschimbate, cu excepția cazului în care legea prevede altfel"*. Scopul este întoarcerea copilului la familia sa biologică.

România

Legislația națională privind sistemul de plasament familial și asistența maternală este reprezentată de Legea nr. 272/2004 privind protecția și promovarea drepturilor copilului, Ordinul nr. 26/2019 privind aprobarea standardelor minime de calitate pentru serviciile sociale de tip familial destinate copiilor din sistemul de protecție specială, Ordinul nr.

137/2003 privind aprobarea programei analitice a cursurilor de formare profesională pentru asistenții maternali profesioniști, Hotărârea Guvernului nr. 679/2003 privind condițiile de obținere a atestatului, procedurile de atestare și statutul asistentului maternal profesionist.

În conformitate cu art. 62 din Legea nr. 272/2004, *plasamentul copilului este o măsură de protecție specială, cu caracter temporar, care poate fi dispusă, în condițiile prezentei legi, după caz, la: a) o persoană sau o familie; b) un asistent maternal; c) un serviciu de tip rezidențial, prevăzut la art. 123 alin. (2) și licențiat în conformitate cu legea.*

Hotărârea Guvernului nr. 679/2003 privind condițiile de obținere a atestatului, procedurile de atestare și statutul asistentului maternal profesionist (părinte adoptiv) stabilește rolul asistentului maternal profesionist. Prin urmare, în conformitate cu *articolul 1, un asistent maternal profesionist este o persoană, atestată în conformitate cu condițiile prezentei hotărâri, care, prin intermediul activităților desfășurate la domiciliul său, asigură creșterea, îngrijirea și educația necesare pentru dezvoltarea armonioasă a copiilor aflați în grija sa.*

Criterii de selecție a asistenților maternali:

- prin comportamentul lor social, starea lor de sănătate și profilul lor psihologic, constituie o garanție a îndeplinirii corespunzătoare a obligațiilor părintești în ceea ce privește creșterea, îngrijirea și educația copiilor lor;
- Au capacitatea deplină de a practica;
- Să dispună de locuințe care să satisfacă nevoile de preparare a hranei, igienă, educație și recreere ale utilizatorilor lor, inclusiv ale copiilor care urmează să fie luați în îngrijire sau custodie;
- Ei nu se angajează în activități plătite;
- Aceștia au participat la cursuri de formare organizate de serviciul public pentru protecția copilului sau de instituția privată autorizată care efectuează evaluarea pentru eliberarea certificatului de lucrător profesionist în îngrijirea copiilor.

Portugalia

În conformitate cu Securitatea socială portugheză (2021), plasamentul familial are o responsabilitate vastă pentru dezvoltarea copiilor și tinerilor în cauză. Acesta este văzut ca o măsură de protecție care constă în plasarea copilului sau a tânărului la o familie sau la o persoană, calificată în acest scop, pentru a oferi copiilor sau tinerilor integrarea într-un mediu familial stabil, care să le garanteze o îngrijire adecvată nevoilor și bunăstării lor, precum și educația și afecțiunea necesare pentru dezvoltarea lor integrală. Scopul este de a oferi copilului sau tânărului: condiții pentru satisfacerea adecvată a nevoilor fizice, psihologice, emoționale și sociale; stabilirea unor legături afective, sigure și stabile, dobândirea de competențe pentru dezvoltarea personală, socială, educațională și profesională; condiții care să contribuie la construirea identității și integrării copilului sau tânărului; promovarea dobândirii sau consolidării competențelor taților și mamelor și/sau titularilor de responsabilități parentale, astfel încât aceștia să le poată exercita cu calitate în interesul superior al copilului sau tânărului. Aplicarea măsurii de plasament familial este favorizată față de plasamentul rezidențial, în special pentru copiii în vârstă de până la șase ani (Legea 147/99, actualizată prin Legea 26/2018).

Legi principale:

Ordonanța nr. 278-A/2020 din 4 decembrie - definește termenii, condițiile și procedurile de aplicare, selecție, formare, evaluare și recunoaștere a familiilor de plasament, precum și termenii și condițiile instituțiilor-cadru.

Decretul-lege nr. 139/2019, din 16 septembrie - stabilește sistemul de punere în aplicare a plasamentului familial.

Legea nr. 47/2019 din 8 iulie - Prima modificare a regimului de aplicare a plasamentului familial, aprobat prin Decretul-lege nr. 11/2008 din 17 ianuarie, care stabilește beneficii fiscale și de muncă pentru familiile de plasament.

Legea nr. 23/2017 din 23 mai - a treia modificare a Legii privind protecția copiilor și a tinerilor aflați în pericol, aprobată prin Legea nr. 147/99 din 1 septembrie, care prelungeste perioada de protecție până la 25 de ani.

Legea nr. 142/2015 din 8 septembrie - a 2-a modificare a Legii privind protecția copiilor și tinerilor aflați în pericol, aprobată prin Legea nr. 147/99, din 1 septembrie

Legea portugheză privind azilul (Legea nr. 27/2008, cu modificările aduse Legii nr. 26/2014 din 5 mai), concertată cu Legea privind protecția copiilor și a tinerilor în pericol (Legea nr. 147/99 din 1 septembrie), asigură un cadru specific de primire pentru minorii străini neînsoțiți aflați sub protecție internațională.

Protocol pentru recrutare:

Familiile interesate din Portugalia contactează Institutul de Securitate Socială și, după primirea expresiei de interes, se programează un interviu informativ. Este responsabilitatea administrației posturilor vacante, în colaborare cu instituțiile-cadru, să selecteze cele mai potrivite familii de plasament pentru copilul sau adolescentul care urmează să fie admis și să notifice Comisiile de protecție a copiilor și tinerilor (CPCJ) sau instanța de judecată cu privire la începerea admiterii. Înregistrarea familiilor de plasament este înregistrată într-o bază de date, iar instituțiile-cadru sunt responsabile de comunicarea permanentă cu familiile.

La cerere, instituția-cadru efectuează un studiu psihosocial al familiei solicitantului. Această examinare permite instituțiilor să analizeze dacă familia este capabilă să răspundă nevoilor copiilor și adolescenților și să verifice dacă există condiții de locuit, igienă și securitate adecvate. Studiul psihosocial poate fi realizat prin interviuri, vizite la familie, observarea dinamicii familiale și alte proceduri tehnice. La final, se comunică decizia de acceptare sau de respingere a cererii: Dacă decizia este acceptată, se eliberează un certificat de plasament familial. În cazul în care decizia nu este acceptată, familia poate face apel în termen de 10 zile și poate retrimite cererea și depune noi documente. (Institutul de Securitate Socială, 2021).

Criteria pentru a deveni părinte adoptiv:

- Trebuie să aibă vârsta de peste 25 de ani;
- Să nu fie un solicitant pentru adopție;
- să aibă probleme de sănătate fizică și psihică, dovedite printr-o declarație medicală;
- Să dispună de o locuință adecvată, cu condiții de igienă și siguranță pentru primirea copiilor și tinerilor;
- Trebuie să fie potrivit pentru plasament;
- să nu fi fost pus sub acuzare, acuzat, condamnat sau condamnat de autoritatea judiciară, chiar dacă nu a fost încă judecat, pentru o infracțiune împotriva vieții, integrității fizice și libertății personale sau împotriva libertății sexuale sau a autodeterminării;
- Nu au fost împiedicați să își exercite responsabilitățile părintești și nici exercitarea acestora nu a fost limitată, deoarece reprezintă o amenințare pentru siguranța, sănătatea, creșterea morală și educația copilului.

Franța

Procedura de recrutare pentru familiile de plasament

Solicitarea aprobării

Pentru a deveni o familie de plasament în Franța, persoanele trebuie să obțină o aprobare, pe care trebuie să o solicite de la consiliul departamentului lor. Pentru ca această aprobare să fie acordată, solicitanții trebuie să fie francezi sau cetățeni ai *Spațiului Economic European* (SEE) sau să dețină un permis de ședere valabil care să îi autorizeze să lucreze. Ei nu trebuie să fi fost condamnați pentru nicio infracțiune legată de copii. De asemenea, trebuie să treacă un examen medical pentru a se asigura că starea lor de sănătate le permite să se ocupe de copii. În sfârșit, condițiile de îngrijire a copiilor trebuie să garanteze siguranța, sănătatea și dezvoltarea copiilor îngrijiți (din punct de vedere fizic, intelectual și emoțional) (Service-Public.fr, 2023).

Pentru a solicita aprobarea, candidații trebuie să completeze un formular de cerere pe site-ul guvernamental "service-public.fr" și să prezinte un certificat medical care să ateste că sunt apti să aibă grijă de copii. Pe cont propriu, consiliul consultă un extras din cazierul judiciar al tuturor adulților care locuiesc în casa în care urmează să fie îngrijiți copiii. Dacă toate aceste condiții sunt îndeplinite, departamentul emite aprobarea în termen de 4 luni de la data depunerii cererii. În aceste 4 luni, se studiază dosarul solicitantului, se efectuează unul sau mai multe interviuri cu solicitantul și se fac mai multe vizite la domiciliu. Viitoarele familii de plasament sunt vizitate de un psiholog pentru a evalua aptitudinea lor pentru plasament; de asemenea, acestea se întâlnesc cu un asistent social, o asistentă medicală sau o îngrijitoare de copii (Service-Public.fr, 2023).

Criterii pentru acordarea aprobării

Pentru a verifica dacă sunt îndeplinite condițiile de acordare a aprobării, serviciile de asistență socială pentru copii (*ASE: Aide Sociale à l'Enfance*) sau de protecție maternală și infantilă (*PMI: Protection Maternelle Infantile*) dispun de o grilă de criterii compusă din două părți (articolul Anexa 4-9 - Code de l'action Sociale Et Des Familles, nd.).

În prima parte, criteriile se concentrează pe abilitățile și competențele necesare pentru exercitarea profesiei de familie de plasament.

Primul criteriu măsoară aptitudinile și calitățile personale ale candidatului pentru primirea minorilor sau a tinerilor adulți. Se evaluează capacitatea acestora de a promova dezvoltarea fizică, emoțională, intelectuală și socială a copilului, precum și capacitatea de a oferi un cadru educațional coerent și structurat. Al doilea criteriu verifică cunoștințele pe care le are persoana în cauză cu privire la profesie, la rolul său și la posibilități. Acesta include capacitatea lor de a-și identifica și de a-și asuma responsabilitățile, precum și capacitatea lor de a lucra cu o echipă de profesioniști la proiectul de asistent maternal. Al treilea criteriu se referă la cunoașterea de către familia de plasament a limbii franceze și la capacitatea acesteia de a comunica și de a dialoga. Persoana care solicită aprobarea trebuie să aibă o bună cunoaștere a limbii franceze pentru a putea comunica cu copilul și cu profesioniștii implicați în îngrijirea copilului. Al patrulea criteriu se referă la

disponibilitatea și capacitatea de adaptare și de organizare a persoanei care urmează să se ocupe de îngrijirea copilului. Se ia în considerare capacitatea viitorului asistent maternal de a reconcilia îngrijirea cu stilul său de viață familial și de a oferi disponibilitatea necesară persoanei îngrijite.

În a doua parte, criteriile se concentrează pe condițiile de primire și pe siguranță.

Primul criteriu se referă la dimensiunea, starea, dispunerea, organizarea și siguranța zonei de primire. Acesta ia în considerare respectarea normelor de igienă, dimensiunea locuinței, numărul de camere și numărul de persoane cazate. Sunt monitorizate, de asemenea, protecția zonelor periculoase, securizarea obiectelor periculoase și prevenirea otrăvirii cu monoxid de carbon. Al doilea criteriu se referă la riscul de pericol în împrejurimile locuinței. Al treilea criteriu este existența mijloacelor de comunicare pentru a face față situațiilor de urgență. Acest criteriu include nu numai disponibilitatea mijloacelor de comunicare, ci și afișarea datelor de contact ale serviciilor de urgență și ale serviciilor departamentale responsabile de plasament. Al patrulea criteriu se referă la prezența animalelor în casa de plasament. Viitorul îngrijitor trebuie să cunoască riscurile și măsurile care trebuie adoptate pentru a asigura o coabitare sigură cu persoana îngrijită și trebuie să semnaleze prezența animalelor care pot fi periculoase. Al cincilea criteriu se referă la comportamentele care pun în pericol sănătatea și siguranța persoanei îngrijite și, prin urmare, impune tuturor persoanelor care locuiesc în casă să ia în considerare comportamentele care pot avea un impact asupra dezvoltării acesteia. Al șaselea și ultimul criteriu se referă la transport și deplasare. Trebuie luate în considerare cunoașterea și aplicarea normelor de siguranță în vigoare.

Formare pentru familiile adoptive

Familiile de plasament trebuie să urmeze un curs de inițiere de 60 de ore - oferit de departamentul în care locuiesc - în termen de două luni de la primirea primului lor copil. Ulterior, în termen de trei ani de la semnarea primului contract de muncă, familia de plasament trebuie să urmeze un curs sandwich pe o perioadă de 18 până la 24 de luni (Service-Public.fr, 2023). Cu toate acestea, dacă unul dintre membrii familiei de plasament are o diplomă de asistent maternal, de educator de copii mici, de educator specializat sau de infirmieră, acesta este scutit de toate cursurile de formare.

Procedura de primire a minorilor neînsoțiți

Inițial, atunci când o persoană se prezintă ca un minor lipsit de protecția familiei sale, serviciul ASE trebuie să organizeze o primire temporară de urgență într-un termen de maximum cinci zile. În această etapă, trebuie evaluată minoritatea și izolarea familială a persoanei. Evaluarea constă într-o evaluare multidisciplinară efectuată de serviciile departamentului. Aceasta ia forma unor interviuri realizate de profesioniști care cunosc

rutele migratorii, geografia politică, psihologia copilului și dreptul minorilor (Duclos-Grisier et al., 2023). Aceste interviuri trebuie să abordeze șase puncte:

- Situația personală, țara și regiunea de origine
- Componența familiei în țara de origine (identitatea și vârsta părinților și a fraților), menținerea legăturilor cu familia de la sosirea în Franța, prezența membrilor familiei în Franța sau în Europa
- condițiile de viață din țara de origine (contextul geopolitic, situația economică, localizarea actuală a familiei, nivelul de educație sau de formare)
- Motive pentru părăsirea țării de origine și prezentarea rutei de migrație
- Condiții de viață de la sosirea în Franța
- Planuri în ceea ce privește școlarizarea și cererea de azil

Odată ce toate aceste aspecte au fost abordate, evaluatorul trimite raportul de evaluare consiliului departamental. În cazul în care tânărul este evaluat ca un minor care este privat temporar sau permanent de protecția familiei sale, procurorul sau judecătorul de la tribunalul pentru minori poate emite un ordin de plasament provizoriu. Minorul este apoi încredințat ASE și poate fi plasat într-o familie de plasament sau într-o casă de copii. Minorii neînsoțiți sunt rareori plasați în familii și sunt de cele mai multe ori direcționați către casele de copii ale asistenței sociale (Duclos-Grisier et al., 2023).

Republica Cehă

Procedura de recrutare pentru familiile de plasament

Contactarea departamentului de plasament familial

Primul lucru pe care trebuie să îl faceți este să contactați departamentul de plasament familial (sau lucrătorul OSPOD relevant) din municipalitatea cu jurisdicție extinsă în funcție de reședința dvs. permanentă (o puteți găsi și sub numele de Autoritatea pentru Protecția Socială și Juridică a Copilului - abrevierea OSPOD). Puteți utiliza Portalul electronic al autorităților locale (introduceți pur și simplu municipalitatea în care locuiți în căutare și sistemul va găsi municipalitatea cu competență extinsă - ORP).

Numirea la autoritate

Vă recomandăm să vă faceți o programare la autoritatea locală prin telefon în avans, astfel încât asistenții sociali să aibă suficient timp să vă vadă. După prima întâlnire de informare la birou, vi se va cere să completați o cerere și un chestionar. De asemenea, puteți găsi mostre ale acestora pe site-ul MLSA.

Dovezi ale condițiilor de îngrijire sigure

Biroul vă va spune ce alte documente va trebui să furnizați. Acestea pot include dovezi de sănătate, venituri etc. De asemenea, va trebui să evaluați celelalte persoane care locuiesc în gospodăria dumneavoastră, inclusiv copiii dumneavoastră. Lucrătorul OSPOD va dori, de asemenea, să organizeze o vizită la domiciliu. Aceasta va dori să afle informații despre amenajarea locuinței dumneavoastră, cum v-ați adaptat locuința înainte de sosirea copilului etc.

Depunerea unei cereri complete la autoritatea regională

După ce OSPOD a procesat aceste documente, va trimite cererea completă autorității regionale, care este responsabilă de evaluarea profesională și psihologică.

Evaluare profesională

Evaluarea profesională va fi efectuată de autoritatea regională pe baza tuturor documentelor; evaluarea psihologică va fi efectuată de un psiholog desemnat de autoritatea regională.

Formarea profesională

Este o cerință legală ca solicitanții să urmeze 48 de ore de formare pentru plasament familial și adopție "pe termen lung" și 72 de ore pentru solicitanții de plasament familial temporar.

Așteptarea copilului

Odată ce autoritatea regională a emis o decizie pozitivă și ați devenit părinte adoptiv, așteptați un copil pentru care veți fi cel mai potrivit părinte.

Criteria pentru a deveni părinte adoptiv

Principala motivație a părintelui adoptiv trebuie să fie aceea de a oferi ajutor, îngrijire și sprijin copilului. Părintele adoptiv trebuie să fie o persoană care acceptă copilul așa cum este el sau ea. O persoană care respectă caracteristicile bune și slabe ale copilului, acordă spațiu intereselor sale și are grijă de identitatea sa culturală și etnică. Părintele adoptiv vede copilul în unicitatea sa și îl acceptă cu toate dificultățile și experiențele negative pe care le aduce din familia de origine.

În Republica Cehă, avem două forme de plasament familial. Acestea sunt plasamentul pe termen lung sau plasamentul temporar. Prin urmare, cerințele pentru părinții adoptivi sunt ușor diferite, dar în mare parte rămân aceleași.

Pentru ambele forme de plasament familial, se solicită cazier judiciar, lipsa datoriilor, condiții adecvate de locuit, un mediu familial armonios, stare bună de sănătate și psihică, capacitatea de a coopera în cadrul sistemului de protecție socială și juridică, capacitatea de a îngriji copii cu tulburări de comportament, capacitatea de a se perfecționa în domeniul parentingului terapeutic, al tulburărilor de relaționare emoțională etc., capacitatea de a ajuta copilul să-și prelucreze povestea de viață și să stabilească o relație cu familia de origine, obligația de a se perfecționa și îndeplinirea obligației de a se perfecționa. Alte cerințe diferă pentru îngrijirea pe termen lung și pentru îngrijirea temporară (Dobra Rodina).

Italia

În Italia, plasamentul familial poate fi dispus pentru o familie (de preferință cu copii minori) sau chiar pentru o persoană singură, atât timp cât aceasta poate asigura copilului întreținerea, creșterea, educația și relațiile afective de care are nevoie. Legea prevede că, în cazul în care plasamentul copilului nu este posibil, acesta va fi plasat într-o comunitate de tip familial sau, în lipsa acesteia, într-o instituție de îngrijire publică sau privată (Vassallo, 2020). Aceasta din urmă trebuie să aibă sediul în locul cel mai apropiat de cel în care locuiește permanent unitatea familială de origine pentru a asigura apropierea efectivă de familia de origine, în conformitate cu rațiunea inspiratoare a întregii reforme. O modificare a legii (nr. 149 din 28.03.2001) prevede măsuri pentru realizarea deplină a dreptului copilului la propria familie, care include atât familia naturală de origine, cât și cea căreia copilul îi poate fi încredințat din cauza dificultăților familiei de origine. Prin prezenta lege, copilului i se acordă în mod expres dreptul "*...de a crește și de a fi educat în propria familie*", pentru care statul, regiunile și autoritățile locale asigură măsuri de sprijin și/sau asistență pentru depășirea oricăror dificultăți legate de starea de nevoie a părinților sau a părintelui care exercită singur autoritatea părintească.

După cum s-a menționat mai sus, legea italiană prevede că, până la 31 decembrie 2006, niciun minor nu poate fi plasat într-un centru de plasament, fiind preferată plasarea într-o familie adoptivă sau, ca a doua opțiune, într-o comunitate de tip familial. Plasamentul într-o familie de plasament va continua să fie dispus de către departamentul local de servicii sociale, cu excepția cazului în care părinții sau tutorele și-au dat consimțământul prealabil și au consultat copilul care a împlinit vârsta de doisprezece ani și, după caz, copilul mai mic, ținând seama de capacitatea sa de a judeca. Prin urmare, în specificul procesului, încredințarea familială constă într-o intervenție temporară care se desfășoară pe două fronturi: față de părinți, se intervine cu acțiuni de sprijin pentru ca aceștia să își

rezolve problemele și să recupereze pe deplin posibilitatea de a urmări creșterea copiilor lor; față de copii, se iau măsuri pentru a-i transfera temporar la o altă familie (identificată, în funcție de caz, în cadrul sau în afara rețelei parentale) capabilă să îi însoțească pe durata intervenției de "sprijin și recuperare" a părinților (Vassallo, 2020).

Serviciile sociale locale pot lua decizia de a implementa plasamentul familial sau, în cele mai grave situații, Tribunalul pentru minori. Legea permite, de asemenea, părinților să își încredințeze "în mod privat" copiii altor persoane. În acest caz, dacă părinții adoptivi nu fac parte din rețeaua parentală a minorului, custodia privată nu poate dura mai mult de șase luni. În unele cazuri, încredințarea este decisă de serviciul social teritorial de reședință al minorului care decide asupra încredințării (așa-numita "încredințare administrativă"), fără a recurge la Tribunalul pentru minori. Acest lucru se întâmplă atunci când coexistă următoarele trei elemente: 1) părinții aflați în dificultate sunt de acord cu realizarea custodiei familiale (din acest motiv, vorbim în astfel de cazuri de "custodie consensuală"); 2) situația familială, chiar dacă este dificilă, nu este atât de gravă încât să cauzeze prejudicii semnificative minorului; 3) durata prezumată a atribuirii nu depășește 24 de luni. În astfel de cazuri, serviciul social teritorial poate proceda la încredințarea familiei, notificând judecătorul tutelar competent teritorial pentru a obține viza de executare (Giordano, 2022).

În sfârșit, Tribunalul pentru minori intervine (cu așa-numita "custodie judiciară" sau "jurisdicțională") atunci când apare cel puțin unul dintre următoarele cazuri 1) părinții aflați în dificultate nu sunt de acord cu realizarea custodiei familiale (din acest motiv, în astfel de cazuri vorbim de "custodie forțată"); 2) situația familială este gravă și cauzează (sau ar putea cauza probabil) prejudicii importante asupra minorului; 3) durata misiunii depășește 24 de luni (Giordano, 2022).

Instituții și organizații care oferă servicii legate de plasament familial

Austria

Agenția pentru Protecția Copilului și Tineretului din Austria este responsabilă pentru problemele legate de bunăstarea și tutela copiilor; partenerii de contact sunt autoritățile locale din statele federale. Părțile interesate trebuie să solicite un permis de plasament la Oficiul pentru protecția copilului și a tineretului, dar acest permis poate fi eliberat numai pentru un anumit copil la un moment dat. Aceasta înseamnă că, dacă acest copil s-a întors la familia sa și doriți să continuați să fiți părinte adoptiv, va trebui să depuneți un permis de plasament pentru un alt copil. Oricine este interesat să primească un copil în plasament va primi informații precise de la asistenții sociali din cadrul Serviciului de Protecție a Copilului și Tineretului cu privire la condițiile prelabile și cerințele pentru o

relație de plasament. De exemplu, indiferent de educația lor anterioară, părinții adoptivi trebuie să urmeze un curs de părinți adoptivi, să colaboreze îndeaproape cu serviciile de protecție a copilului și a tinerilor și să le ofere informații despre viața lor de familie. Serviciile de protecție a copilului și a tinerilor verifică periodic dacă copilul s-a integrat bine în noua sa familie adoptivă și oferă consiliere și sprijin în situații dificile. De exemplu, părinții adoptivi sunt însoțiți de un specialist la începutul relației de adopție.

Procesul privind minorii neînsoțiți (străini/ refugiați) este similar: pentru a primi copii neînsoțiți, familia trebuie să fie examinată. Această așa-numită verificare a adecvării este efectuată de biroul local de protecție a copilului și a tinerilor. În funcție de locul de reședință, acesta este administrația districtuală sau magistratul. Serviciile de protecție a copilului și a tineretului se întâlnesc cu toate persoanele care locuiesc în gospodărie, se interesează de motivația pentru primirea unui copil și efectuează o vizită la domiciliu pentru a confirma că locuința este potrivită pentru găzduirea unui copil. Din punct de vedere juridic, luarea în primire a copiilor refugiați neînsoțiți este, de asemenea, o chestiune de părinți adoptivi. Familiile adoptive sunt supravegheate și însoțite de organizații de experți, astfel cum s-a descris mai sus. Agenția de protecție a tineretului verifică la intervale adecvate, dar cel puțin o dată pe an, dacă copiii aflați în plasament, cu vârsta sub 16 ani, li se acordă îngrijirea și educația corespunzătoare. Persoanele responsabile de îngrijirea și educarea copilului în plasament trebuie să facă posibilă supravegherea îngrijirii. Ajutor pentru consolidarea relației de plasament: Îngrijirea în plasament a unui copil cu vârsta sub 16 ani trebuie să fie pregătită în funcție de importanța acesteia pentru dezvoltarea minorului. Biroul de asistență socială pentru tineret trebuie să ofere formare și perfecționare părinților adoptivi, precum și sprijin de consiliere pentru copilul adoptat și familia de origine.

Supravegherea îngrijirii: Agenția de protecție a tinerilor verifică la intervale adecvate, dar cel puțin o dată pe an, dacă copiii în plasament cu vârsta sub 16 ani li se oferă îngrijire și educație, astfel cum sunt definite în Codul civil general. Persoanele responsabile de îngrijirea și educarea copilului în plasament trebuie să permită supravegherea plasamentului.

Grecia

Mai multe agenții și organizații oferă servicii legate de plasamentul familial în Grecia. În primul rând, [Ministerul Muncii și Afacerilor Sociale](#) este responsabil de dezvoltarea și punerea în aplicare a politicilor legate de protecția copilului, inclusiv de plasamentul familial. În al doilea rând, [Centrul Național pentru Solidaritate Socială \(NCSS\)](#) este responsabil de organizarea Registrelor Naționale de plasament și adopție, a candidaților pentru plasament și adopție, a minorilor găzduiți în structuri de protecție, precum și a registrelor copiilor neînsoțiți și separați și a tutorilor profesioniști. De asemenea, acesta

cooperează cu autoritățile judiciare și administrative competente în domeniul protecției copilului. În al treilea rând, [Consiliul național pentru plasament familial și adopție](#) funcționează ca un organism consultativ, cu scopul de a consolida dezinstituționalizarea minorilor, prin îmbunătățirea dezvoltării și punerii în aplicare a politicilor legate de îngrijirea în familie. Se remarcă faptul că atât Centrul Național pentru Solidaritate Socială, cât și Consiliul Național pentru Plasament și Adopție au fost înființate ca inițiative ale Ministerului Muncii și Afacerilor Sociale.

Instituțiile responsabile pentru procedura de plasament în *sine* sunt serviciile sociale ale unităților regionale sau ale regiunilor în care locuiesc candidații la plasament, precum și unitățile de protecție a copilului, dacă regiunea respectivă are. Unitățile de protecție a copilului sunt structuri care oferă protecție copiilor cărora le lipsește în mod evident, temporar sau permanent, un mediu familial sau care, în interesul lor, nu pot rămâne acolo. Scopul lor este readucerea copiilor într-un mediu familial, fie prin reunirea lor cu familia biologică, fie prin plasarea lor în îngrijirea familială sau pregătirea lor pentru a locui independent. De asemenea, spitalele pentru copii pot asigura șederea copiilor dacă nu există un loc pentru ei într-o astfel de structură.

Rolul instituțiilor competente pentru procedura de plasament familial începe de la primirea cererilor candidaților la plasament familial, apoi urmează efectuarea cercetării sociale (de exemplu, investigarea mediului și a capacității unei potențiale familii de a oferi plasament familial) și contactul candidaților la plasament familial cu copiii. Apoi, urmează semnarea contractului cu părinții adoptivi, în care sunt definite drepturile și obligațiile părților. Nu în ultimul rând, aceștia sunt responsabili să comunice în mod regulat cu familia de plasament, astfel încât să ofere asistență și îndrumare. Se subliniază faptul că procurorul pentru minori este responsabil de emiterea unui ordin privind îndepărtarea copiilor de familiile lor biologice și plasarea lor într-un mediu sigur (îngrijire instituțională sau familială), atunci când se consideră necesar.

În cele din urmă, există diverse organizații neguvernamentale care lucrează în domeniul plasamentului familial în Grecia, cum ar fi: [SOS Satele Copiilor](#), [Zâmbetul Copilului](#) și [Metadrasi -Action for Migration & Development](#).

România

Instituția la nivel național care monitorizează respectarea legislației conexe și a Convenției Organizației Națiunilor Unite privind drepturile copilului este Ministerul Familiei, Tineretului și Egalității de Șanse.

La nivel local, consiliile județene au o comisie pentru protecția copilului, un organism fără personalitate juridică, care este responsabil de propunerea măsurilor necesare de

protecție a copilului și de validarea cererilor pentru eliberarea unui certificat de asistent maternal.

Direcția Generală de Asistență Socială și Protecția Copilului (Serviciul de Asistență Maternală/Serviciul de Plasament) este instituția publică subordonată consiliului municipal/județean.

Pentru protecția copilului și bunăstarea familiei, Direcția Generală de Asistență Socială și Protecția Copilului este responsabilă de protecția drepturilor copilului prin servicii de consiliere, prevenirea separării de familie și propune și pune în aplicare măsuri speciale de protecție (plasament familial) pentru copiii aflați în dificultate sau cu handicap.

Alianța România fără Orfani reunește organizații neguvernamentale, companii, biserici și entități publice pentru a-și uni eforturile în vederea îmbunătățirii situației copiilor adoptați prin integrarea lor în familii.

Organizația SOS Satele Copiilor, prezentă în România de peste 30 de ani, sprijină copiii aflați în dificultate, promovând misiunea că niciun copil nu trebuie să crească fără o familie. De asemenea, organizația încurajează și informează cu privire la asistența maternală prin apeluri de recrutare pentru familii adoptive colectate de la Direcțiile Generale de Asistență Socială și Protecția Copilului și prin diverse campanii naționale precum "Copilăria nu trebuie să doară", 2021 - 2022.

Portugalia

Comisiile de protecție a copilului și a tinerilor (CPCJ) aplică măsura de plasament familial și monitorizează punerea sa în aplicare în conformitate cu termenii stabiliți în acordul de promovare și protecție. Punerea în aplicare a măsurii de plasament familial, decisă în cadrul procedurilor judiciare, este dirijată și monitorizată de către instanța care desemnează echipele specifice prevăzute în lege. Instituțiile și entitățile indicate în acordul de promovare și protecție sau în hotărârea judecătorească definesc și pun în aplicare planul de intervenție, împreună cu managerul de proces al copilului sau al tânărului. Gestionarea sistemului de plasament familial este responsabilitatea Institutului de Securitate Socială (SSI) și a Santa Casa de Misericórdia din Lisabona (SCML). Responsabilități: gestionarea posturilor vacante în centrele de plasament, campanii de sensibilizare și încurajarea cererilor de înscriere la familiile de plasament; stabilirea de linii directe pentru selectarea și evaluarea familiilor de plasament; elaborarea unui plan comun pentru formarea inițială a familiilor de plasament, realizarea sondajului anual privind nevoile de formare etc. (Decretul-lege nr. 139/2019, din 16 septembrie). Există mai multe organizații care au stabilit protocoale cu SSI și care pot pune în aplicare această măsură. De exemplu, Centro de Bem Estar Social da Zona Alta; Mundos de Vida; OSOD.

Franța

După cum s-a explicat mai sus, în Franța, mai multe organizații își oferă serviciile la diferite niveluri ale procesului de plasament. Deși, în majoritatea cazurilor, minorii neînsoțiți sunt direcționați către structuri de plasament la scară largă, aceștia sunt uneori preluați de familii de plasament. În acest caz, familiile de plasament pot primi ajutor din partea mai multor organizații, iar acest lucru este prezentat în continuare.

Instituii și organizații care oferă servicii de plasament familial

Prima organizație implicată în procesul de plasament este ASE (*Aide Sociale à l'Enfance*). Rolul său este de a prelua copiii și de a identifica cel mai potrivit plasament pentru aceștia. În sens mai larg, ASE are, de asemenea, responsabilitatea de a oferi sprijin material, educațional și psihologic celor plasați în îngrijire și familiilor de plasament. Pentru a face acest lucru, este numit un referent ASE care monitorizează proiectul individual al fiecărui copil și îl discută cu echipele de plasament. Referentul este un profesionist responsabil de sprijinirea copilului și a familiei sale. El poate fi solicitat să aprobe documentele referitoare la copil în cazul absenței părintelui sau al retragerii parțiale a autorității părintești. În plus, pe parcursul perioadei de plasament, ASE rămâne în contact cu familiile de plasament, cu care lucrează pentru a monitoriza și a asigura dezvoltarea unei bune comunicări și, astfel, integrarea cu succes a copilului plasat.

Asociațiile sunt, de asemenea, organizații care oferă servicii legate de plasament. Numeroase asociații, cum ar fi *Accueil et Famille*, au fost înființate pentru a face față problemelor legate de încredințarea minorilor. Acestea oferă resurse, cum ar fi întâlniri și conferințe pentru o mai bună înțelegere a plasamentului minorilor, dar au și instrumente practice pentru a ajuta familiile de plasament (prin procese de mediere, de exemplu).

Federațiile care oferă servicii legate de plasament sunt, de asemenea, la dispoziția familiilor de plasament. Cea mai cunoscută în Franța este, fără îndoială, *Fédération Nationale des Assistants Familiaux et Protection de l'Enfance* (FNAF/PE) (Federația Națională a Asistenților Familiali și Protecției Copilului) (*FNAF | La Fédération*, n.red.). FNAF se angajează să sprijine și să protejeze asistenții maternali și copiii aflați în plasament și sprijină mai mult de 2 000 de asistenți maternali, apărându-i în fața organismelor naționale (de exemplu, Senatul, Adunarea Națională, Ministerul Solidarității și Sănătății, Secretarul de Stat pentru Copii și Familii).

Instituii și organizații care oferă servicii legate de primirea minorilor neînsoțiți

După cum s-a explicat mai sus, minorii neînsoțiți sunt rareori îndrumați către familii adoptive și sunt cel mai adesea îndrumați de ASE către alte structuri. Iată care sunt cele două structuri cele mai implicate în primirea minorilor neînsoțiți.

Maisons d'Enfants à Caractère Social (MECS). Acestea sunt instituții sociale sau medico-sociale dedicate primirii temporare a copiilor aflați în dificultate. Acest tip de instituție poate fi fie o structură privată gestionată de o asociație sau fundație, fie o instituție publică. MECS se află sub jurisdicția Consiliului departamentului, care eliberează o autorizație de primire a copiilor aflați în grija ASE.

În nordul Franței, există, de asemenea, un alt tip de instituție care oferă servicii legate de primirea minorilor neînsoțiți: *Dispositif d'Hébergement et d'Insertion des Mineurs Non Accompagnés* (DHIMNA) (Dispozitivul de *găzduire și inserție a minorilor neînsoțiți*). Această unitate de primire oferă o serie de servicii coordonate menite să promoveze integrarea educațională și/sau profesională. Profesioniștii lucrează la crearea de proiecte educaționale personalizate pentru a ajuta minorii neînsoțiți în chestiuni administrative, financiare, educaționale și profesionale (Afeji Hauts-de-France, 2023). Acest sprijin urmărește să îi ajute pe tineri să devină independenți atunci când ajung la vârsta majoratului, în special prin accesul la viața profesională și la cazare.

Republica Cehă

Prima instituție pe care o întâlnesc persoanele interesate de statutul de părinte adoptiv este [OSPOD](#). OSPOD este un departament de protecție socială și juridică a copiilor din cadrul biroului municipal al municipalității cu competență extinsă. O [autoritate](#) care se asigură că educația copiilor nu este perturbată și care, de asemenea, reprezintă interesele copiilor în cadrul procedurilor judiciare. Aceasta supraveghează familiile cu probleme, mediază adopția copiilor, ajută la rezolvarea anumitor situații familiale în care sunt implicați copii, atunci când nu este necesară o hotărâre judecătorească etc. Acest organism poate, de asemenea, să formuleze el însuși cereri de hotărâri judecătorești în cazul minorilor, dacă consideră că este necesar, de exemplu, o cerere de a dispune educația instituțională a copilului. Cel mai adesea, acesta face parte din autoritatea municipală. Astfel, cei interesați de plasament familial își depun mai întâi cererea la OSPOD, care ulterior, după alți pași, o înaintează biroului municipal. Fiecare [judet](#) are un departament pentru plasament familial în cadrul biroului său.

Prin lege, fiecare părinte adoptiv trebuie să aibă o așa-numită [organizație de însoțire](#). Termenul "însoțire a familiilor de plasament" cuprinde mai multe servicii de bază la care familiile de plasament au dreptul în temeiul Legii nr. 359/1999 privind protecția socială și juridică a copiilor. Acest drept este exercitat pe baza unui contract de prestare a serviciilor de plasament familial, încheiat cu una dintre entitățile autorizate (autoritatea de protecție social-juridică a copiilor, persoană juridică autorizată, persoană fizică autorizată), prescurtat "organizație de însoțire". Aceste [servicii](#) sunt: îngrijire de tip "respiro" cu scop precis, îngrijire de tip "respiro" fără scop precis (îngrijire de tip "respiro"), furnizarea sau medierea de asistență profesională, furnizarea de formare

continuă a părinților adoptivi, sprijinirea relației cu părinții și cu alte persoane apropiate și supravegherea punerii în aplicare a contractului privind îngrijirea în plasament.

Italia

Pentru succesul plasamentului familial, rolul instituțiilor, al serviciilor sociale și al autorității judiciare este fundamental. Asociația Națională a Familiilor Adoptive și de Plasament (ANFAA) a menționat instituțiile implicate în plasament, care sunt:

Regiunile: La nivel legislativ, acestea iau măsurile necesare pentru a realiza intervențiile necesare pentru a asigura dreptul fiecărui minor de a crește într-o familie, în conformitate cu prioritățile indicate de Legea 184/83. Acestea angajează organismele care gestionează intervențiile să pregătească actele deliberative necesare pentru a concretiza acest drept și să definească procedurile operaționale privind cunoașterea și găsirea persoanelor disponibile pentru plasament, pregătirea și evaluarea aspiranților la plasament, sprijinul acordat minorului și familiei sale din rambursarea cheltuielilor către persoanele care se ocupă de plasament cu privire la condițiile persoanelor care se ocupă de plasament acoperirea de asigurare a persoanelor care se ocupă de plasament și a persoanelor care se ocupă de plasament, formularele referitoare la consimțământul cedentilor și al persoanelor care se ocupă de plasament la proiectul specific de plasament și modalitățile de relaționare cu autoritățile judiciare juvenile. Acestea iau măsuri pentru a găsi finanțarea adecvată și o distincție corespunzătoare a personalului necesar din domeniul asistenței sociale și al sănătății.

Serviciul social local: adică organismul care gestionează intervențiile de asistență socială, cum ar fi, de exemplu, municipalitatea, consorțiul de municipalități. Asigură custodia familială, cu consimțământul părinților sau al tutorelui "după audierea minorului care a împlinit vârsta de doisprezece ani sau chiar a minorului sub vârsta de doisprezece ani, în considerarea capacității sale de discernământ" (custodie consensuală) pune în aplicare dispoziția instanței pentru minori "în absența consimțământului părinților care exercită autoritatea părintească sau al tutorelui" (custodie judiciară). De asemenea, realizează sprijin educațional și psihologic pentru familia minorului, pentru persoanele care îl au în plasament și, dacă este necesar, pentru persoanele încredințate în cadrul competențelor sale, în acord cu serviciile medicale și psihologice ale ASL, facilitează relațiile cu familia de origine și întoarcerea copilului la aceasta, în conformitate cu metodele cele mai adecvate, utilizând, de asemenea, competențele profesionale ale celorlalte structuri din domeniu și activitatea asociațiilor familiale indicate de către persoanele care îl au în plasament (articolele 4 și 5 din Legea 184/ 1983 modificată).

Atribuirea, consensuală, devine executorie (adică este avizată) de către judecătorul de tutelă și nu poate dura mai mult de doi ani, dar poate fi prelungită de către instanța pentru minori "dacă suspendarea atribuirii cauzează prejudicii minorului". Atribuirea

poate fi dispusă în caz de necesitate și urgență chiar și fără punerea în aplicare a intervențiilor de ajutor și sprijin pentru familia de origine, dată fiind gravitatea situației.

Serviciul social competent trebuie să raporteze imediat judecătorului de tutelă sau instanței pentru minori orice eveniment deosebit de relevant privind evoluția misiunii. Acesta trebuie să prezinte un raport semestrial cu privire la evoluția programului de asistență pentru subiecții adoptivi, la durata presupusă a acestuia și la evoluția condițiilor din familia de origine.

Sistemul judiciar pentru minori: Atunci când dispune repartizarea judiciară, tribunalul pentru minori este obligat să precizeze organul de conducere responsabil cu realizarea repartizării, care poate face uz de colaborarea altor servicii (de exemplu, servicii de sănătate), durata previzibilă a repartizării în sine, la situația personală și familială a minorului însuși, indicații privind modalitățile de relaționare a minorului cu membrii familiei sale, extinderea la custozii a dispozițiilor în conformitate cu art. 80/1984, alin. 80 din Legea 184/1983 și modificările ulterioare (alocații familiale, deduceri fiscale, concediu parental etc.).

Serviciile medicale și psihologice ale ASL colaborează cu serviciul social local la analiza situației personale și familiale a minorilor care urmează să fie dați în plasament (inclusiv la evaluarea competențelor parentale), la pregătirea proiectului de plasament și la acordarea sprijinului ulterior.

Școala, care a înregistrat o creștere semnificativă a frecvenței minorilor adoptați sau încredințați: poate contribui în mod concret la un proces corect de socializare a fiecărui minor, la depășirea stereotipurilor (de exemplu, reprezentarea familiei bazată doar pe legături biologice) și la promovarea unei schimbări culturale care trebuie să vadă minorii ca subiecți de drepturi și nu ca obiecte ale nevoilor adulților.

În cele din urmă, intervenția de plasament familial, concepută în colaborare între operatorii locali și echipa de plasament, este pusă în aplicare prin intermediul diferitelor personalități profesionale, precum asistenți sociali, educatori și psihologi. Rolul acestora este indispensabil în analiza situației minorului în dificultate și a familiei sale de origine și în elaborarea proiectului scris și comun de plasament.

Abordarea și comunicarea cu familiile adoptive candidate

Tipuri de familii adoptive candidate

Îngrijire de tip familial (îngrijire informală și voluntară de tip familial care nu implică intrarea copilului în îngrijire formală de tip familial)

Este prima opțiune de plasament pentru copiii care se află în sistemul de protecție specială. Membri ai familiei naturale sau rude precum bunici, unchi, mătuși, care pot avea grijă de copil, fiind în legătură directă cu acesta. Prin urmare, legăturile familiale sunt menținute și nu există o separare totală a copilului de cercul său familial odată ce este plasat în sistemul de plasament. Această categorie include, de asemenea, persoane din comunitate care cunosc copilul și au deja o relație cu acesta.

Asistență maternală tradițională

Aceasta include atât persoane fizice, cât și familii care doresc să devină familii adoptive pentru unul sau mai mulți copii din sistemul de protecție. Aceștia le vor oferi copiilor adoptați un mediu sigur și sănătos și sprijin emoțional. Aceștia participă la o serie de sesiuni de formare pentru a fi certificați și calificați ca părinți adoptivi. Aceștia fie devin părinți adoptivi/în plasament pe bază de voluntariat, fie primesc un venit lunar (cum este cazul sistemului de plasament din România, unde profesia de asistent maternal iese în evidență ca formă de angajare).

Dificultățile cu care se confruntă familiile adoptive candidate și nevoile pe care le au

Austria

Majoritatea familiilor cu care au fost realizate interviurile au declarat că au avut probleme cu familiile de origine. Au existat multe situații dificile cu care familiile adoptive s-au confruntat și pe care au trebuit să le gestioneze, dar care de multe ori nu au fost atât de ușoare. De exemplu, familia L. a declarat că, pe de o parte, copilul adoptiv dorea să aibă contact cu părinții biologici, lucru pe care familia adoptivă L. îl respecta. Însă, de fiecare dată după vizită, copilul nu prea mai răspundea timp de câteva zile. Odată, familia adoptivă a fost nevoită chiar să apeleze la un asistent social. Copilul adoptiv a fost apoi trimis la un centru de criză. Această situație a fost extrem de dramatică pentru toți cei implicați. Pentru a face față acestor situații ambivalente și problematice, familiile ar dori să beneficieze de o supraveghere specifică din partea autorităților.

Interviurile dovedesc că majoritatea părinților adoptivi se temeau că, la un moment dat, copiii s-ar putea întoarce la familia de origine. Acest gând este foarte stresant pentru multe familii, chiar dacă probabilitatea de întoarcere este scăzută pentru multe familii. Un alt aspect care a fost adesea menționat în cadrul interviurilor a fost teama că copiii vor fi stigmatizați și discriminați la școală sau printre prieteni. La început, chiar și proprii

părinți sau bunici reacționau cu scepticism la decizia de a lua copii în plasament, potrivit familiei de plasament P. *"Excluderea este cel mai rău lucru care li se poate întâmpla copiilor în plasament"*, a declarat tatăl de plasament P., care a avut doi copii biologici proprii și a luat doi în plasament. O altă familie adoptivă spune că cei doi copii adoptivi ai săi au venit cu experiențe stresante din mediul lor familial și că cei doi au avut nevoie de tratamente terapeutice la început pentru a face față experiențelor traumatizante. *"Doar acest lucru a necesitat o atenție și o îngrijire diferită, mai intensă, în procesul de creștere decât în cazul copiilor noștri biologici"*, a fost comentariul unei mame adoptive.

Un alt aspect menționat de aproape toate familiile este că părinții naturali ar încerca întotdeauna să ia înapoi copiii adoptați. Ca urmare, copiii ar suferi din nou. Un alt rezultat al interviurilor este reprezentat de numeroasele întrebări intime pe care părinții adoptivi le primesc din exterior, în special familiile care, în loc să primească un copil biologic, preferă să primească un copil adoptiv. *"Întrebări destul de intime de la cunoștințe îndepărtate, practic de la străini, de ce nu v-ați dorit un copil biologic sau cine a fost infertil"* a fost formularea succintă a unui tată adoptiv.

În ciuda tuturor dificultăților cu familiile de origine, majoritatea părinților adoptivi se referă și la situația dificilă în care se află părinții naturali și solicită mai multă recunoaștere și respect.

Grecia

Familiile adoptive candidate din Grecia se confruntă cu numeroase dificultăți. În primul rând, există o lipsă generală de conștientizare cu privire la îngrijirea adoptivă și la aspectele legate de aceasta. Părinții adoptivi au menționat, în timpul grupului de discuții desfășurat în contextul proiectului, că trebuie să primească sprijin, îndrumare și consiliere adecvate pe parcursul procesului, dar și ulterior, ceea ce a lipsit și lipsește. Acest lucru este considerat extrem de important având în vedere faptul că acești copii au fost privați de protecția familiei, în multe cazuri este posibil să fi fost neglijați sau abuzați, în timp ce traiul lor în condiții instituționale a sporit dificultățile cu care trebuie să se confrunte.

În al doilea rând, un alt aspect dificil este dificultatea familiilor de plasament de a include copiii în structura și regulile familiei. În special, copiii neînsoțiți și separați sunt un grup special cu vulnerabilitate și nevoi sporite. Plasarea lor în familii adoptive poate aduce provocări semnificative pentru părinții lor adoptivi, inclusiv - printre altele - experiențe traumatice, dificultăți psiho-emoționale, cazuri juridice complexe, necunoașterea limbii grecești, dificultăți în integrarea și adaptarea la societatea greacă. O altă dificultate menționată este relația cu părinții biologici, din cauza contextului lor cultural diferit. Părinților biologici le poate fi dificil să înțeleagă cum copilul lor a ajuns în Grecia, a trăit într-o tabără, apoi s-a mutat într-o structură de ospitalitate și, în cele din urmă, a ajuns în

grija părinților adoptivi. În același timp, aceștia își pot face griji cu privire la ceea ce ar putea implica găzduirea copilului lor în Grecia în ceea ce privește păstrarea identității lor culturale.

Una dintre principalele nevoi ale părinților adoptivi este cea de formare continuă. O formare pregătitoare adecvată și aprofundată a părinților adoptivi este foarte necesară pentru ca aceștia să fie suficient de sprijiniți în îndeplinirea rolului lor parental. De asemenea, este necesară o monitorizare frecventă și de calitate pentru a se asigura că părinții adoptivi sunt pregătiți să răspundă în mod adecvat rolului lor și că au o persoană cu care își pot împărtăși preocupările. O formă experiențială de formare, bazată pe participarea participanților la activități, cum ar fi exerciții de reflecție și autocunoaștere etc., este considerată cea mai de impact. În plus, un sprijin în noul lor rol poate fi contactul cu alte familii adoptive, cu care pot vorbi despre experiențele și dificultățile lor și pot face schimb de sfaturi.

România

În primul rând, în cadrul focus grupurilor, a fost evidențiată educația precară a publicului larg, precum și a personalului din unele instituții publice cu privire la sistemul de plasament familial din România. A fost identificată o stigmatizare a copiilor plasați în centre de plasament, fapt care duce la marginalizarea și discriminarea lor în contexte sociale, în special în școală. Mai mult, participanții au declarat că aceste probleme încep chiar de la grădiniță și au observat că părinții și chiar educatorii sunt adesea reticenți în a aborda situația copiilor instituționalizați. Ca urmare a acestei discriminări, copiii aflați în perioade de criză nu simt că aparțin unei familii sau unui grup. În acest caz, părintele adoptiv are un rol fundamental de asumat, oferindu-i copilului siguranță, afecțiune, răbdare și un sentiment de apartenență.

În al doilea rând, un alt obstacol este cel birocratic. Îngrijitorii declară că au nevoie de un ajutor mai consistent din partea autorităților atunci când se confruntă cu unele situații speciale cu copilul lor aflat în plasament. O problemă majoră este termenul care se referă la profesia de asistent maternal/îngrijitor familial, care este încă necunoscut la nivel macro și instituțional. În jurul acestei probleme, este important să menționăm cazurile copiilor care sunt apatrizi, al căror proces de obținere a cetățeniei este dificil și a căror cooperare cu autoritățile responsabile nu este lină.

În al treilea rând, recompensarea și sprijinul financiar au reprezentat un alt dezavantaj al profesiei. Îngrijitorii au împărtășit faptul că sunt plătiți destul de puțin și primesc o sumă de bani pentru a susține copilul care este insuficientă pentru a răspunde nevoilor lor. De exemplu, alocația de plasament pentru fiecare copil este de aproximativ 200 de euro, indiferent de vârsta și nevoile copilului. Astfel, părintele adoptiv trebuie adesea să

compenseze nevoile copilului cu banii proprii. În plus, în perioada sărbătorilor, nu se acordă bani de hrană copiilor cu vârsta peste 14 ani.

Un alt aspect împărtășit de participanți este faptul că profesia lor nu prevede perioade de vacanță. În consecință, ei trebuie să performeze în ciuda oboselii, a acumulării de stres sau a oricăror alte situații care pot apărea.

Portugalia

Au fost menționate mai multe obstacole cu care se confruntă profesioniștii care lucrează în domeniul îngrijirii familiale, din punctul de vedere al contextului național. Cel mai frecvent menționat este instabilitatea muncii, adică supraîncărcarea cu sarcini și numărul de cazuri care sunt atribuite fiecărui profesionist, ceea ce face dificilă urmărirea cazurilor și a familiilor asociate. De asemenea, a fost menționată dificultatea de a dispune de resurse pentru selectarea și evaluarea familiilor, ceea ce sugerează o lipsă de instrumente fiabile și valide, adaptate la contextul portughez. Lipsa resurselor umane și, uneori, slaba colaborare și comunicare între echipe pot provoca întreruperi sau chiar prejudicii pentru cazuri. Un alt obstacol a fost legat de procesul de recrutare, și anume, a fost menționat faptul că, deși o mulțime de familii solicită să devină familii de plasament, în timpul interviurilor inițiale și al formării în materie de plasament, multe dintre acestea optează să renunțe după ce înțeleg ce înseamnă cu adevărat plasamentul unui copil (de exemplu, vizite la familiile biologice, probleme psihologice, adaptări necesare în cadrul familiei).

În ceea ce privește provocările întâmpinate de părinții adoptivi înșiși sau chiar de familiile care speră să devină familii adoptive, se pot observa mai multe obstacole. Una dintre provocări poate fi exercitarea rolului de părinte ținând cont în același timp de dificultățile copilului, fie ele comportamentale și/sau cognitive. Acest lucru se datorează faptului că *"acești copii au traiectorii de pericol și abuz cu experiențe anterioare de deprivare, ceea ce duce la modificări ale funcționării psihologice, adică, pe lângă aceleași nevoi tipice ca și alți copii care au crescut într-un mediu sănătos, ei au provocări suplimentare"*. O altă dificultate se referă la relația cu familia biologică a copilului, deoarece această relație este fundamentală și benefică, dacă planul de intervenție prevede acest lucru. Astfel, familia de plasament ar trebui să fie mediatorul care nu compromite sau nu dăunează relației copilului cu familia biologică, ci o promovează într-un mod adaptabil și sănătos. Un alt obstacol și o posibilă consecință este faptul că există mai multe abandonuri în familiile de plasament, ceea ce se întâmplă din cauza lipsei de sprijin acordat de profesioniști acestor familii. Cu alte cuvinte, familiile simt nevoia de mai mult sprijin, cu strategii și asistență din partea altor entități, pentru a putea ajuta acești copii cu probleme psihologice, emoționale și comportamentale. Pentru familiile care au dorința și scopul de a deveni familii adoptive, unul dintre obstacolele menționate în contextul național portughez este lipsa de răspuns din partea entităților, procesul birocratic fiind foarte amplu. De

asemenea, a fost raportată o altă problemă, și anume teama pe care unii părinți adoptivi o resimt cu privire la faptul că "*nu vor reuși să creeze o legătură cu copilul*" sau chiar "*nu vor avea o relație bună cu familia biologică a copilului*".

Potrivit specialiștilor, copiii se confruntă cu o serie de obstacole, și anume separarea de familia biologică, care duce la o ruptură cu relațiile primare ale copilului. Această provocare este cu atât mai importantă cu cât separarea este foarte recurentă, iar copiii își schimbă constant mediul, provocând noi perturbări. Cu toate acestea, acest aspect a fost raportat ca fiind comun la nivel internațional, dar rar la nivel național, deoarece există puține familii adoptive în Portugalia. Procesul de integrare și adaptare a copilului la familia adoptivă este un alt obstacol, deoarece pot apărea provocări sau conflicte cu unii membri ai familiei, iar funcționarea familiei în sine este afectată de integrarea și așteptările copilului adoptat. Într-adevăr, s-a menționat, de asemenea, că copiii se confruntă cu multe provocări în ceea ce privește contactul cu familia lor biologică, care, în ciuda faptului că este considerat crucial, provoacă uneori suferință copiilor care se întorc în familia de plasament după ce au vizitat familia biologică.

Franța

În Franța, grupul de discuții cu familiile adoptive nu a fost ușor de organizat. Într-adevăr, în general, în Franța, minorii neînsoțiți nu locuiesc cu familii gazdă, fie că sunt voluntari sau lucrează pentru departament; acest lucru este rar și adesea informal. În plus, conflictul din Ucraina din martie 2022 a avut un impact asupra sentimentului de solidaritate în departamentul nostru. De fapt, orașul Lille a cerut tuturor rețelelor de familii solidare și de familii gazdă care lucrează pentru departament să primească familii ucrainene. Prin urmare, sistemul de primire în Franța este inadecvat, ceea ce are un impact asupra primirii minorilor neînsoțiți în familii de plasament.

Familiile adoptive voluntare care au fost intervievate au explicat că, deși există avantaje în a fi o familie adoptivă, există totuși dificultăți. Acestea pun accentul pe faptul că familiile gazdă și minorii neînsoțiți se pot confrunța cu diferențe culturale care pot avea repercusiuni în viața de zi cu zi. Unii tineri sosesc cu obiceiuri de viață complet diferite de cele ale familiei gazdă, de exemplu la masă vor să stea pe podea. Codurile sociale pot fi opuse și pot cauza neînțelegeri și disconfort atât pentru familiile gazdă, cât și pentru minorii neînsoțiți.

Uneori, ei cred că minorii neînsoțiți au așteptări mari de la familiile de plasament, le pot considera salvatoare și stabilesc astfel o relație nestimulantă (de așteptare) pentru problemele complexe ale integrării lor. Tinerii se află, de asemenea, într-un conflict de loialitate, în care își pot pune în pericol planurile de a nu părăsi familia gazdă, în special planurile de mobilitate sau de integrare profesională în alt sector. Lipsa de disponibilitate

poate fi, de asemenea, un obstacol, deoarece familiile gazdă de voluntari lucrează și trebuie să țină seama și de nevoile propriilor copii.

În plus, familiile de plasament îi descriu pe tinerii minori neînsoțiți ca fiind dependenți de departament. De exemplu, aceștia nu pot părăsi teritoriul francez, cu excepția titularilor unui permis de ședere, tinerii trebuie să ceară autorizație departamentului, iar procesul poate dura. În regiunea noastră, ei nu pot merge în Belgia, deși aceasta este o țară vecină în care populația din această zonă călătorește frecvent.

Familiile adoptive subliniază, de asemenea, că legislația privind minorii neînsoțiți în Franța și sprijinul pentru sarcinile administrative sunt complexe și trebuie consolidate. În acest sens, familiile de primire au nevoie în continuare de sprijin și de supraveghere din partea asistenților sociali care lucrează cu minorii neînsoțiți. Formarea ar putea fi utilă, în special pentru noile familii adoptive, pentru a înțelege nevoile și caracteristicile specifice ale minorilor neînsoțiți, cum ar fi drepturile lor specifice sau conștientizarea traumelor pe care aceștia le-ar fi putut suferi în timpul călătoriei migratorii. În cele din urmă, ar fi de apreciat remunerarea și recunoașterea din partea departamentului pentru familiile adoptive voluntare care primesc minorii neînsoțiți.

Republica Cehă

Părinții adoptivi se confruntă cu diverse dificultăți în rolul lor. Adesea, aceștia nu au acces la o educație de calitate, iar înțelegerea publicului cu privire la plasament este insuficientă. Definiția "problemelor obișnuite" pe care părinții adoptivi trebuie să le rezolve în numele copilului este neclară, ceea ce duce la incoerențe în luarea deciziilor. Părinții adoptivi pot să nu fie conștienți de beneficiile la care au dreptul în temeiul legii, cum ar fi grădinița gratuită sau îngrijirea după școală, ceea ce duce la cheltuieli inutile. Insuficiența informațiilor despre copil înainte de plasarea în plasament poate ridica probleme și este nevoie de o metodologie standardizată pentru a furniza informații obligatorii părinților adoptivi. Există un deficit de experți în domeniul îngrijirii familiale substitutive, inclusiv psihologi, psihiatri, psihoterapeuți, personal pedagogic și medici. Copiii din centrele de plasament suferă adesea un nivel ridicat de traume din copilăria timpurie, ceea ce duce la comportamente non-standard. Cu toate acestea, aceste comportamente sunt uneori înțelese greșit ca fiind "obraznice" sau indicând afecțiuni precum ADHD, ceea ce duce la lipsa unei îngrijiri terapeutice adecvate. Birocrația excesivă creează sarcini suplimentare pentru părinții adoptivi. Înțelegerea sistemului legislativ și a funcționării sistemului de plasament familial poate fi o provocare.

În timp ce responsabilitățile părinților adoptivi sunt clare, drepturile acestora sunt adesea neclare. Neconcordanțele în informațiile furnizate de diferite birouri complică și mai mult lucrurile. Autoritățile pot manifesta o lipsă de interes față de problemele cu care se

confruntă familiile adoptive, preferând să evite cazurile dificile în loc să le abordeze. Calitatea judecătorilor în domeniul dreptului familiei poate fi insuficientă. Părinților adoptivi li se ascund uneori informații cu privire la copiii aflați în plasament. Părinții adoptivi care solicită să devină părinți adoptivi se confruntă adesea cu o abordare nepartenerială, lipsită de informații și comunicare cu privire la proces. Copiii din străinătate care nu dețin toate documentele necesare pot întâmpina întârzieri în primirea asistenței medicale necesare din cauza procedurilor birocratice.

Aceste provocări evidențiază necesitatea de a îmbunătăți sprijinul, formarea și comunicarea pentru părinții adoptivi și de a aborda problemele sistemice din cadrul sistemului de plasament pentru a asigura bunăstarea și drepturile atât ale copiilor, cât și ale îngrijitorilor acestora.

Italia

Având în vedere diferitele tipuri de plasament familial pe care familiile le pot implica, și anume plasament intrafamiliar sau plasament extrafamiliar, dificultățile cu care se confruntă familiile sunt legate tocmai de această diferență. În general, familiile implicate în plasament familial intrafamiliar din Italia consideră că cel mai mare obstacol este determinat de impactul pe care îl are faptul de a avea copii mici în casă după atâția ani. Acest lucru se datorează faptului că acești copii sunt adesea nepoții lor, copiii copiilor lor pe care "părinții adoptivi", în acest caz bunicii, trebuie să îi crească în momente delicate precum copilăria sau adolescența. Aceasta este o adevărată provocare, deoarece acești părinți adoptivi sunt adesea persoane de peste 60 de ani și ale căror energii nu seamănă cu cele ale unui cuplu tânăr de 30 de ani. De fapt, una dintre nevoile strâns legate de această dificultate este tocmai aceea de a găsi un punct de referință în rândul profesioniștilor (asistenți sociali, operatori ai centrelor de consiliere), cineva care să-i asculte și să le ofere sprijinul și sfaturile potrivite, ținând pasul cu vremurile în ceea ce privește educația și comportamentele care trebuie adoptate cu copiii adoptați.

O altă dificultate cu care se confruntă adesea familiile este greutatea așteptărilor. Părinții adoptivi își creează în mod inevitabil așteptări cu privire la modul în care va fi călătoria lor în familia adoptivă, iar uneori aceste așteptări nu sunt luate în considerare din diverse motive, de la sentimentul de singurătate și abandon pe parcurs până la dificultăți de comunicare cu copilul, dificultăți de gestionare a noii realități familiale și de coexistență. În strânsă legătură cu aceasta, există un alt obstacol: învățarea de a crea un contact, o legătură cu copiii adoptați. În acest sens, una dintre cele mai comune nevoi în rândul familiilor adoptive este aceea de a se putea compara cu alte familii adoptive care au trecut deja prin anumite faze ale călătoriei. Ceea ce a reieșit, de asemenea, din focus grupuri este importanța schimbului de experiențe, a sfaturilor, dar mai ales a sprijinului global (adică sprijinul din partea instituțiilor, a comunității, a propriei rețele familiale).

În cele din urmă, există dificultatea și, prin urmare, nevoia relativă de formare adecvată. Majoritatea familiilor care au participat la focus grup au exprimat nevoia de a fi instruite la începutul procesului cu privire la drepturile și îndatoririle de a fi o familie de plasament, în timpul procesului cu privire la modul de a se ocupa de copii, cum să gestioneze ceilalți copii și orice situații de discuție și la sfârșitul procesului pentru a fi, la rândul lor, de ajutor pentru noile familii de plasament potențiale.

Satisfacerea nevoilor familiilor adoptive candidate

Plasamentul familial (Family Foster Care - FFC) servește drept mediu familial alternativ pentru copiii care au fost îndepărtați de familiile lor biologice care au suferit neglijență sau abuz. Scopul principal al FFC este de a asigura o îngrijire eficientă și individualizată care să răspundă nevoilor specifice ale fiecărui copil, luând în considerare cerințele sale de dezvoltare și de permanență. Atunci când nu este posibil ca aceste nevoi să fie îndeplinite în cadrul familiilor biologice, plasamentul FFC este considerat preferabil față de îngrijirea rezidențială (Bick et al., 2017; Gouveia et al., 2021).

Numeroase studii au evidențiat impactul pozitiv al FFC asupra dezvoltării copiilor (Gouveia et al., 2021). Numeroase studii au constatat că copiii plasați în FFC au demonstrat rezultate comportamentale și psihosociale mai bune comparativ cu cei plasați în îngrijire rezidențială. Acest consens se extinde în mai multe țări, susținând ideea că plasarea copiilor în FFC este mai benefică decât îngrijirea rezidențială.

În ciuda percepției în general pozitive a părinților adoptivi și a serviciilor de plasament familial, se pare că sistemul FFC nu este la fel de bine privit ca alte servicii sociale. O problemă notabilă este deficitul de părinți adoptivi disponibili pentru a satisface cererea de plasamente în afara casei pentru copiii care au nevoie.

Serviciile de asistență socială pentru copii se confruntă cu responsabilitatea dificilă de a recruta și de a păstra părinți adoptivi adecvați, capabili să ofere îngrijire de sprijin pentru copii. Acești copii pot avea, de asemenea, probleme de sănătate mintală, cum ar fi tulburări de dispoziție și anxietate, și deficite de dezvoltare cognitivă. Pentru a recruta și păstra mai mulți părinți adoptivi, este esențial să se examineze motivațiile acestora și să se înțeleagă factorii care influențează intenția lor de a deveni și de a rămâne părinți adoptivi. Motivația intrinsecă, asociată cu punctele forte individuale, este un factor-cheie în găzduirea copiilor (Sebba, 2012). Aceasta include dorința de a ajuta și proteja copiii aflați în dificultate, indicând altruismul și promovarea comportamentelor prosoziale. Motivele altruiste în plasament duc la o mai mare satisfacție profesională și la o mai mare retenție a părinților adoptivi. Pe de altă parte, motivația extrinsecă, determinată de

recompense sau așteptări externe, este mai puțin durabilă și adesea legată de rate mai scăzute de retenție. Unii părinți adoptivi pot fi motivați de o combinație de motive intrinseci și extrinseci. Succesul ca părinte adoptiv necesită un angajament ridicat, căldură, afecțiune și capacitatea de a face față mai multor provocări simultan (Hamilton & Harris, 2018). Pentru a răspunde nevoilor candidaților la statutul de familie adoptivă, trebuie să știm ce motivație au familiile adoptive actuale pentru a deveni părinți adoptivi și ce factori le ajută să rămână în plasament. Studiul (Gouveia et al., 2021) a identificat cinci factori principali care pot influența decizia de a deveni părinte adoptiv:

- Factori motivationali. Aceștia cuprind diverse motive care ghidează comportamentul indivizilor, de la motive egocentrice până la motivații centrate pe alții.
- Caracteristicile personale și familiale ale părinților adoptivi. Aceasta implică atributele personale ale părinților adoptivi sau ale viitorilor părinți, precum și caracteristicile familiilor adoptive.
- Valori și convingeri. Reprezentări și atitudini care stau la baza deciziei de a deveni părinte adoptiv.
- Influente ale contextului social. Un set de circumstanțe contextuale și de mediu care influențează decizia de a deveni o familie adoptivă.
- Familiaritatea cu sistemul FFC. Gradul de cunoaștere al persoanelor cu privire la sistemul de plasament familial.

Analiza literaturii de specialitate din cadrul aceluiași studiu a examinat factorii legați de menținerea părinților adoptivi, relevând patru factori distincți care influențează decizia de a continua adopția:

- Sistemul de protecție a copilului: sprijin, probleme relaționale cu profesioniștii, satisfacție în calitate de familie de plasament și birocrație. Birocrația și problemele relaționale au un impact negativ asupra menținerii familiilor de plasament, în timp ce satisfacția are o influență pozitivă, iar sprijinul poate avea atât efecte pozitive, cât și negative asupra menținerii lor.
- Caracteristicile personale și familiale ale părinților adoptivi: atribute personale/caracteristici ale părinților adoptivi, funcționarea familiei adoptive, caracteristici demografice, schimbări personale sau familiale și experiența ca familie adoptivă.
- Caracteristicile copilului adoptat: Caracteristicile copilului adoptiv s-au dovedit a fi foarte semnificative pentru retenție, cuprinzând trei subfactori: probleme psihologice, probleme cu copilul și puține îmbunătățiri ale copilului. Problemele psihologice mai mari și dificultățile generale cu copilul adoptiv au fost asociate cu rate mai scăzute de retenție, la fel ca și puținele îmbunătățiri ale copilului.

- *Provocări legate de plasament:* Acest factor se referă la procesul FFC și include un subfactor - reunificarea cu familia naturală. Reunificarea cu familia naturală a dat rezultate inconsecvente, influențând atât pozitiv, cât și negativ decizia de a continua plasamentul, deoarece a fost asociată cu dificultăți percepute atunci când copilul pleacă.

Pe baza acestor studii, putem concluziona importanța recrutării și păstrării familiilor adoptive. Eforturile de recrutare ar trebui să evidențieze factorii motivaționali intrinseci și resursele necesare. Furnizarea de informații exacte despre sistemul de plasament este esențială. Pentru retenție, sprijinul din partea serviciilor, formarea în domeniul relațiilor empatică și implicarea părinților adoptivi în luarea deciziilor sunt cruciale. Formarea continuă și procesele eficiente de participare pot spori încrederea și dorința părinților adoptivi de a continua adopția.

Abordarea și comunicarea cu copiii

[Dificultățile cu care se confruntă copiii în procesul de adopție, cu accent pe copiii neînsoțiți și separați](#)

Dificultăți pentru copiii aflați în îngrijire

Printre parteneri

În Austria, principala dificultate cu care se confruntă copiii din centrele de plasament este că sunt împărțiți între părinții lor biologici și familia lor de plasament. Contactul cu părinții biologici poate duce la conflicte - în special în ceea ce privește loialitatea - care sunt foarte dureroase pentru copiii aflați în plasament. În Italia, familiile au explicat că principalul obstacol cu care se confruntă copiii aflați în plasament este să învețe să trăiască cu o familie, deoarece copilul nu și-a cunoscut întotdeauna persoanele care îl îngrijesc și se poate afla în situații în care trebuie să învețe să se adapteze la acestea. De asemenea, copiii au dificultăți în a accepta că sunt singuri și că trebuie să fie îngrijiți de alte persoane decât părinții lor.

În România, copiii aflați în plasament sunt stigmatizați și discriminați, în special la școală. Se pare că părinții și educatorii sunt adesea critici cu privire la situația lor, ceea ce îi marginalizează și îi împiedică să simtă că sunt la locul lor. În Grecia, copiii plasați în centre de plasament au fost în multe cazuri privați de protecție și au fost victime ale neglijării și abuzurilor. În Grecia, minorii neînsoțiți reprezintă un grup special și vulnerabil care se integrează cu dificultate în familiile de plasament din cauza experiențelor traumatice pe care le-au trăit, a cazurilor lor juridice complexe și a lipsei de cunoaștere a limbii grecești.

În Franța, principalul obstacol în calea sistemului de primire este neadaptarea acestuia. Foarte puțini minori neînsoțiți sunt plasați în familii adoptive, iar majoritatea sunt direcționați către instituții precum DHIMNA sau MECS, unde sunt adunați. Puțini minori știu că pot fi primiți în familii de plasament, din cauza lipsei de informații pe această temă. În Portugalia, problemele psihologice ale copiilor reprezintă cel mai mare obstacol, deoarece minorii neînsoțiți au fost expuși la lucruri traumatizante la o vârstă foarte fragedă, care încă au un impact asupra comportamentului lor.

Printre statele membre ale UE

În mai multe țări ale UE, există un deficit vizibil de familii de plasament. Într-adevăr, numărul familiilor de plasament este distribuit inegal în Europa, iar în mai multe țări sunt foarte puține: acesta este cazul Croației, Estoniei, României și Greciei. În plus, serviciile de sprijin pentru familiile adoptive sunt rare sau inadecvate în Croația, Ungaria, Moldova și Ucraina. Adesea, alocațiile nu acoperă nici măcar nevoile de bază ale copiilor, ceea ce nu încurajează cetățenii să devină familii adoptive.

În unele țări din UE, familiile adoptive își pierd chiar interesul din cauza lipsei de considerație arătate de guverne pentru munca lor. În Polonia, numărul familiilor adoptive în 2018 a fost cu 0,7 % mai mic decât în 2016. Acest lucru se poate datora lipsei de sensibilizare a opiniei publice, sprijinului profesional insuficient și salariului scăzut pentru familiile adoptive. În Franța, numărul familiilor adoptive este în scădere din aceleași motive. În trei ani, numărul familiilor adoptive a scăzut cu aproape 23 %.

Dificultăți pentru minorii neînsoțiți

Exemplu în Franța

Deși minorii neînsoțiți sunt îngrijiți de ASE în același mod ca și copiii de naționalitate franceză, aceștia sunt direcționați în principal către casele de copii și nu către familiile de plasament desemnate de departament. Uneori, familiile adoptive voluntare numite "familii de solidaritate" aleg să primească minori neînsoțiți, dar acest lucru este rar. În plus, conflictul din Ucraina din 2022 a avut un impact asupra solidarității în materie de adopție în Franța. De exemplu, orașul Lille a apelat la toate rețelele de familii de solidaritate și la familiile desemnate de departament pentru a primi ucraineni. În consecință, toate au fost saturate, iar minorii neînsoțiți nu au putut beneficia de aceasta.

În țările UE

Una dintre dificultățile cu care se confruntă frecvent minorii neînsoțiți este șocul cultural. Se pare că familiile adoptive nu sunt întotdeauna bine informate cu privire la țara de origine a persoanelor pe care le primesc, că nu stăpânesc întotdeauna limba sau cultura și că acest lucru poate fi un obstacol în calea unei bune comunicări și, prin urmare, o povară suplimentară pe umerii minorilor neînsoțiți.

Bariera lingvistică este un obstacol semnificativ la începutul procesului de primire, deoarece persoanele îngrijite pot să nu fie complet familiarizate cu limba țării gazdă, iar îngrijitorii pot să cunoască puțin sau deloc limba persoanei pe care o îngrijesc. Acest lucru poate cauza probleme de comunicare, în special la începutul relației. De fapt, s-ar putea crede că ar fi mai înțelept să plasăm minorii neînsoțiți în familii apropiate din punct de vedere cultural, dar se pare că din aceste situații pot rezulta și consecințe negative. Unii copii se tem că familiile gazdă cu origini similare vor transmite informații care ar putea pune în pericol familia lor biologică și, prin urmare, pot fi neîncrezători.

Nu în ultimul rând, minorii neînsoțiți se confruntă și cu un obstacol major: prejudecățile. Aceștia sunt considerați violenți, chiar periculoși, și sunt asociați în mod regulat cu delincvența, ceea ce le conferă o imagine proastă în rândul familiilor gazdă, care devin reticente în a-i primi (Ouest France, 2020).

Abordarea nevoilor copiilor. O abordare centrată pe copii

Copiii sunt cei mai vulnerabili membri ai societății și este vital ca nevoile lor să fie abordate și ca bunăstarea lor să fie asigurată. O abordare centrată pe copil acordă prioritate nevoilor, drepturilor și perspectivelor unice ale copiilor. Aceasta îi recunoaște pe copii ca participanți activi la procesele decizionale care le afectează viața.

Am văzut în rezultatele proiectelor anterioare că copiii din centrele de plasament se confruntă adesea cu diverse provocări din cauza circumstanțelor care au condus la plasarea lor în centrele de plasament. Aceste provocări pot avea efecte de lungă durată asupra dezvoltării lor fizice, emoționale și cognitive. De fapt, într-un studiu realizat de Turney, K. (2020), se constată că "*copiii plasați în centre de plasament sau adoptați din centre de plasament, în comparație cu omologii lor, au avut mai multe șanse să se confrunte cu divorțul sau separarea părinților, decesul părinților, încarcerarea părinților, abuzul părinților, expunerea la violență, boli mintale ale membrilor familiei și abuzul de substanțe al membrilor familiei*" (Turney K., 2020). Astfel, copiii adoptați prezintă un risc mai mare de a trăi experiențe adverse în copilărie (ACE), cum ar fi abuzul, neglijarea și trauma.

De ce este necesară și care sunt beneficiile unei abordări centrate pe copil?

O abordare centrată pe copil plasează copilul în centrul procesului decizional și recunoaște experiențele, perspectivele și drepturile sale unice. Aceasta pune accentul pe nevoile fizice, emoționale, cognitive și sociale ale copiilor și îi recunoaște ca participanți

activi la propria lor dezvoltare². Această abordare include implicarea copiilor în procesul de luare a deciziilor, asigurarea siguranței lor, furnizarea de educație și asistență medicală de calitate, promovarea relațiilor sănătoase și protejarea drepturilor lor.

Elaborarea de planuri care să se concentreze pe reducerea riscurilor și gestionarea eficientă a provocărilor este esențială pentru a răspunde nevoilor copiilor adoptați. Unele strategii ar putea include:

Oferirea de plasamente în familii adoptive stabile și favorabile. Acest lucru minimizează perturbările și promovează relațiile pozitive. Punerea în aplicare a abordărilor de îngrijire bazate pe traumele suferite pentru a răspunde provocărilor emoționale și comportamentale ca urmare a experiențelor anterioare. Sprijin educațional prin planuri educaționale individualizate, meditații și acces la resurse. Responsabilizarea copiilor din centrele de plasament prin implicarea lor în procesele decizionale și furnizarea de servicii de advocacy.

Pentru a răspunde acestor nevoi, sunt disponibile mai multe publicații pentru a informa publicul cu privire la o abordare centrată pe copii, cum ar fi: "[Promoting Protective Factors for Children and Youth in Foster Care: A Guide for Practitioners](#)", precum și "[The impact of Trauma and the experience of Young children in the child welfare system](#)".

Strategii de recrutare

Profesioniști în plasament. Dificultățile cu care se confruntă profesioniștii din domeniul îngrijirii familiale și nevoile pe care le au

Austria

Există diferențe semnificative în ceea ce privește tratamentul copiilor/tinerilor refugiați minori neînsoțiți ai căror părinți nu locuiesc în Austria sau sunt necunoscuți. Copiii și tinerii refugiați sunt adesea dezavantajați de sistem. Adăposturile și comunitățile de viață asistată au adesea la dispoziție mult mai puțini bani. În plus, aceste facilități de îngrijire sunt echipate necorespunzător - spre deosebire de comunitățile rezidențiale care găzduiesc copii locali.

Refugiații nu au părinți la fața locului și sunt adesea la mila îngrijitorilor și, de asemenea, a sistemului în sistemul de azil. Oportunitățile pentru îngrijitorii și profesioniștii care

² "O abordare centrată pe copil înseamnă să păstrăm copilul în centrul atenției atunci când luăm decizii cu privire la viața acestuia și să lucrăm în parteneriat cu el și cu familiile sale" (*Working together to safeguard children, 2018*).

lucrează cu copiii refugiați sunt, de asemenea, foarte limitate, a spus el. Familiile adoptive cu biografii de refugiați sunt greu de găsit pentru copiii în cauză.

Mulți nu știu în ce se bagă. Familiile adoptive sunt în contact permanent cu Oficiul Avocatului Copilului și Tineretului și cu părinții naturali (dacă aceștia locuiesc în Austria). Familiile adoptive trăiesc în permanență cu teama că copiii cu care s-au obișnuit le vor fi luați în orice moment.

Plasarea în case/comunități rezidențiale sau în familii adoptive este doar temporară pentru copiii nativi, spun ei. Copiii suferă, de asemenea, din cauza faptului că sunt amestecați din nou și din nou. Mulți dintre ei ar fi fost supuși violenței și abuzurilor. Este o problemă cu copiii refugiați dacă părinții adoptivi nu sunt familiarizați cu condițiile legale. Totul este mult mai complicat. Există, de asemenea, o mulțime de birocrație. Întotdeauna trebuie să acționați într-un mod care să aibă un impact pozitiv asupra vieții copiilor implicați. În plus, mulți copii și tineri sunt grav traumatizați, iar lucrul cu traume nu este cu adevărat posibil din cauza cadrului legal.

În al doilea rând, copiii care au fugit trebuie mai întâi să învețe limba și să se familiarizeze cu realitățile din țara gazdă. În al treilea rând, nu prea are sens să se facă suficientă muncă de recuperare a traumelor dacă copiii se află în adăposturi de ceva timp și au avut puține oportunități de a fi luați în primire de părinții adoptivi. Părinții adoptivi aproape că ar trebui să urmeze o formare complexă și să dobândească experiență practică înainte de a prelua astfel de copii refugiați. Iar acest lucru este adesea prea complicat pentru mulți părinți adoptivi.

Centrele de îngrijire care au primit copii în plasament ar trebui să îmbunătățească semnificativ condițiile. În special în instituțiile care au primit copii care au crescut în Austria, condițiile pentru personalul de îngrijire sunt o catastrofă pură (de exemplu, serviciu 24 de ore din 24, fără a lua în considerare noaptea ca timp de lucru, multe ore suplimentare, salarii mici, distanțe de deplasare mult prea mari etc.). În plus, căminele sunt situate mult prea departe și în zone foarte izolate.

Grecia

Profesioniștii din domeniul îngrijirii familiale - și anume asistenții sociali și psihologii care sunt, de obicei, adecvați pentru a gestiona astfel de cazuri în Grecia - susțin că una dintre principalele provocări cu care se confruntă este faptul că studiile lor universitare nu i-au echipat cu cunoștințele și instrumentele necesare pentru a aborda în mod eficient o problemă atât de sensibilă și solicitantă. Astfel, experiența lor în domeniu a fost construită în principal prin participarea la programe de formare relevante. De asemenea, nu există un număr adecvat de profesioniști în acest domeniu, ceea ce face și mai dificilă îndeplinirea sarcinilor celor existenți. În plus, întreaga procedură este caracterizată de

întârzieri mari din cauza oficialismului și birocrăției. Un aspect destul de dificil al muncii lor este povara emoțională pe care o pot purta pe parcursul procedurilor, din cauza faptului că există o parte semnificativă de persoane care doresc să devină părinți adoptivi, dar nu îndeplinesc cerințele și, prin urmare, cererile lor sunt anulate. Trei din cei patru participanți la focus grupuri au subliniat impactul psihologic și emoțional al anulării, nu numai pentru candidații la statutul de părinți adoptivi, ci și pentru ei. Așa cum a menționat unul dintre ei: *"Cuplul era atât de entuziasmat. A fost sfâșietor chiar și pentru noi să anulăm procesul din cauza problemelor minore de sănătate ale femeii"*.

Una dintre principalele nevoi ale profesioniștilor din domeniul îngrijirii familiale este aceea de a beneficia de o formare specializată. În ceea ce privește subiectele pe care ar trebui să le cuprindă o astfel de formare, astfel încât să fie furnizate servicii mai bune destinate părinților adoptivi, familiarizarea cu cadrul juridic privind plasamentul familial este considerată importantă, precum și educația în domeniul intercultural. În ceea ce privește uneltele și instrumentele care le-ar facilita munca cu părinții adoptivi, profesioniștii din domeniul îngrijirii adoptive au menționat: a. un set de instrumente clar și succint care să explice procedurile specifice și cadrul juridic însoțitor al îngrijirii adoptive, b. un chestionar comun care să urmărească nevoile și așteptările părinților adoptivi, astfel încât să se ofere intervenții individualizate, c. un formular de evaluare specific care să indice starea psihologică și emoțională a părinților adoptivi, d. supravegherea, cooperarea multidisciplinară și implicarea consilierilor juridici. Potrivit unui participant: *"Ne simțim ușurați atunci când ne împărtășim dificultățile cu alți colegi care trec prin aceleași situații. Se deschid noi uși, apar noi idei"*. În cele din urmă, reducerea oficialismului și a birocrăției va ameliora provocările cu care se confruntă profesioniștii din domeniul îngrijirii familiale.

România

Principalele obstacole menționate de profesioniști includ:

- Armonizarea legislației existente
- Sistemul este prea rigid; trebuie să fim mai flexibili
- Este necesară o mai bună comunicare între actori și lobby în ceea ce privește promovarea familiei de plasament
- Lipsa campaniilor de sensibilizare și informare pentru publicul larg (publicul larg)
- Sistemul de asistență maternală trebuie să fie reorganizat
- Vechile mentalități privind adoptarea (ale publicului larg)
- Înțelegerea de către public a diferenței dintre plasament și adopție
- Procesul lung de adopție

Portugalia

Au fost menționate mai multe obstacole cu care se confruntă profesioniștii care lucrează în domeniul îngrijirii familiale, din punctul de vedere al contextului național. Cel mai frecvent menționat este instabilitatea muncii, adică supraîncărcarea cu sarcini și numărul de cazuri care sunt atribuite fiecărui profesionist, ceea ce face dificilă urmărirea cazurilor și a familiilor asociate. De asemenea, a fost menționată dificultatea de a dispune de resurse pentru selectarea și evaluarea familiilor, ceea ce sugerează o lipsă de instrumente fiabile și valide, adaptate la contextul portughez. Lipsa resurselor umane și, uneori, slaba colaborare și comunicare între echipe pot cauza întreruperi sau chiar prejudicii pentru cazuri. Un alt obstacol a fost legat de procesul de recrutare, și anume, a fost menționat faptul că, deși o mulțime de familii solicită să devină familii de plasament, în timpul interviurilor inițiale și al formării în materie de plasament, multe dintre acestea optează să renunțe după ce înțeleg ce înseamnă cu adevărat plasamentul unui copil (de exemplu, vizite la familiile biologice, probleme psihologice, adaptări necesare în cadrul familiei).

În ceea ce privește provocările întâmpinate de părinții adoptivi înșiși sau chiar de familiile care speră să devină familii adoptive, se pot observa mai multe obstacole. Una dintre provocări poate fi exercitarea rolului de părinte, având în vedere dificultățile copilului, fie ele comportamentale și/sau cognitive. Acest lucru se datorează faptului că *"acești copii au traiectorii de pericol și abuz, cu experiențe anterioare de deprivare, ceea ce duce la modificări ale funcționării psihologice, adică, pe lângă aceleași nevoi tipice ca și alți copii care au crescut într-un mediu sănătos, ei au provocări suplimentare"*. O altă dificultate se referă la relația cu familia biologică a copilului, deoarece această relație este fundamentală și benefică dacă planul de intervenție prevede acest lucru. Astfel, familia de plasament ar trebui să fie mediatorul care nu compromite sau nu dăunează relației copilului cu familia biologică, ci mai degrabă o promovează într-un mod adaptabil și sănătos. Un alt obstacol și o posibilă consecință este numărul de abandonuri în familiile de plasament, care se întâmplă din cauza lipsei de sprijin acordat de profesioniștii acestor familii. Cu alte cuvinte, familiile simt nevoia de mai mult sprijin, cu strategii și asistență din partea altor entități, pentru a putea ajuta acești copii cu probleme psihologice, emoționale și comportamentale. Pentru familiile care au dorința și scopul de a deveni familii adoptive, unul dintre obstacolele menționate în contextul național portughez este lipsa de răspuns din partea entităților și procesul birocratic extins. De asemenea, a fost raportată o altă problemă, și anume teama pe care unii părinți adoptivi o resimt cu privire la faptul că *"nu vor reuși să creeze o legătură cu copilul"* sau chiar *"nu vor avea o relație bună cu familia biologică a copilului"*.

Potrivit profesioniștilor, copiii se confruntă cu o varietate de obstacole, inclusiv separarea de familia biologică, care rezultă dintr-o ruptură a relațiilor primare ale copilului. Această

provocare este și mai semnificativă atunci când separarea este foarte recurentă, iar copiii își schimbă constant mediul, provocând noi perturbări. Cu toate acestea, acest aspect a fost raportat ca fiind comun la nivel internațional, dar rar la nivel național, deoarece există puține familii adoptive în Portugalia. Procesul de integrare și adaptare a copilului la familia adoptivă este un alt obstacol, deoarece pot apărea provocări sau conflicte cu unii membri ai familiei, iar funcționarea familiei în sine este afectată de integrarea și așteptările copilului adoptat. Într-adevăr, s-a menționat, de asemenea, că copiii se confruntă cu multe provocări în ceea ce privește contactul cu familia lor biologică, care, în ciuda faptului că este considerat crucial, provoacă uneori suferință copiilor care se întorc în familia de plasament după ce au vizitat familia biologică.

Franța

În Franța, grupul de discuții a avut loc cu profesioniști care lucrează într-o instituție care primește minori neînsoțiți. Aceștia erau în principal asistenți sociali, psihologi și șefi de servicii educaționale. Acești profesioniști lucrează cu mai mult de 40 de minori neînsoțiți începând cu vârsta de 14 ani, care sunt găzduiți într-un colectiv în care fiecare are propria cameră și o bucătărie comună.

Acești profesioniști se confruntă cu multe dificultăți în sprijinirea minorilor neînsoțiți. Într-adevăr, echipa educațională ar dori să colaboreze cu mai multe familii gazdă, dar acestea sunt prea puține. În Franța, avem familii adoptive care sunt mandatate de fiecare departament și care, prin urmare, sunt formate și plătite, și familii adoptive care sunt voluntare. Familiile de plasament mandatate de departament nu primesc, în general, minori neînsoțiți, deoarece departamentul nu le face cunoscute și nu le formează pentru a primi minori neînsoțiți. Rămân doar familiile gazdă voluntare, care nu sunt ușor de găsit.

Potrivit profesioniștilor, majoritatea familiilor sunt deja puternic solicitate pentru acțiuni voluntare și caritabile. Acestea contribuie cu donații financiare, dar nu trec la etapa de schimb, de contact cu minorii neînsoțiți. Există, de asemenea, prejudecăți legate de public, adesea generate de incidente care sunt minoritare, dar provoacă neîncredere.

În plus, există un semn de întrebare cu privire la primirea minorilor neînsoțiți înainte de vârsta de 18 ani, deoarece după majorat, dacă familia gazdă nu mai dorește să îi însoțească, minorii neînsoțiți se trezesc pe stradă și nu își pot continua integrarea. Dacă acești minori neînsoțiți sunt primiți în fiecare zi și familia vrea să nu mai primească tânărul, este complicat, pentru că instituția nu îi poate reintegra. Nu există locuri libere în instituții. Durata de îngrijire a minorilor neînsoțiți este în general scurtă (mai puțin de un an) și nu permite stabilirea unei relații solide și durabile pentru continuarea primirii după majorat. De asemenea, este dificil să sprijiniți un tânăr minor neînsoțit care se apropie de vârsta majoratului, deoarece în Franța, începând cu vârsta de 18 ani, minorii

neînsoțiți trebuie să obțină un permis de ședere valabil pentru a putea rămâne în țară, iar aceste proceduri administrative și legislația franceză sunt complexe și nu sunt ușor de pus în aplicare.

În timpul grupului de discuții, profesioniștii și-au descris nevoile pentru un sistem de plasament de succes. Potrivit acestora, factorii potriviți pentru a asigura o rețea bună de asistenți maternali sunt formarea și supravegherea asistenților maternali și remunerarea altor copii aflați în grija serviciilor de protecție a copilului. Minorii neînsoțiți nu au aceleași drepturi și oportunități de a crește într-un mediu sigur atunci când au suferit traume semnificative înainte sau în timpul migrației lor. Profesioniștii consideră, de asemenea, că instrumentul aplicativ Creating Care ar putea fi interesant pentru a menționa toate contactele utile nu numai pentru integrarea minorilor neînsoțiți, ci și pentru informațiile lor civile și medicale.

În cele din urmă, profesioniștii ar dori ca familiile gazdă să beneficieze de o formare completă cu privire la legislația specifică privind minorii neînsoțiți în Franța, precum și de cunoștințe privind traumele migrației, relația acestora cu normele, stilul de viață, obiceiurile și medicina. Reacțiile acestora pot fi destabilizatoare pentru persoanele neinstruite și neinformate. Este important ca familiile gazdă să fie implicate într-un proces intercultural și să fie conștiente de miză. Integrarea minorilor neînsoțiți este complexă deoarece, pe lângă regularizarea administrativă, există probleme legate de școlarizare, muncă, locuință etc.

Republica Cehă

Profesioniștii din domeniul îngrijirii familiale se confruntă cu mai multe dificultăți, printre care:

- Modificarea legii. Procesul de modificare a fost insuficient pregătit, cu contribuții publice limitate înainte de acceptarea sa. Modificarea în sine a permis interpretări multiple, ceea ce a dus la confuzie în rândul profesioniștilor și la furnizarea de informații inconsecvente familiilor. Această lipsă de claritate a subminat percepția de fiabilitate și competență a profesioniștilor. În prezent, legea este supusă unei noi runde de modificări.
- Lipsa cooperării instituționale. Profesioniștii care lucrează cu familiile de plasament doresc o abordare colaborativă în echipă care să implice profesioniști din cadrul OSPOD (Serviciul public de protecție a copilului) pentru a asigura un sprijin eficient familiilor de plasament.
- Formarea părinților adoptivi. În unele cazuri, părinții adoptivi sunt insuficient pregătiți sau nepotriviți pentru îngrijirea copiilor. Pot apărea dezacorduri între

instanța regională, OSPOD și profesioniști atunci când o entitate nu recomandă un candidat ca părinte adoptiv, în timp ce alta îl aprobă.

- Educație pentru profesori, judecători și funcționari publici. Este nevoie de o educație îmbunătățită pentru a-i ajuta pe acești profesioniști să înțeleagă nevoile critice ale copiilor, cum să se ocupe de copiii cu traume ascunse și cum să accelereze procesul de plasare a copiilor în centre de plasament pentru a reduce la minimum timpul petrecut în instituții. O aplicație ar putea fi utilă în furnizarea de orientări privind lucrul cu copiii care au suferit traume sau abuzuri.

Abordarea acestor dificultăți necesită eforturi cuprinzătoare, inclusiv procese legislative îmbunătățite cu o contribuție publică mai largă, o colaborare sporită între instituții și programe de formare cuprinzătoare pentru părinții adoptivi și profesioniștii implicați în îngrijirea adoptivă. Prin abordarea acestor provocări, sistemul de plasament familial poate sprijini mai bine bunăstarea și dezvoltarea copiilor aflați în dificultate.

Italia

În mod normal, familiile adoptive pot contacta serviciile sociale dacă doresc consiliere și asistență. Aceasta include: să dispună de informații cu privire la calea de urmat, să asculte experiența altor familii, să cunoască drepturile și îndatoririle și, ulterior, să primească copilul alături de ele; să asigure îngrijirea, întreținerea, educația și instruirea acestuia, asumându-și atenția psihologică, emoțională și materială necesară; să garanteze respectarea istoriei minorului, a relațiilor sale semnificative, a afectelor sale și a identității lor culturale, sociale și religioase; asigurarea confidențialității maxime cu privire la situația minorului și a familiei sale de origine; îngrijirea și menținerea relațiilor cu familia de origine și cu toți ceilalți subiecți implicați, favorizând întoarcerea minorului în propria familie, conform indicațiilor cuprinse în proiectul de plasament (Ciampa et al., 2014).

Toate acestea funcționează, dar presupun că ați găsit și sunteți deja în contact cu familii adoptive. În schimb, ceea ce se plâng profesioniștii este tocmai lipsa familiilor adoptive! Din focus grupul cu aceștia a reieșit nevoia de a găsi modalități și forme de a stabili primul contact cu cuplurile și potențialele familii adoptive, deoarece acestea sunt rare. Este o nevoie de sensibilizare a comunității cu privire la acest subiect, o modalitate de a face cunoscută existența familiei adoptive, care este adesea un subiect tabu, învăluit în credințe, temeri și stereotipuri. Un alt obstacol cu care se confruntă adesea profesioniștii este nevoia de formare care îi privește atât pe ei înșiși și profesia lor, cât și familiile care au început deja un proces de încredințare sau sunt pe cale să o facă. Cu toate acestea, acest ultim obstacol este contextualizat în zona în care au avut loc focus-grupurile, care este mică și preponderent rurală și în care profesioniștii înșiși nu au avut niciodată atât de multă experiență cu familiile.

Către o nouă abordare a recrutării

Competențe pe care profesioniștii din domeniul îngrijirii familiale ar trebui să le cultive

În domeniul îngrijirii în plasament, expertiza și cultivarea competențelor profesioniștilor sunt esențiale pentru a promova bunăstarea și dezvoltarea pozitivă atât a copiilor în plasament, cât și a familiilor în plasament. Natura multifacțată a rolurilor lor necesită un set divers de competențe, în special în ceea ce privește strategiile principale de recrutare. În calitate de facilitatori importanți ai procesului de recrutare, profesioniștii din domeniul îngrijirii în plasament joacă un rol-cheie în identificarea și cultivarea potențialilor părinți adoptivi care pot oferi un mediu de susținere și îngrijire pentru copiii care au nevoie. Acest articol explorează competențele-cheie pe care profesioniștii din domeniul îngrijirii în plasament ar trebui să le adopte pentru a optimiza procesul de recrutare și, ulterior, pentru a oferi sprijin primar copiilor în plasament și familiilor acestora (Fulcher & McGladdery, 2011). În contextul unei noi abordări a recrutării familiilor de plasament, profesioniștii ar trebui să cultive următoarele competențe:

- Înțelegerea nevoilor copiilor. Profesioniștii trebuie să aibă o înțelegere profundă a nevoilor specifice și a provocărilor cu care se confruntă copiii aflați în plasament, cum ar fi traumele provocate de experiențele anterioare. Aceste cunoștințe le permit să identifice familii adoptive potrivite și să ofere sprijin direcționat.
- Empatie și sensibilitate. Dezvoltarea empatiei și a sensibilității permite profesioniștilor să intre în contact cu copiii adoptivi, familiile biologice și potențialii părinți adoptivi la un nivel personal. Această conexiune favorizează încrederea și creează un mediu favorabil pentru toți cei implicați.
- Comunicarea eficientă. Abilitățile solide de comunicare sunt esențiale pentru construirea unor relații pozitive cu toate părțile. Profesioniștii trebuie să transmită în mod eficient beneficiile plasamentului familial, să abordeze preocupările și să ofere informații complete pentru a recruta și implica cu succes potențialii părinți adoptivi.
- Sprijin și formare. Furnizarea de sprijin și formare continuă părinților adoptivi este vitală. Profesioniștii ar trebui să fie pregătiți să ofere îndrumare, resurse educaționale și instrumente pentru a ajuta părinții adoptivi să facă față provocărilor și să ofere cea mai bună îngrijire posibilă copiilor.
- Colaborare și lucru în echipă. Profesioniștii din sistemul de plasament ar trebui să lucreze în colaborare cu alte agenții, servicii și profesioniști implicați în bunăstarea copilului. O abordare multidisciplinară asigură un sistem de sprijin holistic și cuprinzător pentru familiile adoptive.

- Rezilienta și gestionarea stresului. Natura activității de plasament familial poate fi provocatoare din punct de vedere emoțional. Cultivarea rezilienței și a tehnicilor eficiente de gestionare a stresului este esențială pentru ca profesioniștii să își mențină bunăstarea și să continue să ofere un sprijin de calitate familiilor adoptive.
- Recrutare și implicare. Profesioniștii trebuie să posede abilități eficiente de recrutare pentru a atrage părinți adoptivi potriviți. Implicarea potențialelor familii adoptive, abordarea întrebărilor și preocupărilor acestora și furnizarea de informații exacte vor încuraja mai multe persoane să ia în considerare posibilitatea de a deveni părinți adoptivi.

În concluzie, domeniul îngrijirii în plasament necesită profesioniști competenți care posedă un set divers de competențe pentru a promova în mod eficient bunăstarea și dezvoltarea pozitivă a copiilor și familiilor în plasament. Profesioniștii din domeniul îngrijirii în plasament, în calitate de facilitatori esențiali în procesul de recrutare, ar trebui să se concentreze pe cultivarea competențelor identificate pentru a optimiza strategiile de recrutare și a oferi sprijin esențial copiilor în plasament și familiilor acestora. Adoptarea acestei noi abordări a recrutării poate duce la rezultate mai bune pentru toate părțile implicate, consolidând sistemul general de plasament familial și îmbunătățind viața copiilor vulnerabili care au nevoie de un mediu favorabil și de sprijin (Brown et al., 2014).

[Rolul profesioniștilor în demistificarea miturilor legate de plasament. Strategii practice axate pe - dar fără a se limita la - plasament familial pentru copiii neînsoțiți și separați](#)

Ca în toate domeniile, oamenii creează mituri în jurul îngrijirii în plasament, dar a acționa pe baza acestor mituri sau prejudecăți nu produce rezultate pozitive și dorite pentru recrutarea familiilor adoptive. Este esențial ca profesioniștii din domeniu să demistifice aceste mituri, deoarece acestea apar din cauza unor judecăți preconcepute care sunt adesea incorecte.

Asistenții sociali joacă un rol esențial în plasament și în conectarea sistemului cu familiile. În plus față de implicarea lor în relația cu familiile, asistenții sociali se asigură, de asemenea, că familiile interesate beneficiază de selecție și formare și urmăresc să sprijine emoțional părinții și copiii în adaptarea la noul mediu familial.

De asemenea, este esențial ca asistenții sociali și agențiile să adopte un alt tip de comportamente pe care să le folosească cu familiile adoptive și să le implice, cum ar fi întâlnirea profesioniștilor cu familia acolo unde se află și planificarea împreună cu ea (nu pentru ea), stabilirea de obiective reciproce, furnizarea de servicii relevante și benefice

pentru familii și, în cele din urmă, petrecerea de către profesioniști a unui timp suficient cu familiile pentru a le oferi tot ceea ce au nevoie.

Prin urmare, pentru a le demistifica, comunitatea trebuie să prezinte cunoștințe pe această temă. Unele mituri legate de plasament sunt:

- *"Există o remunerație nefinanciară pentru familiile adoptive"*
- *"Adolescenții sunt cel mai greu de adoptat"*
- *"Toți copiii din centrele de plasament sunt minori și au probleme psihologice"*
- *"Nu pot adopta pentru că m-aș atașa prea mult"*
- *"Părinții adoptivi nu ar trebui să adopte niciodată copilul adoptat"*
- *"Trebuie să fii deja părinte"*
- *"Îngrijirea în plasament și adopția sunt procese similare"*
- *"Părinții adoptivi iau copiii din familiile lor biologice"*
- *"Familiile adoptive concurează cu familiile biologice"*

Ce strategii putem folosi pentru a demistifica aceste mituri?

- Implicarea potențialelor familii de plasament în calitate de parteneri decizionali cheie;
- Furnizați materiale clare și simple cu informații privind procesul de încredințare de la început până la sfârșit (inclusiv un rezumat simplu al legislației, criteriilor, drepturilor și responsabilităților);
- Identificarea posibilelor dificultăți legate de procesul de plasament la începutul procesului de recrutare;
- Urmărirea și recunoașterea periodică a progreselor înregistrate în cadrul procesului;
- Promovarea unor discuții transparente privind posibilele probleme și identificarea punctelor forte;
- Ascultarea preocupărilor familiei potențial îngrijitoare și oferirea de resurse/sprijin;
- Concentrarea pe îmbunătățirea abilităților familiale în loc de furnizarea de informații;
- partajarea transparentă a procedurilor puse în aplicare de entitățile responsabile (de exemplu, instanțe, securitate socială);
- Discutarea deschisă a așteptărilor;
- Garantarea unor vizite frecvente cu toți actorii principali ai procesului (părinți adoptivi, copii, familia de origine) sub supravegherea profesioniștilor responsabili de proces;

- Organizarea de întâlniri între asistenții maternali cu experiență și cei nou calificați pentru a împărtăși experiențe și a obține mărturii.

Instrument practic pentru ca profesioniștii să implice toate familiile și să sensibilizeze comunitatea cu privire la nevoia de familii de plasament și dezinstituționalizare

Partenerii Creating Care au dezvoltat un instrument de implicare a familiilor în plasament. Acest instrument (**inserați linkul către site-ul web care direcționează către instrument**) intenționează să ajute profesioniștii care contactează potențiale familii de plasament (asistenți sociali, asistenți sociali, psihologi etc.), să implice comunitatea și să sensibilizeze opinia publică cu privire la necesitatea de a crește numărul de familii de plasament ca strategie de dezinstituționalizare. Acesta a fost conceput ca un instrument practic care oferă informații complete pentru a încuraja solidaritatea socială și responsabilitatea în rândul tuturor membrilor comunității. Acest document oferă, de asemenea, câteva activități pe care profesioniștii le pot pune în aplicare cu familiile adoptive sau cu potențialii părinți adoptivi pentru a-i implica și a-i motiva să adopte un copil. Exercițiile sunt exemplificate mai jos:

#The Wheel of Emotions

Activity

The diagram is a circular wheel of emotions. At the center are 10 primary emotions: Serenity, Joy, Acceptance, Fear, Surprise, Sadness, Grief, Disgust, Anger, and Anticipation. Surrounding these are 20 secondary emotions, each formed by combining two primary emotions. The secondary emotions are: Serenity + Interest (Optimism), Joy + Trust (Love), Trust + Fear (Submission), Fear + Surprise (Awe), Surprise + Sadness (Disapproval), Sadness + Disgust (Remorse), Disgust + Anger (Contentment), Anger + Anticipation (Aggressiveness), Anticipation + Interest (Serenity), and Serenity + Joy (Ecstasy). Other secondary emotions include: Ecstasy + Trust (Serenity), Trust + Fear (Submission), Fear + Surprise (Awe), Surprise + Sadness (Disapproval), Sadness + Disgust (Remorse), Disgust + Anger (Contentment), Anger + Anticipation (Aggressiveness), and Anticipation + Interest (Serenity).

Created by: CreatingCare
Creating a Safe Environment for
Children in need in Foster Care

Designed by: aproximar

#The Wheel of Emotions

Duration: 1h

Instructions

- Present the wheel of emotions and explain the 8 primary emotions: Anger; Anticipation; Joy; Trust; Fear; Surprise; Sadness; Disgust.
- Know that primary emotion has a polar opposite, based on the physiological reaction each emotion creates. E.g.: Joy is the opposite of sadness (Connect vs withdraw); Fear is the opposite of anger (Get small and hide vs get big and loud); Disgust is the opposite of trust (Reject vs embrace).
- Have a prepared box with some cards, each with a different emotion.
- In turn, each person draw a card and tell the group about the emotion and an episode in which he or she experienced that emotion and how they dealt with that.
- After one complete circle, ask whether everyone would have felt that way in that circumstance, whether anyone might have felt differently and above all whether the needs were the same for everyone and alternative ways of dealing with that emotion.
- The facilitator exemplifies with scenarios where those emotions could emerge in a context of foster care.

#The Box of Beliefs & Myths

Activity

Myth 1.

My family and I will get too attached to the child and it would be too hard to see the child leave us.

Myth 2.

Fostering a child will be an opportunity to adopt more easily.

Myth 3.

All foster children are delinquents and have psychological trauma that is beyond "repair".

Myth 4.

Write my thhere

 _____

Myth 5.

Write my thhere

 _____

Myth 6.

Write my thhere

 _____

#The Box of Beliefs & Myths
Duration: 1h

Instructions

- Ask the group to write a believe that they have regarding fostering a child or use the myths available in this tool.
- Go through all the statements, one by one and start a discussion around the myths and believes that emerged. Provide the "Truth" of each "Myth".

Truth 1.
One of the main goals of foster care is to offer love, stability and a safe environment to a child. Before fostering it's important to discuss with your family about your expectations, having in mind that foster care is temporary, and the goal is (when this is possible and in the best interest of the child) to return to the biological family. Though it can be emotionally hard to see a child go back to the biological family, it's important to focus on the fact that the child received the love and stability they needed during a rough period of their times and now it's safe for them to return to their family.

Truth 2.
One of the main goals of foster care is to offer love, stability and a safe environment to a child. Before fostering it's important to discuss with your family about your expectations, having in mind that foster care is temporary, and the goal is (when this is possible and in the best interest of the child) to return to the biological family. Though it can be emotionally hard to see a child go back to the biological family, it's important to focus on the fact that the child received the love and stability they needed during a rough period of their times and now it's safe for them to return to their family.

Truth 3.
The main goal of foster care is to provide a secure environment for a child temporarily and it has different procedures, recruitment process and legislation from adoption. In some countries is not possible to adopt the child that you foster.

#The Journey of a Foster Care Family

Activity

#The Journey of a Foster Care Family

Duration: 45min

Instructions

- Ask your participants to **write** or **draw** what is for them the journey to become a foster care family since the manifestation of interest until integrating a child in their home, and share it with the group.
- Take the opportunity to explore/manage expectations and clarify possible doubts around this process.
- If you see that your participants are blocked or not sufficiently aware of the steps, help them with the main key processes, such as manifestation of interest/ contacting responsible entities, interview with foster care families, initial training, being a part of a foster care data base, etc.
- If you have in your group a family that already fostered ask them to draw and describe their own journey and share it with the rest of the group.
- Additional tip: refer to your participant that this exercise can be very helpful to do with the future foster children or biological children to discuss expectations. The potential parents can suggest their children to draw their journey before the foster care process and the expectation on how the journey will develop during the fostering process.

#True or False

Activity

True or False

To become a foster care parent, I must:

- 1.... have experience in raising and caring for children
- 2.... be married or have a stable partnership
- 3.... be at least 18 years old
- 4.... be an applicant for adoption
- 5.... have a paid job
- 6.... not engage in paid activities
- 7.... be a citizen of the country I apply to become a foster parent

#True or False

Duration: 30min

Instructions

Conduct a "true or false" game with the group, in the following manner:

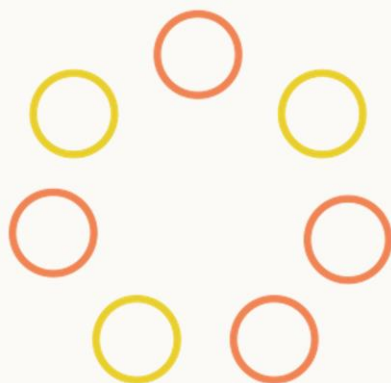
1. explain that to become a foster care parent there are some fundamental criteria;
2. Present some quotes and ask participants to respond if they believe the quote is true or false.

Additional tip: you can conduct this activity using Kahoot (<https://kahoot.com/>) or other online interactive platform.

#Circle Time

Activity

Rules:

- ✓ Listen actively
- ✓ Speak only when you have the totem
- ✓ Take turns
- ✓ Respect the time given by the facilitator to speak
- ✓ Pass if you don't want to answer a question
- ✓ Respect confidentiality
- ✓ Speak from the heart

#Circle Time

Duration: 1h

Instructions

- Place chairs in a circle and ask all participants to sit;
- Explain that the communication in a circle takes place according to shared rules, such as that the participation is ritualised by the passing of an object (the totem can be a toy, a pen, etc.);
- Do some rounds focusing on more general topics to show the participants how this works in terms of rules and also as a teambuilding exercise that will allow participants to know better each other. Some topics to be addressed could concern favourite games, hobbies, favourite vacation etc.
- **Conduct a circle on the fears associated with foster care** (or other that you consider relevant);
- After finishing the circle make sure that you make a restitution of the contents that have emerged, highlighting the important elements and enhancing the emotional experiences of each person with respect to the activity carried out ;
- Remember that this exercise is to validate the fearful feeling but also to demystify some potential misconceptions around foster care.

#Letter to myself

Activity

Dear "Future me"...

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

#Letter to myself

Duration: 30min

Instructions

- Challenge potential foster care parents to write a letter to themselves that should reflect their motivations to welcome a child, how the child will be integrated within the family, and what are the benefits for the child and for the family to be a part of this process.
- Tell the parents that after writing the letter they may share with all what they have write or keep it to themselves . If some participants opt to share the letter, take this opportunity to discuss the benefits and motivations that emerged and point out similarities or disparities.
- Ask if after hearing other letters they would change their own. Suggest that they keep this letter and consult it after fostering the child and to reflect if their expectations suffered changes.

Additional tip: If there are some participants that face difficulties in starting the letter, provide them some quotes as guidelines, for example: *My main motivation to become a foster care parent is... My family will benefit from us welcoming a child in the following manner... We will ensure that the child that we welcome will receive... When facing challenges, I will remind myself that...*

#Building Empathy

Activity

Consider this Persona to fill the Empathy Map:

"Gabriel is a 6-year-old boy that fled war and come to your country as a refugee. He has lost his father during the conflict and came with his mother, that is not able to provide for him. He has lived for the past year in a residential care home. He will be soon placed in foster care and hopefully return to the biological mother when possible."

#Building Empathy

Duration: 25min

Instructions

 Present the empathy map tool to the participants and explain that all participants must fill this tool individually and explore the perspective of a foster care child.

 If you prefer, you can build several "personas" and allow the potential foster care parents to build empathy towards different children.

Ask participant to consider the scenario/persona included in the activity to fill the empathy map with what Gabriel

- • is thinking/ feeling;
• sees around him;
• hears about his situation/what others say about himself;
• does/says about being in this situation and about being placed in foster care.

 Ask participants to finalize the map by indicating the obstacles (pain) and the benefits (gain) of being placed in foster care.

Instrumente practice privind modul în care profesioniștii din domeniul îngrijirii în plasament pot monitoriza și evalua părinții adoptivi după luarea deciziei privind plasamentul

În țările partenere

În Austria, serviciul de protecție a tineretului trebuie să verifice la intervale adecvate - dar cel puțin o dată pe an - dacă copiii sub 16 ani aflați în plasament primesc îngrijirea și educația corespunzătoare. În acest scop, persoanele responsabile de îngrijirea și educarea copilului trebuie să facă posibilă monitorizarea îngrijirii. În Austria, *agenția pentru protecția copilului și a tineretului* este obligată să ofere cursuri de formare și de perfecționare părinților adoptivi, ceea ce face posibilă monitorizarea lor îndeaproape. În Republica Cehă, supravegherea și monitorizarea familiilor de plasament este destul de extinsă. Autoritatea responsabilă de protecția socială și juridică a copiilor (OSPOD) elaborează un plan individual de protecție a copilului pentru fiecare copil, pe care familia de plasament îl urmează cu ajutorul organizațiilor de sprijin. Fiecare familie de plasament își alege o organizație de sprijin, iar o persoană din cadrul organizației respective îi este desemnată drept partener principal de lucru. Împreună, aceștia semnează un plan individual de protecție a copilului, care trebuie respectat de familia de plasament. După primirea copilului, se organizează contacte și vizite regulate pentru a verifica dacă situația evoluează pozitiv sau dacă au apărut probleme. La fiecare șase luni, organizația de însoțire întocmește un raport pentru OSPOD cu privire la evoluția copilului, la progresele înregistrate de părinții adoptivi și la îndeplinirea obligațiilor legale. În Franța, familiile de plasament sunt obligate prin lege să se supună unei inspecții anuale pentru a verifica condițiile fizice și morale ale casei de plasament. Verificările se axează în principal pe spațiul de locuit al copilului, pe aspectele materiale ale locuinței de plasament (îmbrăcăminte, jocuri și obiecte) și pe sănătatea și siguranța spațiilor. În Grecia, sunt programate întâlniri regulate și speciale cu familia de plasament pentru a se asigura că copilul trăiește într-un mediu sigur. În același timp, organismul însărcinat cu monitorizarea plasamentului familial întocmește și prezintă un raport de activitate la fiecare șase luni procurorului responsabil cu minorii. Cu toate acestea, în cazul în care trebuie raportate informații excepționale, procurorul poate fi informat imediat. În Portugalia, mecanismele de monitorizare includ vizite față în față în contextul rezidențial al familiei de plasament, supravegherea contactelor copilului sau tânărului cu familia sa și timpul privat cu copilul cel puțin o dată pe trimestru, care trebuie să se desfășoare în afara contextului familiei de plasament. De asemenea, sunt monitorizate condițiile de viață și mediul emoțional al copilului, precum și nevoile de asistență tehnică ale copilului luat în îngrijire și ale familiei sale de plasament.

În Uniunea Europeană

Situația privind evaluarea familiilor de plasament este foarte diferită în cadrul Uniunii Europene. În Germania, sunt alocate multe resurse pentru supravegherea familiilor de plasament. În majoritatea serviciilor care supraveghează familiile de plasament, un profesionist este, în general, responsabil pentru 12 până la 15 copii aflați în îngrijire și, prin urmare, are mult mai mult timp pentru copii și familii decât în alte state membre, unde profesioniștii sunt supraîncărcați. Acesta este cazul în special în Franța, unde familiile ar trebui să fie vizitate de un educator o dată pe an, dar uneori nu primesc nicio vizită de monitorizare timp de mai mulți ani din cauza lipsei de resurse.

În general, calendarul și gestionarea controalelor variază foarte mult de la un stat membru la altul. În Belgia, testele de inspecție trebuie efectuate la fiecare cinci ani. În Franța și România, controalele fac parte din procedura de autorizare a părinților adoptivi, care trebuie reînnoită la fiecare cinci ani în Franța și la fiecare trei ani în România. În Țările de Jos și în Regatul Unit, părinții adoptivi trebuie să fie evaluați în fiecare an și poate fi necesar un nou certificat de bună conduită (Reimer et al., 2021). În Irlanda, dispozițiile generale stipulează că certificatele de bună purtare eliberate de poliție trebuie reînnoite la fiecare trei până la cinci ani. În unele state membre, precum Ungaria și Polonia, legea stabilește frecvența examinării stării de sănătate și a aptitudinilor psihologice ale părinților adoptivi, dar nu există nicio dispoziție care să impună verificarea cazierului judiciar (Reimer et al., 2021). În alte state membre, cum ar fi Grecia, există dispoziții generale care stipulează că cerințele inițiale (inclusiv un cazier judiciar curat) trebuie aplicate pe întreaga perioadă de plasament. Cu toate acestea, nu există dispoziții specifice care să stipuleze frecvența și procedura de revizuire.

Prin urmare, instrumentele de monitorizare, frecvența și natura evaluărilor variază considerabil de la un stat membru la altul.

Referințe

- Afeji Hauts-de-France. *Dispositif d' Hébergement et d' Insertion des Mineurs Non Accompagnés (DHIMNA)*. <https://www.afeji.org/etablissement/dhimna/>.
- Associazione nazionale famiglie adottive e affidatarie. *Le istituzioni coinvolte nell' affido* [Fact Sheet]. <http://www.anfaa.it/famiglia-come-diritto/affidamento-familiare/i-soggetti/istituzioni-e-affido/>.
- Bick, J., Zeanah, C. H., Fox, N. A., & Nelson, C. A. (2017). Memoria și funcționarea executivă la copiii de 12 ani cu o istorie de creștere instituțională. *Child Development, 89*(2), 495-508. <https://doi.org/10.1111/cdev.12952>
- Brown, H. C., Sebba, J., Luke, N. (2014). *Rolul asistentului social supraveghetor în îngrijirea adoptivă: O revizuire internațională a literaturii*. Centrul Rees. https://www.basw.co.uk/system/files/resources/basw_100725-3_0.pdf.
- Ciampa, A., Marciano, G., Campagnano, M., Caprioglio, A., Me, S., Marsicovetere, A., Tuccinardi, M., Burlando, L., Pelonzi, V., Milani, P., Ricci, S., Schena, A. (2014). *Parole Nuove per l' Affidamento Familiare. Sussidiario per operatori e famiglie*. Edizioni Le Pensur. <https://www.minori.gov.it/sites/default/files/sussidiario-affido-familiare.pdf>
- Code de l' action sociale et des familles, Légifrance. https://www.legifrance.gouv.fr/codes/article_lc/LEGIARTI000029384866
- Dobra Rodina, Požadavky na pěstouny a osvojitele. <https://dobrarodina.cz/prozajemce/pozadavky-na-pestouny-a-osvojitele/>
- Comisia Europeană. (2021). *Peer Review on "Furthering Quality and Accessibility of Foster Care Service in Croatia"* [Raport de sinteză]. <https://ec.europa.eu/social/main.jsp?langId=en&catId=1024&furtherNews=yes&newsId=9969>.
- Fédération Nationale des Assistants Familiaux et Protection de l' Enfance. *L' Assistant familial: Accueillir et prendre soin*. <https://fnaf.info/L-Assistant-familial>.
- Ferrara, P., Romani, L., Bottaro, G., Ianniello, F., Fabrizio, G. C., Chiaretti, A., & Alvaro, F. (2013). Sănătatea fizică și mentală a copiilor din centrele de plasament. *Iranian journal of public health, 42*(4), 368-373.
- Fulcher, L. C., & McGladdery, S. (2011). Reexaminarea rolurilor și sarcinilor asistenților sociali în cadrul îngrijirii în plasament. *Child & Youth Services, 32*(1), 19-38. <https://doi.org/10.1080/0145935x.2011.553579>.
- Giordano, M. (2022). *CentoUno risposte sull' Affidamento Familiare. Guida completa per aspiranti affidatari*. Publicat independent.

- Gouveia, L., Magalhães, E., & Pinto, V. S. (2021). Familiile adoptive: O revizuire sistematică a factorilor de intenție și de retenție. *Journal of Child and Family Studies*, 30(11), 2766-2781. <https://doi.org/10.1007/s10826-021-02051-w>.
- Hamilton, L. S., & Harris, V. W. (2018). Dincolo de așteptări: de la copii adoptivi la părinți adoptivi. *Jurnalul Internațional de Educație*. <https://doi.org/10.5296/ije.v10i1.12147>.
- Illy, B. (2021). *Précaires, essorés, mal reconnus, isolés : les assistants familiaux réclament une réforme en profondeur de leur statut*. Franceinfo. https://www.francetvinfo.fr/sante/enfant-ado/precaires-essores-mal-reconnus-isoles-les-assistants-familiaux-reclament-une-reforme-en-profondeur-de-leur-statut_4665075.html.
- Katz, S. N. (1971). Aspecte juridice ale îngrijirii în plasament. *Family Law Quarterly*, 5(3), 283-302. <http://www.jstor.org/stable/25738986>.
- Landreau, M. (2018). *La pénurie de familles d'accueil s'aggrave encore*. Epsilon Melia. <https://www.epsilonmelia.com/media/penurie-familles-accueil/>.
- Legea 4538 (2018). "Măsuri pentru promovarea plasamentului familial și a adopției și alte dispoziții". Monitorul Oficial al Republicii Elene, prima ediție, nr. 85, 1 mai 2018 (în greacă). https://ypergasias.gov.gr/wp-content/uploads/2021/02/%CE%BD%CF%8C%CE%BC%CE%BF%CF%82-4538-2018-fek_a_85_2018.pdf.
- Mineurs étrangers non accompagnés: un dispositif de prise en charge saturé?. Vie publique. <https://www.vie-publique.fr/eclairage/286639-mineurs-etrangers-isole-un-dispositif-de-prise-en-charge-sature>.
- Ministero del Lavoro e delle Politiche Sociali. (2018). *Linee di indirizzo per l'accoglienza nei Servizi residenziali per minorenni*. Istituto degli Innocenti. <https://www.lavoro.gov.it/temi-e-priorita/infanzia-e-adolescenza/focus-on/minorenni-fuori-famiglia/Documents/Linee-guida-accoglienza-minorenni.pdf>.
- Ministerul Familiei, Tineretului și Egalității de Șanse, decembrie 2022 Statistici, disponibil online <https://copii.gov.ro/1/date-statistice-copii-si-adoptii/>
- Ministerul Muncii și Solidarității Sociale, Date statistice 2022. Disponibil online https://www.mmuncii.ro/j33/images/Documente/Transparenta/2014/2014-02-03_Anexa1_HG_Strategie_protectia_copilului.pdf.
- Centrul Național de Solidaritate Socială. (2021). Datele numerice ale sistemului informațional (trimestrul 3 2021). www.anynet.gr.

- Centrul Național de Solidaritate Socială. (2023). Datele numerice ale sistemului informațional (trimestrul I 2023). www.anynet.gr.
- Ouest-France. (2020). *L'Unicef dénonce la stigmatisation des mineurs isolés étrangers en France*. <https://www.ouest-france.fr/monde/migrants/l-unicef-denonce-la-stigmatisation-des-mineurs-isoles-etrangers-en-france-6996640>.
- Poulopoulos, C., Kokkini, E., Koulouris, N., Tsergas, N., Kallinikaki, T., & Chatzifotiou, S. (2019). Manual pentru formarea părinților candidați pentru adopție. Universitatea Democritus din Tracia - Ministerul Muncii și Afacerilor Sociale. <https://www.anynet.gr/pubnr/Training>
- Protecția Drepturilor Copiilor și Adopție. *Evoluții în domeniul protecțiilor copilului*. https://www.mmuncii.ro/j33/images/buletin_statistic/copil_2022.pdf.
- Ross, A. E. (1981). Stabilitatea în relațiile copil-părinte: Modificarea legii tutelei. *Stanford Law Review*, 33(5), 905-916. <https://doi.org/10.2307/1228403>.
- Sebba, J. (2012). *De ce devin oamenii părinți adoptivi? O revizuire a literaturii internaționale privind motivația de a înființa*. The Rees Centre. <https://www.education.ox.ac.uk/wp-content/uploads/2019/06/Why-Do-People-Become-Foster-Carers-An-International-Literature-Review-on-the-Motivation-to-Foster.pdf>.
- Statista. (2021). Numărul de copii italieni care intră în plasament pre-adopție în Italia între 2010 și 2019. <https://www.statista.com/statistics/1090440/number-of-children-entering-pre-adoption-foster-care-in-italy/>.
- Švamberg Šauerová, M. (2023). *Malé velké trápení má jméno ŠIKANA*. Sance Detem. <https://sancedetem.cz/male-velke-trapeni-ma-jmeno-sikana#krizova-situace-rodic%C5%AF-v-dusledku-sikany-jejich-ditete>.
- Turney, K., & Wildeman, C. (2016). Sănătatea mintală și fizică a copiilor în plasament. *Pediatric*, 138(5). <https://doi.org/10.1542/peds.2016-1118>.
- Turney, K., & Wildeman, C. (2017). Experiențe nefavorabile din copilărie în rândul copiilor plasați și adoptați din plasament: Dovezi de la un sondaj reprezentativ la nivel național. *Child Abuse & Neglect*, 64, 117-129. <https://doi.org/10.1016/j.chiabu.2016.12.009>.
- Departamentul pentru Educație din Regatul Unit. (2018) *Lucrând împreună pentru a proteja copiii: Un ghid de lucru inter-agenții pentru protejarea și promovarea bunăstării copiilor*. HM Government. <https://www.gov.uk/government/publications/working-together-to-safeguard-children--2>.

- UNICEF. Strategia națională privind protecția și promovarea drepturilor copilului 2014-2020. <https://www.unicef.org/romania/documents/child-rights-strategy>.
- Adunarea Generală a Organizației Națiunilor Unite. (2010). *Orientări pentru îngrijirea alternativă a copiilor: Rezoluție adoptată de Adunarea Generală*. Doc ONU A/RES/64/142.
- Vassallo, G. (2020). *L' affido familiar: Guida all' istituto disciplinato dalla Legge 4 maggio 1983, n. 184*. Altalex. <https://www.altalex.com/guide/affido-familiare>.
- Viala, O. (2019). VIE QUOTIDIENNE. Je grandis en famille d'accueil, et j'en ai assez des préjugés. Madmoizelle. <https://www.madmoizelle.com/enfant-en-famille-d-accueil-997504>.
- Whenan, R., Oxlad, M. și Lushington, K. (2009). Factori asociați cu bunăstarea, satisfacția și intenția de a continua să ofere îngrijire în afara casei. *Children and Youth Services Review*, 31(7), 752-760. <https://doi.org/10.1016/j.childyouth.2009.02.001>
- Working together to safeguard children (2018). Un ghid de lucru interinstituțional pentru protejarea și promovarea bunăstării copiilor. <https://www.workingtogetheronline.co.uk/chapters/intro.html>

